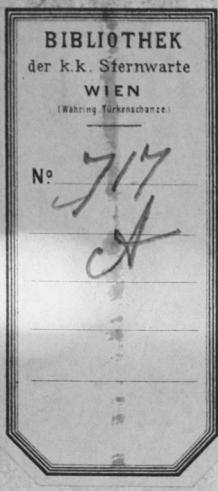
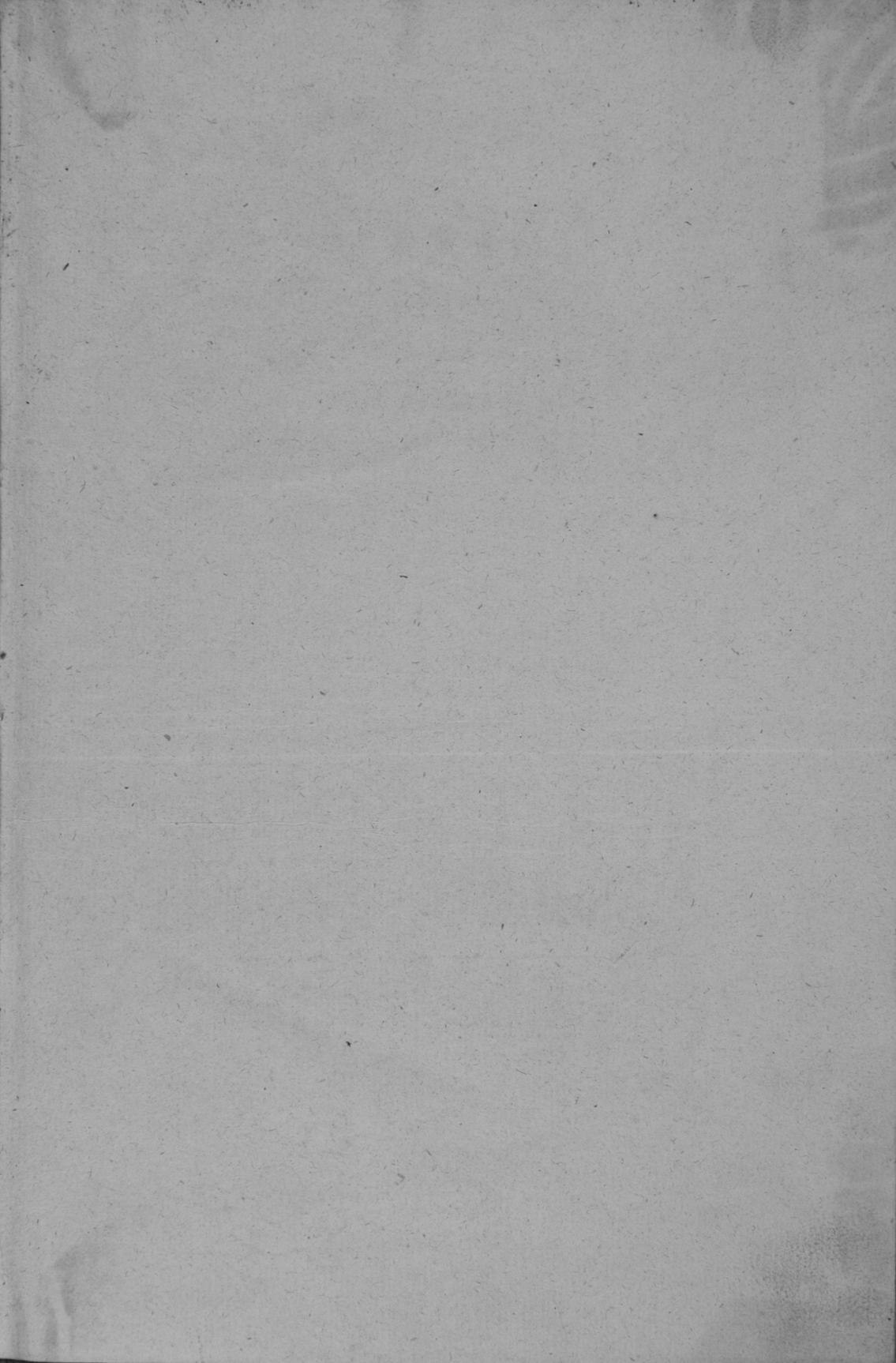

Hw 9

JOHANNIS HEVELII
Prodromus Cometicus,

^{Quo}
HISTORIA,
COMETÆ

ANNO 1664 EXORTI

Cursum, Faciesq; diversas Capitis ac Caudæ
accuratè delineatas complectens;

^{Nec non}
DISSE^TRAT^IO,

^{De}
*Cometarum omnium Motu, Generatione, variisquè
Phænomenis, exhibetur.*

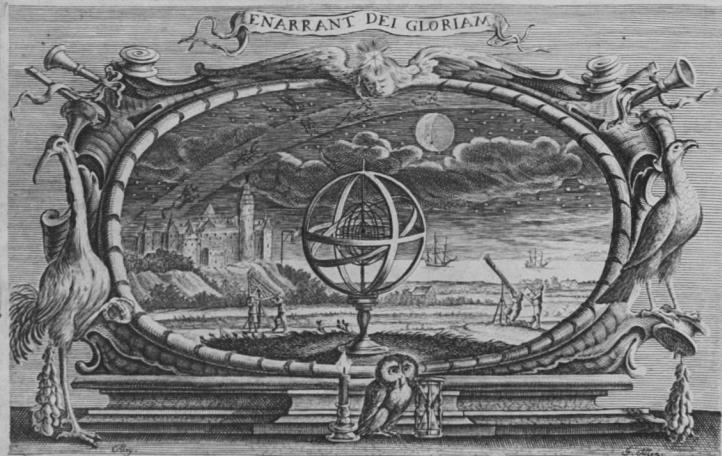
Ad

Illustrisimum ac Excellentissimum Dominum,

DN. J. BAPT. COLBERT,

Regis Christianissimi à Sanctioribus Consiliis, Sum-
miq; Galliarum Ærarii Moderatorem Fidelissimum, &c. &c.

DOMINUM GRATIOSISSIMUM.

Cum Privilegio Sac. Cæsar. & Regie Pol. & Suec. Majestatum
GEDANI

AUTORIS TYPIS, ET SUMPTIBUS,
Imprimebat SIMON REINIGER,
ANNO M DC LXI.

K.K. UNIVERSITÄTS-STERNWARTE
WIEN

JOHANNIS HEVELII
Biorotus Cometicus

ILLUSTRISSIMO

ATQUE EXCELLENTISSIMO

DOMINO,

DN. J. BAPT. COLBERT,

REGIS CHRISTIANISSIMI

A SANCTIORIBUS CONSILII

SUMMIQUE GALLIARUM AERARII

MODERATORI FIDELISSIMO,

&c. &c.

DOMINO GRATIOSISSIMO.

Llustrisime ac Excellent^e. Dn^e.

Summa Illustrisimæ Excellentiae Tuæ benevolentia, atque singularis benignitas, quâ me meaque qualia qualia Studia Uranica, præter omne meritum, imò spem meam atque exspectationem prosequeris, usque adeò, ut etiam Christianissimo Regi inter eos, quos Sacra Reg. M. Suâ Regali Clementiâ, ac Protectione dignos judicavit, me intimè commendaveris, animos addidit, ut non verear hasce pagellas Tuis subjicere oculis. Fa- teor quidem ultrò, tenues admodùm, ac levidens es- se;

■ ■ ■

se; veruntamen cum insigne, imò stupendum Rerum
omnium Conditoris opus, accuratè pro viribus delineatum,
& succinctè descriptum exhibeant, ejusq; mira-
cula pandant, tum ad ætheris secretiora plus plusq;
perscrutanda, scientiamq; naturalem promovendam
viam sternal, non dubito, quin Illusterrima Excellen-
tia Tua exiguum hocce grati, ac devoti animi testimo-
nium gratiosissimè suscipere, meq; porrò inter Sibi o-
mnium officiorum nexus devinctissimos complecti sit di-
gnatura. De reliquo DEUM O. M. precor, ut Illu-
strissimam Excell. Tuam salvam, & felicem in Orbis
Christiani, atq; Literati maximum incrementum quam
diutissimè conservet.

Illustris^x Excell^x Tuæ

Omni obsequio cultuquè

Dabam Gedani, Anno ærae
Christianæ 1665, die se-
ptimi Calendarum Maji.

J. HEVELIUS.

JOHANNIS HEVELII Prodromus Cometicus,

^{Quo} HISTORIA

COMETÆ

ANNO 1664 ET 1665

NEC NON

DISSE

DE

Cometarum omnium Motu, Generatione,
variisq; Phænomenis, exhibetur.

Uanquam haud postremum extitit phænomenum, quod à multis annis, inter reliqua quamplurima, accuratè observare, annuente Divino Numine, nobis obtigit, quodq; nuper omnium oculos, trimestri ferè spatio, clarissimè perstrinxit; penitus tamen mecum jam decreveram, nihil quicquam de isto in medium proferre, antequam integrum opus meum Cometographicum, quod sub prælo versatur, lucem planè vidisset. Nihilominùs tamen persuasionibus Præclarisimorum Virorum adductus sum, ut animum mutaverim, ac proposuerim Philomathematicorum ardentí desiderio, quantum fieri potest, quantocuyus morem gere. Non quidem ut simul omnia & singula observata, quæcunq; deprehensa sunt, tum quæ ex iis merito derivari, & demonstrari debent, ac posunt, hâc vice plenè describerem, & exponerem; sed tantum ut generalem quandam adumbrationem, insignis hujus Cometæ, Amicis interea exhiberem. Quò securi sint omnes (in primis cùm multi Eximii, & Erudití Viri circa hunc Cometam in diversum abeant) de ejus exortu, loco, viâ itinerariâ, velocitate, tarditateq; , & qualémne, an inaequalem cursum prosequutus fuerit, an æthereus, an verò aëreus extiterit? tunc quâ diversâ facie, caudâq; toto apparitionis tempore affulserit? Specialiores observationes, quarum ingens numerus feliciter à nobis obtentus est, quæq; beneficio calculi ex illis erui, ac prolixè pertractari debent, suo loco refervantur.

Autor Historiam hujus Cometæ in Cometographiam omnino recessandam eis se inuidit duxit.

Cur vero Autori nunc aliter viximus fuerit.

Quâ ratione & intentione Historia hac conscripta fuerit.

Ipsas observationes, ac omnia quæ ex iis accurate curationi calculo derivanda sumi Cometographie reservantur.

A

Rarisfi-

*Cometa anno
1664 ut meri-
tò inter præ-
puos, qui unquā
affulserunt, sic
pariter quam
exquisitissime
observeari me-
rebar.*

*Quibus Instru-
mentis Auctor
Cometam di-
menjus est.*

Rarisimum autem & maximè notabilem, imò admirandum inter plurimos hunc esse Cometam, quà faciem, quà motum, nemo non mecum fatebitur. Quare nihil potius etiam duxi, quam ut eum debitè & accurate toties quoties tantùm Cœli fulsit serenitas, rimarer; & quidem maximis nostris Instrumentis æneis, sex septemve pedum, quoad radium, magnitudine, in quina imò bina minuta secunda accurate distinetis; Sextante scilicet distantias varias à plurimis Fixis, Quadrante Altitudines ejus Meridianas, Facies verò Telescopio duodecim pedum longo, atq; ex quinque lentibus merè convexis constructo haud aspernando; maximè ob ejus insignem claritatem, ac amplissimum Cœli spatium, quod simul sub uno intuitu, & quidem omnia objecta erecto ordine, comprehendit: quo postmodum eò exquisitius Cometæ hujus sedes, Parallaxis, distantia à Terrâ, ductus tramitis, motusq; in eo diversus pervestigari possent.

*Loca Cometæ
in hac generali
descripsione iä-
tum mechan-
icæ deducta
sunt; accura-
tiora ipsa Co-
metographia
propediem ex-
hibebut.*

Notes autem velim benebole Lector, quod loca Cometæ ad singulos dies laxiori tantummodo ratione, non attento uno aut altero minuto, in hac descriptione tradere proposuerim, tantâ nempe præcisione tantum, quantâ ex globo artificiali majori Cœlesti, habitâ tamen ratione motûs Fixarum in Longitudine, ea depromere licuit; accuratiora, in ipsis minutis primis atq; secundis, Longitudines videlicet, Latitudines, Ascensiones Rectas, Declinationes, nec non motum proprium, tam diurnum quam horarum, & quæ inde dependent, cum rigidiori calculo subiecta fuerint omnia, Cometographia nostra, juvante D E O, exhibebit.

*Quo tempore
Cometa Danis-
sic ab Aurore
primum con-
fuditur.*

Observatus autem est eximius hic Cometa primùm à me hic Gedani anno elapo 1664. die Solis, 14 Decembris stylo Gregoriano; qui quamvis aliquantò citius illuxerit, partim tamen ob adversam aëris tempestatem, partim nihil tale quid in viciniâ Solis exspectans, aliiq; tum observationibus singulis ferè noctibus à Mense Novembri & Decembri continuò districtus, eum ante diem modò dictum minimè in Cœlo deprehendi. At quamprimum in conspectum venit, sepositis reliquis speculationibus omnibus, non solùm nudis armatisq; oculis eum attente contemplatus, sed & organis congruentibus, à quintâ ad septimam matutinam debitè illum infectatus sum; de eo cumpri- mis maximè sollicitus, ut à superfluis & dubiis in omni observatione abstine-rem, & tantum certioribus, atq; utilioribus operam darem. Quare remotis minoribus instrumentis omnibus, majorem Sextantem nostrum arripui; quò ejus beneficio exquisitas à Fixis distantias, & maximo Quadrante altitudines ejus Meridianas, utpote præ cæteris observationibus, tam ex nudis altitudinibus, quam azimuthis petitis, longè accuratores acquirerem. Quod propositum negotiumq;, DEO secundante, quoties quoties Cœli favit serenitas ex voto etiam succesit; sic ut unâ die nonnunquam decem, quindecim, imò viginti, diversâ intercedentes à Stellis circumvicinis præcipuis, majoris certitudinis gratiâ fuerint impetrata.

*Quibus obser-
vationibus Au-
tor maxime
semper operam
dederit.*

*Distantie Co-
metæ à Fixis,
tum Altitudi-
nes Meridia-
nas, præstan-
ceteris obser-
vationibus o-
mnibus.*

Animadvertebatur autem Cometa eo tempore, die scilicet 14 Decemb. die 14. dec. St. n. Cometa de- prebenjus fue- tit.

sub horam quintam, in Quadrante Orientali, ad Euronotum prope Rostrum Corvi, vix ab eo semigradu distans Favonium versus, altus 9 ab horizonte, in 8 grad.

in 8 grad. Libræ, sub Latitudine Australi 22 grad. Caput erat satis conspicuum subflavi coloris, luminisq; debilioris & aliquantò obtusioris, nusquam adeò vividi & splendidi, ut reliquarum Stellarum Planetarumq; : prout plerunq; Cometi usu venit. In meditullio ejus, lucidius quoddam lumen, trium vel quatuor minutorum in diametro, stipato alio obscuriori ac tenuiori, sive capillitio, cuius tota dimetens 12 ferè minut. aestimabatur, nudo visui apparebat. Capite verò lustrato, praestanti ac prælongo Telescopio, animad- Quoniam in i-
pso corpore, Tu-
bo opisco dete-
ria sint.

vertimus meditullium corporis non ex uno solo clariori nucleo ; sed ex plurimis particulis, sive corpusculis, tum densioribus & lucidioribus, tum tenuioribus & obscurioribus, majoribus & minoribus, interspersâ insuper aliâ diversâ densitatis subtiliori materiâ, constare : adinstar effigiei sub Numero 1, in subsecente Iconismo A delineatæ.

De cætero hic Cometes notabilem, & insignem quoq; caudam quatuordecim grad. longam, satisq; claram, minùs tamen ipso corpore, præ se ferebat ; quæ ut paullatim à capite incipiendo tenuior erat, sic sub extremitatem magis magisq; divaricabatur, exporrigendo se se, linea directionis Favonium, Crateremq; scilicet versùs, inter Stellam basin Crateris dictam, & eam borealiorem sub Cratere, propius tamen basi. Num verò peculiarem motum suum, præter illum communem, vel diurnum, qui alias Soli, vel rectius Terræ tribuitur, eo ipso tempore posederit, & quam plagam versùs eum instituerit, neutiquam quidem ex unâ solâ recentis alicujus phænomeni observatione expeditum est cognoscere ; attamen ex diversis illis impetratis diffantiis, præfertim Cometæ ab Arcturo, Spicâ, Corde Hydræ & Regulo, elapsò unius aut alterius horæ spatio, promptè & securè conjicere licuit, habere motum proprium contra seriem Signorum, & quidem diurnum eo tempore vix uno gradu majorem, eumq; ad Ortum vergentem & Retrogradum, contra sc. seriem Signorum. Quoniam distantia ab Arcturo & Spicâ constanter sensim crescebant, è contrario à Corde Hydræ & Regulo paullatim ad duo præterpropter minuta prima decrescebant ; id quod autem ex subsequentibus observationibus rectius patebit.

Die Lunæ, 15 Decembris summo mane, Cœlo perquâm sereno avidissimè Stellam Crinitam exspectavi. In sinu namquæ gayisus sum rursùs tale phænomenum exortum esse, quo Cometographiam nostram amplius exornarem, hypothesinque de eorum motu, sine omni dubio, magis magisque stabilirem. Horâ itaque quartâ mat. multas distantias à diversis Fixis, nec non ejus altitudinem Meridianam cepi : ex quibus innotuit versari in 7° 20' Libræ, & in 22 grad. 20 min. Latit. Austr. atquæ Meridianam altitudinem ad 20 min. imminutam esse ; Distantias insuper ab Arcturo & Spicâ Virginis ferè ad gradum integrum maiores ; contrâ à Corde Hydræ tanto ferè minores factas esse. Hinc luculenter constabat, Stellam Comatam ad partes Australiores, Tropicum versùs Capricorni, cui jam imminebat, viam cursu retrogrado instituisse, motumq; ejus viginti quatuor horarum spatio, gradum penè integrum æquasse.

*Quali & quan-
to Capite ini-
tus illuxerit.*

*Quoniam in i-
pso corpore, Tu-
bo opisco dete-
ria sint.*

*Quâ caudâ fue-
rit prædictus, &
quam plagam
versus eam
projecterit.*

*Autor, quâ va-
tione statim
prima observa-
tione perfexa-
rit, Cometam
præter diur-
num, peculia-
rem motum
posse dñe.*

Occasum

*Autor maximò
fibris gravatatus,
quod denuò ta-
le insigne phæ-
nomenum ipsi
observandum
obseruerit.*

*Die 15 De-
cemb. quo loco
Cometa refe-
rit, & ad quas
Cæli partes iter
sum institui-
rit.*

*Exploratio
angulo inclina-
tione orbite
& Eclipticae
nec non Nodo
Cometae de-
scend. itaç via
phenomeni iti-
neraria Auto-
ri immostrata.*

*Principio statu-
tim auctor op-
tima praevidit.
Cometam hic
Dantifici num-
quam planè ho-
rizontem sub-
ire posse.*

*Altitudo Poli
& Äquatoris
Gedanensis.*

*In hoc conve-
tione omnes Co-
metes quid cur-
riculum , an-
guam tardi vel
Stationari fi-
ant, penè sub
circulo maxi-
mo peragant.*

*Autor Amicos
ab exordio con-
fessum preda-
xit, per quo A-
sterismos Co-
metarum cursum
suum ejus di-
rexit.*

*Quid in capi-
te, caudâq; die
15 Dec. nota-
um fuerit.*

*Vbi Cometa
die 18 Dec. ex-
itterit; tum
quando Tropi-
cum Capricor-
ni supergesus
fuerit.*

*Caput crevit,
lucidiusq;
paullatum eva-
dit.*

Ex his duabus itaq; justè peractis animadversionibus promptum fuit colligere, cùm præcedentium Cometarum cursus non usq; adeò absconditus (id quod præficii dixerim) nobis amplius sit, quo & quam viam posthac arriperet, tum qualem lineam itineraryam describeret : cognitis videlicet ex distantiis, angulo Orbitæ & Eclipticæ 53 ferè grad. nec non Nodo ejus descendente in 28 vel 29 grad. propemodùm Libræ versante ; propemodùm inquam, quippe ex ipsis observationum fontibus tam illicò ea calculo subduce-re nondum concessum fuit; sed solummodò ex globo derivare. Hoc igitur fundamento innxi (prout etiam sequentes annotationes confirmarunt) rectè protinus statuimus, Cometam hunc, si nempe eò usq; perduraret, nec citius absumeretur, nequaquam posse infra horizontem circa Meridiem penitus se abscondere, & perpetuae fieri occultationis ; licet Altitudo Poli nostri Gedanensis sit ex nostris aliquot annorum observationibus $54^{\circ} 22' 52''$, Elevatio Äquatoris $35^{\circ} 37' 8''$; atq; sic altitudo Tropici Capricorni supra horizontem tantum $12^{\circ} 6' 8''$; sed appropinquaret quidem de die in diem magis magisq; finitori, ita tamen ut infra $5^{\circ} 26'$ ei nunquam accederet ; verum deinde rursùs in dies altiora peteret, & ab horizonte successivè plus plusq; discede-ret : quò sic in parte oppositâ, sub æquali penè angulo inclinationis, tramite suo, Eclipticam trajicere posset. Nam in hoc omnes Cometæ convenient, quod eâ ratione cursum suum semper instituant (eos nempe, quibus contin-git eosq; perdurare, atq; semicirculum integrum emetiri) ut totam itineris curriculum sub sectione quâdam circuli propemodùm maximi absolvant : quemadmodum in Cometographiâ prioribus Libris ivimus comprobatum. Inde consequitur ex necessitate, Sidus hocce Crinitum, Hydram, Navem, Canem Majorem, Leporem, Caputq; Ceti percurrere debuisse : sicut hoc ipsum ad Amicos eodem currente die prescribere, & prædicere haud sum ve-ritus. De reliquo, caput hoc die vix quicquam immutatum esse videbatur ; nihilominus tamen nuclei ejus interiores, materiaq; universa corporis aliquantò ferè constipatiōr, lucidiorq; per Tubum apparuit : ut facies sub Nu-mero 2 commonstrat ; Cauda verò paullo brevior, 11 circ. grad. specie ta-men satis notabilis & luminosa, ascendere basin versùs Crateris visa est.

Die 16 & 17 Decemb. totum Cœlum adeò nubibus, ac crassiорibus ex-halationibus erat obductum, ut nihil penitus, ut ut aspiduè invigilatum est, de Cometâ deprehensum fuerit. Atvero die Jovis, 18 Decemb. Cœlo admodum annuente, plurimæ distantiæ denuò captæ fuerunt. Ex quibus didicimus, Cometam, horâ 4, mane, in $3^{\circ} 45'$ Libræ, sub Lat. Aust. $25^{\circ} 30'$ ex-titise, atq; spatio trium dierum 4 grad. 10 min. motu retrogrado progres-sum esse in suo tramite, nec non Altitudinem Meridianam 1 grad. 25 min. imminutam esse ; sic ut meridionalior & declivior factus fuerit. Atq; ita versabatur sub Cratere, inter Rostrum Corvi & Hydram ; Tropicumque Capricorni jam supergesus erat sub meridiem diei 16, & quidem sub an-gulo ferè 18 grad.

Caput ejus aliquantillam majus clarusq; apparebat, licet decliviorem situm respectu horizontis obtineret. Ex quibus haud perperam judicavimus, aut

aut corpus Cometicum reverè crescere, aut ad Terram propius accedere.

Etenim omnes Stellæ, quò decliviores & viciniores sunt horizonti, eò sunt obscuriores, iis altioribus, & ab horizonte magis remotis. Materia item capitis, ejusq; nuclei, ope Tuboscopilli, pariter condensari plus plusq; videbantur: quippe materia illa dilutior, ad latera hinc inde dispersa quasi congregabatur ac confitebatur: prout sub Num. 3 delineavimus.

Cauda ferè longior, 12 scilicet graduum apparebat; imo æq; lucida, ac die 15; circa cupidem verò non minus, ut antea, in tenuissimos radios latè dispersa erat, atq; Cor Hydræ & Procyonem versus protendebatur.

Id quod non solum nudo oculorum adspectu dijudicavimus, sed etiam ex duabus distantiis, ab extremitate Caudæ, & aliquibus Fixis Sextante depromptis hâc die cognovimus. Diametrum præterea totius capitis, certioris cognitionis gratiâ, Magno Quadrante æneo, peculiari ratione rimatus sum: nimirum 15 min. æquare; cum primâ die apparitionis vix 12 min. expleret.

Præterea, et si animitus exoptaverim, insignem hunc, & rarissimum, ratione motū, Cometam, Cœlo sùdo, in singulos dies observare potuisse; nihil tamen minus, nubilosus aër interdum obstruit, quemadmodum etiam die 19 & 20 nobis obtigit, quò minus Cometam videre concessum fuerit. Die quidem 21 decemb. sub horam quartam matutinam Cœlum inclaruit; sed vix per horulam: interea tamen omnem adhibui operam, ut duntaxat alias maximè necessarias observationes, nec non ejus Altitudinem Meridianam, pro vero loco ejus indagando, impetrarem. Ex quibus innotuit, eo tempore horâ sc. 4° 15', sub Cratere in Hydrâ, in 28 nimirum gradu Virginis, & Latit. Austr. 30 grad. Cometam latere; adhac Altitudinem ejus Meridianam à die 18°, spatio videlicet trium dierum 2 grad. 4 min. decrevisse: siquidem tantum 9° 16' 30", adhærente refractione, reperta est. Unde manifestum erat, Cometam successivè adhuc fieri declivorem; motuq; proprio 6° 31' confessisse: sic ut cursum magis ac magis continuò concitaret.

Capitis verò tota diameter, nuclei nempe clarioris, cum circumfuso lumen debiliore, ad 18 min. excreverat; videbatur quoq; ferè clarius, ut ut Telescopio illud contemplari nubes prohiberent. Nihilominus tamen haud obscurè colligere potuimus, remoto etiam Tuboscopio, materiam exinde plū plusq; coagulari. Nam omnibus Cometi, quicunq; Tubo Optico haec tenus sunt perlustrati, hoc fuit commune; quòd, quò densior compactiorq; eorum materia capitris redita est, eò clariores lucidioresq; extiterint: quemadmodum in Cometographiâ Lib. VI. pag. 339 demonstratum est; ut ut alii contrarium, sed sine ratione, & contra experientiam sustineant.

Cauda, quod bene notes velim, hâc die planè insolens erat; non solum quòd ultra 22 grad. in longum, & in latum 1° 30', imo ad 2° ferè excurrebat; sed quod, si accurate oculos ad eam intenderes, ex parte circa cuspidem, incurviceret & quidem concavitate deorsum, horizontem scilicet versus; convexitate verò sursum: instar illius anni 1618, aliorumq;. At quænam hujus rei genuina sit ratio, jam fusè Libro VIII, pag. 495 Cometograph. nostræ deductum est, quò Lectorem ablego. Deniq; directio ejus inter secundam

Cauda prælonga, & non-nihil incurvata hâc die fulsi.

Ad quam Stellam exportata fuerit.

Cometa ex Libra, jam Virginis intraverat.

Vt in dies decolorior, sic lucescere velocior factus est.

Caput Cometicum ad 18 min. die 21 dec. excreverat.

Quo compactior materia corporis aliquis Cometicus, eò ipsi Comete sunt splendidores.

Cauda upplurimum divaricata, non tamen omni tempore aës longa extitit.

Quod ratione directio Caudæ, tum Corpus diametrum apparen- fuit explorata.

Nonnihilquam adverfa aeris tempestas obseruationibus obstatu- fuit.

& quartam à Corde Hydræ protendebaratur ; ita tamen ut curvitate in secundam à Corde magis propenderet.

Sub qua longitude, Latit. & Altit. Meridiana; unum quā velocitate die 23 decemb. Cometa incēderit.

Caudam rursum in directum omnino expeditam.

A die 23 ad 27 dec. in horizonte Daniacano Cometa planè ob nubila inconspicuus fuit.

Altitudo Merid. Cometa, die 28 decemb.

Quantum immensum spatium Cometa in suo trahit, atq; in Longitudine buncūq; emen- fuis fuerit.

Habebat sub Clypeo Navis circa medium Leonis, sub maximā Latitudine Aust.

Motus in die 49° 30' Aust. peragrasse. Motus ejus diurnus inter diem 27 & 28 prope modum 11 extit graduum ; sic ut de die in diem velocius adhuc multò incederet.

Quantum Gedani existerit Altitudo Cometa Merid. circa malum Navis incedens die 26 Decemb.

Sicut cimeta ad diem usque 27 Dec. continuo declinior, sic econtrario ab hac die constanter aliorum factus est.

Caput (cujus Diameter 22 min.) admodum cruentum, & hispidum, materiaq; crassiori consistente videbatur.

Die 22 Decemb. Nubila obstiterunt; at die 23 semel quidem Cometa inter nubeculas se se conspicendum præbuit; sed eo usq; tantum, ut unicam distantiam à Sinistro latere Virginis obtinuerim. Quantum ex hâc, & transmis ductu, seu obliquitate edidici, hærebat tum temporis sub Hydrâ in 22° 0' Virginis, & Latit. 34° 30' Aust. ejusq; Altitudo Meridiana ad 2 grad. decreverat : quandoquidem non 7' eo die excedebat. Motus verò proprius à die 21 erat quoq; 7' ferè; adeò ut 24 horarum intervallo jam 4 ferè grad. progrederetur. Caput ob adversam aëris tempestatem Telescopio haud fuit conspectum; at Caudam insignem 20 circ. grad omnino in directum vicissim exportrectam, ad primam à Corde Hydræ, Occasum scilicet versus, præ se ferebat.

Die 24, 25, 26, & 27, per totas quidem noctes in speculâ avidissimè Cometæ invigilavimus, quo eum in adeò decliviori situ ad horizontem consiperemus; sed frustra : quippe ne semel quidem emicuit, ut nec vestigium ejus reprehenderim. Eādem tamen nocte horâ primâ, die scilicet 28 decemb., apricante iterum Cœlo Cometam in Austro, prope Meridianum, vix 6 gradibus supra Finitorem elevatum detexi : singulis enim diebus maturius oriebatur, discedendo nempe longius à Sole ad ejus oppositionem. Ubi verò non amplius sub Hydrâ latebat ; sed confecto immenso itineris spatio in suo trahite, occasum versus, 38 scilicet grad., ac in longitudine adhuc ampliori, videlicet 46 grad., elapsis diebus 4 cum dimidio, longè situm, de quo valde mirabar, immutaverat. Nam in puppi sub clypeo Navis commorabatur. A quo tum diversissimæ distantiae à variis Stellis fixis, ut singulis diebus constitutum erat, captæ sunt. Ex quibus apertum evasit, totam jam Virginem, maximamq; Leonis partem, existente scilicet in 4 grad. Leonis, sub latitudine

motu in die 49° 30' Aust. peragrasse. Motus ejus diurnus inter diem 27 & 28 prope modum 11 extit graduum ; sic ut de die in diem velocius adhuc multò incederet.

Altitudinem ejus Meridianam quod attinet, etiam si hâc nocte non 6 grad., ut modo dicebam, majorem habuerit ; attamen ex inclinatione orbitæ, cursuq; Cometæ, in globo ritè descriptis luculenter perspexi, quod sub diem 26 haud paullò minorem, nempe vix 4° 30' ampliorem posfederit : imminentे nimirūm duabus illis Stellis, in malo Navis constitutis, à quibus vix 1° 20' in Conjunctione distitit : sicuti illi, qui huic observationi interfuerunt, sine omni dubio exploratum habent. Idcirco à die 27, imò 26 jam rursùs altiora petiit, discedendo sensim ab horizonte Tropicum Capricorni, Aequatorem, Eclipticamq; versus : dum quotidie Declinatio ac Latitudo imminuebatur, crescente econtrariò altitudine Meridianâ.

Luna quidem à Conjunctione recens obstabat, quo minus ita dilucide & distinctè, ut haec tenus, videretur ; nihil tamen seciū fatis erat conspicuus. Diameter ejus 22 ferè minutorum deprehensa est. Caput crispo ac denso cinctum erat capillitio. Beneficio verò Telescopii, nuclei corporis adhuc densiores, materiaq; tenuior quasi in medio peculiarem solidioremq; nucleus constituere

PRODROMUS COMETICUS.

7

constituere videbatur. At Caudæ magna & inopinata diversitas obtigerat; siquidem non amplius Favonium vel Corum versùs exporrigebatur, prout haec tenus animadversum est, sed omnino ad Septentrionem, sursum scilicet protendebatur. Adhac perquam ampla ac divaricata, longitudine 7 ferè graduum, instar Caudæ Pavonis extitit, veluti Iconismus sub num. 5, Fig. A clarè ostendit; in cuius medio clara Stella in puppi Navigi præcedens, majoris Globi seu supra clypeum præcedens, minoris, elucebat. Spectaculum, sanè, admodum egregium, quale in Cometis non adeò frequens est, minùs in Cometarum Oppositione Solis Terræq.; ubi plerunq; omni omnino jubare exuuntur: de quo singulari phænomeno Lib. VIII. Cometograph. de Caudis, in primis pag. 536 incipiendo fuscè disseritur.

*Caudam non
amplius longā
ad Occidentem
drexit; sed
sursum brevia-
rem magisq;
divaricatan
exponuit.*

*Non omnes
Comete in ipsa
oppositione cau-
dam omnino
exuuntur.*

Die 28 vespere, nisi Cœlum nubibus undiq; fuisset obductum, potuisset, meā opinione, Cometa post Solis occasum, tanquam Acronychius & vespertinus sub horam decimam circa Euronotum jam observari: quippe tum temporis ventrem Canis Majoris jam insederat. Verū, cùm tempestas haud arriserit, tota hæc nox nihil agendo elapsa est. Sub vesperam vero diei 29 decemb., horā 9 30', Cometa rursus 10 gr. altus illuxit; ita ut ab hac die semper post hac vespere, celebratæ nempe Conjunctione Solis, & non amplius mane prodiret. De reliquo, ut ut Luna in principio Geminorum hærens sub Latit. 5 grad. Auſt. haud procul à Cometa, pariter in fine ejusdem Signi commorante, clare radios eō tempore undiq; diffunderet; nihilo tamen signiūs novum fidus crinitum de suo lumine nihil ferè remisit, sed satis lucidum, amplequè corpore, 24 scilicet min. cum capillito deprehensum est. Comam quoq; seu potius barbam accurate consideratam rectâ ferè sursum projiciebat, unus propemodū grad. Caput præterea hirsutum, instar Hirci se se offerebat; in cuius meditullio seu centro lucidisimus & densissimus nucleus, colore ferè igneo, adminiculo Tubi, obvius erat, qui alia diversæ densitatis materia, nucleisq; minoribus intermixta circundabatur: spectaculum, sanè, valde jucundum exitus adspicere: prout in Delineatione, sub Num. 6 videre est.

*Cometa, quan-
do ex matutino
fatu fuere
vespertinus.*

*Conjunctione So-
lis & Comete
incident die 29
Decemb. mane
circa sextam.*

*Cometa non
obflante Lunâ,
admodum Lu-
cidus ac cir-
cum circa bri-
fus, magni-
tudine valde
conspicua exi-
tus, barba cur-
tane sursum
projiciens.*

*Præclarissim⁹
& lucidisimus
nucleus rotun-
dus in mediul-
lo disci Come-
ticæ Tubo de-
prehensus est.*

*Cometa sub
pede anteriore
Canis Majoris
sub finem Can-
cri & initium
Geminorum ob-
servatus est,
crecente adhuc
ejus motu cui-
riculi.*

*Paucissim⁹
cometas obser-
vit ad evelo-
cisimo ferri
motu.*

Substituit autem Cometa infra sinistrum pedem anteriorem tum temporis Canis Majoris, cui adstabant à parte inferiore duæ Stellulæ Globo nondum adscriptæ, satis tamen conspicuae: in Longitudine nimis 28° 40' Geminorum & Latit. 47°, paullò minore, hesternā die. Altitudinem Meridianam quidem, cùm paullò post Cœlum à nubibus obumbraretur, atq; Cometa primū sub medianam noctem culminaret, hæc vice Majori Quadrante minimè rimatus sum; ex Globo tamen constituit, jam ultra 12 grad. excrevisse. Motum in suâ orbitâ à die 28 mane, ad vesperam usq; hujus diei 29; videlicet spatio 43 horarum, 23° 40' ferè, atq; in longitudine, sive in Signifero 36° conficit; quantum Cœli spatiū, tantillo tempore emetiri, profecto, paucissimis Cometarum obtigit: adeò ut uno die, à 28, horā 9, ad 29 decemb., 12° ferè in suo tramite, & in Eclipticâ 16° peragraverit. Unde colligere est, continuo gradum hucusq; accelerasse.

*Cometa die 30
Dec. Lune cù
junctus in collo
Leporis exiit.*

Die 30 decemb. circa 10 vespertinam, aëre iterum admodum defæcato, Cometa in collo Leporis deprehensus est, lumine adhuc perquam lucido & conspicuo;

Oppositione

conspicuo; non obstante Lunâ cum eo conjunctâ, & vix 35 grad. remota.

*Barbam non
mib inflexus
ad partes celi
adversas.*

Barbam quoq; seu crines, longitudine unius gradûs, à circulo verticali, seu Septentrione paullulum recedentes spargebat Euronotum versus; ut hâc die directionem ejus infleteret, exponendo eos, ad partes contrarias, pedem scilicet dextrum Orionis, vel potius paullò infra eum. Caput pariter villosum & circumcirca crinitum apparuit; Telescopio ferè eadem hefterna quoq; facies conspecta est, cum illo intermedio lucidisimo nucleo rotundo, nisi quod ex centro quasi dimoveri ad limbum ortiyum videretur. Exitit in $12^{\circ} 40'$ Geminorum, in Latit Aust. $40^{\circ} 10'$, Asc. R. $76^{\circ} 30'$ atq; Declinat. $17^{\circ} 10'$,

*Hac die motu
suo fuit velocis-
fimus.*

alto in Meridie $18^{\circ} 27'$. Exinde cognoscere est, jam ultra 13° à die 27 auctam, atq; intervallo 24 horarum $12^{\circ} 44'$ in suo itineris ductu; in Longitudine verò 16° Cometam ipsum promotum esse. Atq; sic porrò in suscepto tramite pergebat strictè per caput Leporis, ac si ipsius oculum obtegere constituisset. Lubenter igitur istud jucundissimum spectaculum advertisem, quod mea conjecturâ sub horam secund. vel tertiam matutinâ incidisset; sed aëre subobscuri præpeditus sum, quò minùs id fieri potuerit. Ex subsequenti autem observatione colligere licuit, Cometam, dictam Stellam, oculum scilicet Leporis haud occultasse, sed tantummodo supergresum esse, in distantiâ 20 circiter minutorum: de quo phænomeno nobis alii, quibus magis annuit Cœlum, quicquam certius annunciare suo tempore poterunt.

*Caput Cometae,
licet quæ nullū
decrepere in
cepit, tamen
lumine et colo-
re admodum
vivido gaude-
bat.*

*In nucleo ca-
piens motus ali-
quis est depre-
bensus.*

*Protempio au-
cta.*

*Situs Cometae
in principio
Geminorum.*

*Motus propri-
us retardari
incipit.*

*Vbi Cometa
celerimmo gra-
du incersit, ibi
Terra extitit
propinquissi-
mus.*

*Cometa prope
Stellulam Eri-
danum animad-
versus est, que
paullò post in
comæ emicuit.*

Die 31 Decemb. vesperi, horâ 6 , liquidissimâ Cœli tempestate, Cometa jam ad 14 grad. supra horizontem ascenderat, corpore aliquantò imminuto quoad diametrum, colore verò albanti ac satis splendido, vix Regel, five sinistro pedi Orionis vel quicquam cedere videbatur. Telescopio item similem penè faciem, ut pridie, tam quâ lumine, colore, quam quâ nucleorum situ ostentabat; nisi quod major ille intermedius, qui haetenus meditullium occupaverat, jam longius à centro, limbum versus Ortivum discessisset. Caudam, penitus intuenti, omnino ad Euronotum, medium Cinguli Orionis nempe versus projiciebat, longitudine unius ferè grad.: qualem sub Num. 8 adumbratam vides. Hærebatur horâ 9 vesp., in $2^{\circ} 40'$ Geminorum, & Latit. Aust. ferè 34° . In motu suo aliquantò remissior factus: siquidem spatio 24 hor., tantum 11 grad. $10'$, atq; in Longit. 10° , & in Latit. 6° transferat. Ascensio itaq; R. prodiit 66° , & Declin. $12^{\circ} 30'$ Aust. existente ejus altitudine Meridianâ hoc tempore $23^{\circ} 13' 50'$. Ex quibus luculenter rursùs liquet, Cometam in suo semel arrepto cursu continuò ascendisse Eridanum & Lucidam Mandibulam Ceti versus: maximamq; velocitatem motûs, inter diem 29 & 30 exercuisse. Ubi, sine omni dubio, Terra tum vicinisimus exitit: protut ex ipsis observationibus in Cometographiâ sumus, Deo sic volente, demonstraturi.

Die 1 Januarii anno 1665 , horâ 8 vespert. innubilo æthere, Cometa infra Stellulam in Eridano, dictam alias tertiam à primo flexu, ad semigradum ferè, versus Libonotum incedebat; de quâ tamen notabiliter mox discessit Favonium versus; sic ut horâ 10 , Comam suam decurtataim, per præmemoratam Stellam, in eâ tunc clare emicantem projiceret. Caput quoad faciem parum

parùm admodùm, non obstante Lunâ plenâ, erat immutatum, nisi quod ferè lucidius appareret. Ope Telescopii materia interioris Corporis eandem etiam exhibebat speciem, hoc tamen discrimine, quòd nucleus ille major solidior lucidiorq; jam aliquantillum à pristino suo splendore remiserat. Ex plurimis illis distantiis, quæ hâc die feliciter impetrata fuere, locus ejus inventus est in Longit. $24^{\circ} 20'$ Tauri & Latit. Aust. $27^{\circ} 45'$; Asc. R. 58° & Declin. $8^{\circ} 20'$. Motus itaq; diurnus Cometæ extitit 9° ; Longitudinis verò $8^{\circ} 20'$, & Latitudinis $6^{\circ} 15'$; ita ut in dies gradum magis magisq; comprimeret.

Dies secundus Januarii, totus erat turbidus, ut nihil penitus nobis excubantibus, de novo Sidere Crinito, in conspectum venerit. Die verò 3 Januarii, ante ortum Lunæ, dilucide quidem emicuit, sed brevi temporis spatio; ut pauciores observationes Instrumentis; Tubo verò nullas obtinuerim. Caudam trium circiter graduum, ad medium Stellam trium informium ad Mandibulam Ceti existentium, sed inclinatiorem Ortum versus spargebat. Horâ 12 noctis, ex nubibus iterum irrepit, sed illicò vicissim absconditus est. Versabatur autem in $14^{\circ} 20'$ Tauri, & Latit. Aust. 19° . A die 1 Januarii ad 3 usq; $12^{\circ} 30'$ in suo itineris ductu peregerat. Exinde præcedente die 7, & subsequente, à 2 ad 3 Januarii, $5^{\circ} 30'$ tantum motu suo trajecerat.

Die 4 Januarii, caliginosa nox oblititit, quòd minus parùm admodùm animadversum fuerit: quanquam semel atq; iterum ex dehiscentibus nubibus eximio lumine & albicanti colore, caudâ quoq; notabilis prædictus effusit. Atvero quo loco reverà resederit, secundùm Longitudinem & Latitudinem, non datur hâc vice adeò exquisitè cognoscere; nisi ex proportione præcedentium & sequentium observationum. Ex quibus reperitur hoc tempore in 11° Tauri, & Latit. Aust. $15^{\circ} 20'$ ferè hæsisse: existente Ascensione Rectâ $43^{\circ} 10'$, & Declin. $30'$ Boreali. Atq; ita perspicuum est, Cometam hâc die 4 Januarii sub hor. 3 pomeridianam, Æquatorem sub 44° atq; angulo penè 31° jam transiisse.

Die 5 Januarii, occidente Sole, horâ $4^{\circ} 30'$, affulgente Mandibula Ceti, simul Cometam, quoad popularem adspectum, id temporis, ab inferiore parte dictæ Stellæ $30'$ remotum occidentem versus conspeximus; ita tamen ut Conjunctionem jam celebrasset: dixisses quidem, primo intuitu, Cometam occultasse Mandibulam; sed neutquam id obtigit: ut ut nonnulli aliter sentiant. Nam si Cometa Mandibulam omnino texisset, haud potuisset hæc Stella, horâ 9 (ut factum est) in ipsâ caudâ apparere; sed necesariorè caudam super Mandibulam eo tempore direxisset. Horâ 6 & 7, antequam Luna oriretur caput per quam erat conspicuum, nec non cauda ad 14 grad. excurrens, præsertim circa educationem notabili lumine ac densitate, quali vix haec tenus unquam gaudebat. Sub horam 9 Cometa aliquantò promotiore, priori loco scilicet emota, Mandibula Ceti ad Caput in mediâ Caudâ clare & egregie emicuit; circa verò medietatem ejus alia binæ Stellulae spectabantur; inferior, prima ad Mandibulam Ceti, altera superior, incognita erat: in extremitate, ubi cauda valde se dilatabat, pariter Stellula globo nondum annuntiata extitit. Extendebatur autem ipsa coma, quoad directionem, ad quartam

Nucleus ille
Capitis inter-
mediæ major,
præsumtū ffren-
dorem quasi
pannatum re-
mittere vide-
batur.

^{Iam Taurum}
intraverat,
motu tamen
paullò remisso-
ri.

Cauda, qua
præcedentibus
diebus vix u-
nius gradus
apprehensa est,
nunc ad 3° gr.
excrevet; or-
um scilicet
versus se je ex-
tendens.

Motum de die
in diem langu-
diorem exer-
cut.

Quo tempore
cometa Æqua-
torem & sub
quo angulo tra-
fecerit.

Cometa qui-
dem in transi-
u admodum ex-
stiti vicinus
Mandibule
Ceti; sed nus-
quam illam te-
xit.

Cauda in-
fignitatem
clarivateq; lu-
x.

Quando Man-
dibula rurrit
in caudâ appa-
rebat.
comam, in quâ
diversæ Stellu-
lae conserue-
sunt; plane
nunc Ortum
versus ad cly-
peum Orionis
portexu.

in Clypeo Orionis, eatenus, ut eam nunc planè Eurum versùs, in plagam videlicet Cœli, ratione primæ apparitionis adversam exponeret.

Caput aliquantum minus, nec adò brivatum; nucleus verò illum magorem jam plene interiuse observatum est. Caput ex parte imminutum videbatur, nec tot crinibus undiq; septum; nihilominus tamen apprimè conspicuum, ut modò dicebam. Tubi verò beneficio, de interiori illo clariori nucleo, per aliquot jam dies emicante, vix vestigium amplius supererat. Dissolvebatur itaq; materia illa capit, disgregando nempe se se plus plusq;: veluti sub Num. 11 Fig. A delineavimus. Circa horam 9, Mandibula Ceti, Cometa & illa in ore Ceti sub linea ferè rectâ conspecta est. Longitudine phænomeni existente $8^{\circ} 40'$ Tauri, Latit. Aust. 13° , Asc. R. $4^{\circ} 20'$ & Declin. $2^{\circ} 20'$ Bor. Motus verò proprius à 1 ad 5 Januarii $20^{\circ} 45'$ ferè, item à die 3 ad 5, $8^{\circ} 20'$ inventus est. Consequitur ergo, Cometam inter 4 & 5 Jan. motu diurno $3^{\circ} 30'$ progressum esse. In tantum nunc cursu erat remissior! Altitudo autem Meridiana $38^{\circ} 8' 45''$ observata est; excedens hâc die Äquatoris Altitudinem $2^{\circ} 31' 37''$.

Cometa quo alterius respectu Meridiani, eò tardior in transire suo extitit. Die 6, ab horâ 6 ad 11 vesp. cælo iterum favente, observationes pro voto depromere concessum fuit. Caput probè adhuc lucidum, colore ferè argenteo, minus tamen aliquanto, 8 duntaxat minutorum apparuit; sic ut decrescere videretur. Proinde etiam ope Tubospicilli nuclei interiores materialiæ congregari, immò potiùs dissolvi deprehendebantur. Quoad situm, constituit Cometa, eo tempore, cum Mandibulâ Ceti, & illâ in ore, triangulum propemodùm æquilaterum. Cauda insuper hoc die adhuc 15 grad. longa, omnino ortum versus excurrent, inter Stellas in pede & paleari Tauri, ad dextrum scilicet genu valde se se dilatans, egregiam præ se ferebat claritatem; in cuius medio, nec non extremitate, duæ Stellulæ clarissimè affulgentes conspectæ sunt: ut iconismus sub Num. 12 Fig. B exhibet. Nonnunquam, quod bene advertas velim, cauda quasi scintillabat, fluctuabatq; ac si per intervalum comprimeretur, rursùs dilataretur, novosq; velut radios vibraret ac evomeret: quale phænomenum sàpiùs antehac, tam in hoc, quam aliis Cometis observatum est. Ex quibus autem rationibus istud acciderit, Cometographia Lib. VIII pag. 508 docet. Ratione sitûs versabatur ipse Cometa in $7^{\circ} 0'$ Tauri, & Latit. $10^{\circ} 36'$ Aust. existente Asc. R. $38^{\circ} 0'$, & Declin. $4^{\circ} 4'$ Bor.. Peregit itaq; uno die 3 in suo tramite, sub Altitudine Meridianâ $39^{\circ} 41'$.

Motus Cometæ diurnus ad 3 grad. die 6 Jan. redditus erat. Die 7 Januarii, tranquillâ & egregiâ aëris tempestate, paullò post horam 4 vesp., Cometam nudis deteximus oculis; qui postmodùm, etiam pro lubitu, Instrumentis observatus est. Caput ejus sensim decrescere, nihilo tamen minùs abundè clarum, coloris argentei & albantis apparuit: quintam nuclei, ac particulæ illæ, quibus totum corpus constabat, per tubum videlicet, magis ac magis confluabant, in languidiorem quasi maslam coeuntes; attamen ad limbum orientalem materia compaetior, nucleiq; aliquantò lucidiores, reliquâ capitis parte animadversa sunt: sicuti sub Num. 13 delineavimus. Coma item insignem longitudinem 13 grad. & latitudinem, minimū duorum, & amplius graduum præ se ferens, ad Stellam istam, quæ sequitur tertiam in armo Tauri, projecta est. Infima & tertia earum in armo, in extremitate affulerunt; infimâ tamen ad lineam directionis magis propende-

Constitutio Capitis Cometæ.

Longitudo & Latitudo Caudæ insignis.

dente; à parte verò superiori caudæ, circa medietatem, Rostrum Ceti, ad integrum gradum à linea directionis distare observatum est. Ex quâ distantia certò dijudicare licuit, Comæ latitudinem, eâ in parte, ad 2 grad. ex crescere. Longitudo autem Cometæ detecta est in $5^{\circ} 30'$ Tauri; Latit. Aust. $8^{\circ} 36'$; Asc. R. $35^{\circ} 30'$, Declinat. $5^{\circ} 23'$ Bor.; atq; Altitudo Merid. $40^{\circ} 59' 40''$: Cùm Cometa contine ductu caput Andromedæ versùs, discedendo nempe perpetuò à Mandibulâ Ceti, contra seriem Sign. ascenderet.

Diversæ iterum Stellulæ tam in ipsâ caudâ, quam circa eam fuerunt adspictabiles.

Situs Cometæ

Eo igitur attento, in omni observatione perquām fui sollicitus, ut præ aliis omnibus distantiis à Fixis, intercapedes Cometæ à binis modò dictis Stellis, Capite scilicet Andromedæ & Mandibulâ Ceti debitè explorarem. Maximè enim conducibles hæ binæ distantiae nunquam non nobis fuerunt, ad motum scilicet proprium ac diurnum facillimo negotio, etiam absq; omni calculo, cognoscendum. Nam, quia Cometa cursum suum à Mandibulâ, strictè pergendo Caput Andromedæ versùs instituebat, proclive fuit, ex binis dictis distantiis, hujus & alterius diei, ex differentiâ scilicet illarum, motum proprium indagare. Distantia autem Cometæ à Mandib. quod notes, necessariò semper tantò crevit, in omni observatione, dum motu indefiniti ferebatur retrogrado, quantò altera distantia Cometæ à Capite Androm. nunquam non decrevit. Exiterunt itaq; ha distantiae semper normæ loco, de certitudine, & præcisione nostrarum observationum judicandi: quippe, si vel sémel in semiminuto tantùm aberrasses, illico vitium in alterutrâ distantia innotuiset; tum nunquam hæ binæ distantiae conjunctim, totum intervalum, Capitis scilicet Andromedæ & Mandib. Ceti, quod alias $48^{\circ} 9' 40''$ est, constituisent. Hincq; binæ hæ dictæ distantiae, quocunq; etiam die obser-vatae, cujuscunq; etiam fuerint quantitatis (ditem enim immutabantur) semper tamen sibi invicem additæ, necesum est, ut componant $48^{\circ} 9' 40''$. Id quod etiam (absit gloria) constanter quâvis observatione, in ipso minuto, ne dicam interdum secundo præstimus; eo præsertim tempore, circa initium Februarii, cùm Cometa à linea illâ rectâ Capiti Androm. & Mand. Ceti interjacens, parùm aut nihil defleteret; in cæteris diebus, recedente paullulum ab istâ linea rectâ debitæ proportioni etiam lemper responderunt: pro-ut observationes ipsæ Cometographiæ inferenda, suo tempore, loquentur. Id quod leviter tetigisse haud parùm conducere arbitror, partim ut Astrophili cognoscant, quali compendio interdum attendendum sit, & quod hâc ratione non solùm diligentia Observatorum, in Stellis, phænomenisq; rimandis, sed & Instrumentorum constructio & perfectio, omnium optimè explora-ri nullo negotio poscit. Nam, ut adhuc clariùs dicam, constitutis nimirùm tribus Stellis in unâ eademq; rectâ linea, omnino necesum est, ut binæ inter-capedes ab utrâq; extremâ Stellâ conjunctim, assidue prorsùs sint æquales distantiae ipsarum extremarum: veluti negari haud potest. Sed revertamur ad Observationes nostri Cometæ.

Crescente di-stantia Cometæ à Mandibulâ, altera à capite Andromedæ decrevit.

Ratio singu-laris exploran-di diligentiam Observeatorum, tum Congruen-tiam observa-tionum.

Quanta indu-stria observa-tiones ab Auto-re peractæ fue-rint, penes ali-o suo tempore efflo-judicium.

Ex tribus Stellis in una eademq; rectâ constitutis, o-mnium optimè & observa-tiones & Instru-menta exami-nantur.

Die 8, nubila Cœlum totum subtexerant. Die verò 9 Januarii, horâ 6 vesp. Caput phænomeni ferè in pristino deprehendimus statu, nec non caudam, nisi quod aliquantò longior, 15 sc. grad. existeret. Excurrebat

Die 9 Januar. ferè eadem Co- metæ facies extitit.

Orientalis in enim, sed valde dilatata, ad secundam usq; in armo Tauri, suâ direktione ; in fronte Ceti cum aliis quibusdam quo jubare ejusq; parte superiori, fulgens Stella, orientalis nempe in fronte incauda extitit. Ceti $4\frac{1}{2}$ gr. à Capite propemodum remota cernebatur ; atq; alia in eductione,

Tubo tantum conspicua : item à parte inferiore Rostrum Ceti ; sub capite vero in distantia 30° ferè Stella in fronte occid. Ceti spectabantur ; sic ut hanc posteriorem Cometa jam supergressus esset : prout sub Num. 14 Fig. B delineatum est. Occupabat Long. $2^{\circ} 50'$ Tauri ; Latit. $5^{\circ} 40'$ Auct. ; Asc. R. $32^{\circ} 0'$, & Declin. $7^{\circ} 23'$: intervallo vero duorum dierum $3^{\circ} 45'$ emen- preberetur est. Confecit itaq; hoc die duos penè gradus.

*Cometa, vici-
nus admodum
Stelle in fronte
Ceti occid. cir-
ca initium
Tauri (ub La-
tuit. Australi de-
bet. preberetur est.*

Die 10 Januarii, Cœlo indulgente, à 5 vesp. ad medianam usq; noctem, observationibus invigilatum est. Materia interior Capitis plus plusq; se segregare, ac dissolvere videbatur ; prout sub Num. 15 adumbravimus.

*Cauda Cœ-
te quatuor
Stellula erat
condecorata.*

Cauda vero & rario & brevior, 12 tantum grad., inter supremam & secundam in armo Tauri excurrebat. In quā quatuor Stellulae reperiebantur ; una in extremitate, alterā sub caudā, atq; aliæ binæ prope ipsum caput. Longitudo ejus tum extitit $2^{\circ} 0'$ Tauri, Latit. $4^{\circ} 40'$ Auct. Asc. R. $31^{\circ} 0'$ & declinatio $8^{\circ} 11'$ Bor. ; motu vero proprio, spatio 24 horarum $1^{\circ} 31'$ absolvit. Ex quibus patet, Cometam continuè lentiori incessisse gradu : quemadmo- dum initio ad Leporem usq; concitatori ferebatur.

*Cometa non
nisi unum gra-
dam cū dimen-
dio, uno die,
peragrat.*

Die 11 Januarii, quanquam peregrè domo abfui, nihilominus suffici- entibus Sextante, ac Quadrante, singula minuta commonstrantibus instru- ctus, torties, quoties cœli affulsi serenitas, eximium hunc & rarissimum Cometam ab aliis Astris debitè dimensus sum : prout hâc quoq; die obtigit, ex- cepto, quod Tuboscipillo illo longiori, quod transvehi haud potuit, minimè illum Instraverim. Caput, ut ut in oculos satis adhuc incurrit, pallidum tamen & subobscurum, minusq; ratione diametri, apparuit. Cauda vero insigniter longa 18 circ. grad., sed ad cuspidem valde debilis & attenuata, ad supremam & secundam ferè in armo Tauri, projecta est. In distantia 7 grad. à corpore, binæ vicissim Stellulae, altera à parte superiori, altera à parte inferiori caudæ conspectæ sunt : hâc, in fronte erat occidentalis Ceti, illa incognita quædam. Versabatur eo tempore in $1^{\circ} 20'$ Tauri, Latit. Auct.

*Diameter ca-
piti de die in
diem immuni-
ta est ; cauda
vero aliquantus
procerus, sed
tenetur visa
est.*

Quantus fue-
rit motus di-
mar. die 11 ja-
nuar.

*Et hoc die
Stellula diver-
sa Cometa
skipabat.*

Quantus fue-
rit motus di-
mar. die 11 ja-
nuar.

*Nova Stella
in collo Ceti, in-
gulis annis
battuta con-
spicua, tam in-
tego anno, &
amplius planè
dilectus.*

Die 11 Januarii tandem occurrit, quod Sidus hocce crinitum, hâc eadem nocte, cum loco Cœli, ubi aliquot annis continuis nova Stella hæsit in collo Ceti, culminave- rit : quæ autem toto anno præterito hucusq; , quod mirandum, nondum se conficiendum præbuit. Cum tamen quotannis minimum semel diversa magnitudine, prout in Historiâ nostrâ, de eadem Stellâ editâ, legere est, illi xerit. Ultimum namq; à me observata est, anno 1663 sub initium Septemb. quandoquidem 18 Mensis Augusti ejusdem anni æqualis adhuc visa est illi in ore Ceti ; adeo ut totis mensibus 18 , & amplius planè inconspicua man- serit. Utrum nunc rursus aliquando proditura sit ; an vero perpetuis tene-bris se devoverit ? tempus docebit.

Die 12 Januarii, semel quidem inter nubes Cometa emicuit, sed pro- tinus à nubibus abreptus est, ut nihil certi Instrumentis deprehendi potuerit ; quan-

quanquam sufficienti lumine præditus, nec non caudâ, cum primis circa educationem ad septem, octove grad.; circa apicem vero mirum in modum tenuis, & rara erat, cuius tota longitudo tamen 20° æquabat. In meditullio clara Fixa emicuit, in fronte scilicet occidentalis Ceti, ea ipsa, quæ pridie à superiori parte ei adhaesit.

Cùm igitur nullas distantias à fixis hâc vice obtinuerim, locum ejus accuratè indigitarè non usq; adcò promptum est. Attamen ex motu ejus diurno, anguloq; inclinationis constat, Cometam degisse in $0^{\circ} 40'$ Tauri, & in Latit. $2^{\circ} 40'$ Aust.; sic ut Eclipticam nondum attigerit, nec Arietem subintraverit. Ad quod utrumq; observandum quidem perquam fui avidus; sed adversa aëris tempestas prorsus obftitit. Ad diem enim 17 usq; nihil quicquam ob continua nubila observatum est. Animadversi tamen sunt tribus continuis diebus circa vesperam Parelii, cum suis variegatis circulis; qualia phænomena, item Halones, Coronæ Lunares, ac ejus generis aërea meteora in horizonte Gedanensi sibi notata sunt. Die 16 Januarii, mane, oriente Sole Deliquium Solare, (quod sine omni dubio hîc apud nos ex parte conspicuum extitisset, ut ut Ephemeridum Scriptores alto silentio istud præterierint, pariter ac alterum illud, quod anno 1664, die 28 Januarii ad $5\frac{1}{2}$ digit. hîc à me observatum est) avidissime quidem exspectavi; sed pariter turbidum cœlum hoc insigne spectaculum nobis invidebat.

Die 17 vero vesperi, denuò ex sententiâ successerunt omnia. Ope Telescopii ipsum corpus Cometicum abundè adhuc erat conspicuum, quanquam amplitudine aliquantò diminutum, tum rariori & tenuiori materia præditum: sicuti effigies ad Num. 16 exhibet. Cauda subobscurus rarissimus ac radiis divericantibus (sed cœlo non admodum defæcato) constabat 8 circ. graduum; quam ad oculum Boreum Tauri exporrigebat. In quâ rursus plurimæ Stellulæ lucidisimæ passim occurabant; inter quas capiti proxima, vix $30'$ vel $40'$ remota excelluit: Cometâ commorante in Long. $28^{\circ} 20'$ Arietis & Latit. $1^{\circ} 0'$, sed Boreali. Etenim Eclipticam jam transgresus erat, meo calculo, die 16 Januarii sub Meridiem, in 29° ferè Arietis. A die 10 ad 17 usq; cursu suo $6^{\circ} 14'$ confecit: exinde motus diurnus posterior deprehenditur fuisse tantum 38 minutorum.

Die 18, Cœlum nobis minimè arrisit; atverò die 19 Januarii, cadente Sole, observationes rursus continuatæ sunt. Caput, et si multum decreverat, tamen paullò ferè lucidius, quam diebus aliquot præcedentibus se se obtulit; id quod immotis oculis intuenti, limpidissimo ac liquidissimo etiæ, per intervalla modo clarus, modo aliquantò obscurius apparuit, ac si scintillaret, radiosq; recentes subinde ejiceret: prout etiam aliis diebus comprehensum est. Situm autem nucleorum, materiaq; interioris, facies sub Num. 17 monstrat. Cauda insuper debilis & circa cuspidem valde attenuata & sparsa, 8 grad. tantum extitit; in quâ pariter frequentes radiationes & vibratio-nes notate sunt. Longitudo Cometa animadversa est $27^{\circ} 40'$ Arietis, Latit. $1^{\circ} 45'$ Bor. Asc. R. 25° , Declin. $12^{\circ} 36'$ Bor. Altitudo vero Meridiana hâc die quidem, sed vix ac ne vix obtenta est: ed, quod adeò tempestivè horâ vespertinâ $5^{\circ} 30'$, primo scilicet crepusculo culminaverit, ac visum penè

Caudam quidem prælongâ, sed circa apicem admodum tenuem, & ram exhibuat.

In ipso principio pto Tauri, sub Latitudine adhuc Astralis cometæ animadver- sit eis.

Tribus continuis diebus Parelii ab Aurore confecti sunt.

Vt ut nullius Eclipticæ Solare in Ephemeridibus facta fuerit mentio s tamén hic complanatus quædam extitit.

Caput cauda que magis ma- gistris diminue- bantur.

Diversæ Fixæ in coma denuò conspicua.

cometa in A- riete sub latitu- dine jam Bo- reali versaba- tur.

Quando & quo gradu E- clipticam tran- scenderit.

Caput & cauda per inter- valia scintilla- re, radiosq; quasi vibrare videbantur.

Altitudo Me- ridiana die 19 Januarii ultimum ab Auro- re observata est; & quare?

suā exilitate & debili colore illusserit. Exinde, cūm de die in diem culminationem anticipaverit, haud amplius ab hāc die, hīc in nostro horizonte culminare visus est. Atverò Occidentaliores utiq; illum diutiū in meridie observare potuerunt. Ratione motū proprii, jam ad tantam redactus erat lasitudinem, ut à die 17 ad 19 usq; tantum 1° 4' trajecerit: provenit igitur pro motu diurno ultimo 30'.

Motu suo tantum semigradum uno die peregit.

Die 20 Januarii vesp. horā 7, Luna eti ad 20 grad. propemodum ab horizonte elevata, ac vix ultra 35° à Cometā eset remota; nihilominus perspicuē in sensum cecidit, ut accuratiū haētenus nunquam observari Instru-
mentis potuerit. Caput tamen valdē erat diminutum, coloreq; longē debili-
lōri & pallidiori micabat, caudā pertenui & albescente 7 circ. grad., ad Stel-
lam praecedentem in collo Tauri, sub Plejadibus, Hellepontium videlicet
versus exporrectā. Quæ Coma, eti occumbente Lunā, nil quicquam tamen
amplius vel lumipis, vel vividiōris coloris recuperavit. Commorabatur id
temporis in Longit. 27° 25' Arietis, & in Latit. Bor. 2° 12'. In motu verò
suo proprio vix hāc die 27 peregit.

Vt ut exiguo corpore, coloreq; debilitori, tamē optimè Instrumentis Cometa rimatus est Autor.

Initio presentis Luna cauda tantum duorum graduum; filium vero 4 grad. visa est.

Cauda ad primam in educatione caude Arietis proten. debatur.

Die 21, vesp. Lunā adhuc altiore, propiore & splendidiore, Cometa
nihil secūs exquisitē observatus; quanquam Capite minore & obscuriore,
tum caudā breviori, duobus tantummodo gradibus longā extitit. Luna ta-
men præsens, maximā parte, eo tempore istam obscuritatem palliditatēq;
Cometæ induxerat. Nam protinū post Lunæ occasum, & caput lucidius &
cauda longior, 4 ferē grad., ad primam in educatione Caudæ Arietis directā,
observabantur; & quidem in 27° 20' Arietis, in Latit. 2° 36' Bor. confessis in
motu proprio, 24 horarum intervallo, 24 minutis.

Cometa in coniunctione Luna, cauda penè prorsus extuta; tum corpore adeo exiguō, atq; tunc nū apparuit; neque enim facilius per se seruitur.

Telescopio lunatus, in figura diversum discum, variis nuclei, materiāq; di- versā prædictū sed minimē rotundum exhibuit.

Quā viā infallibiliter ma- gnitudine dicitur explorata sit.

Dies 22 Jan. totus exitit nebulosus; atverò die 23, Cœlo arridente,
Cometa noster denuò animadversus est; sed cūm Luna ferē bisecta ei im-
mineret, imò in ipsā Conjunctione, in Latitudine tantum 8° 20' ad Austrum
remota, videlicet in 27° Arietis simul cum Cometā consisteret, corpore ad-
modum tenuis debilisq;; caudæ vero vix vestigium apparuit: prout ex Fi-
gurā B sub. Num. 20 patet. Attamen rectē Instrumentis diversæ distantia à
Fixis observari potuerunt; quanquam artis erat per rimulas pinnacidiī, cā di-
ligentiā, quā quidem adhuc peractum est, Cometam dimetiri. Quoad popu-
larem adspectum autem, caudā, ut dixi, penè caruit; attentiori tamen Obser-
vatori comam 30' vel 40' Hellepontium versus projicere visus est. At Te-
lescopio consideratus, caput insigni lumine, tum spectabili magnitudine ad-
huc gaudebat; in sinu suo diversos nucleos, materiamq; diversæ densitatis
fovens, lumine debiliori cinctam. Discus autem, quod notabile, minimè
absolutum præ se ferebat rotunditatem, sed asperam, laceratamq;; cuspidibus
hinc inde leviter eminentibus. Cujas magnitudinem ut exquiste hāc vice
explorarem, comparationem institui inter partem ejus interiorem, lucidio-
remq;; remoto omni capillitio, & rariori isto lumine, quo cingebatur, Macu-
lasq; Lunares; id quod convenienter in tam arcta conjunctione præstare in
expedito erat. Accuratā itaq; inspectione ac contemplatione, deprehendi
partem istam Capitis luminosiorē justè superiori parti, Ponti scilicet Euxini
semisi,

semisī, nimirū à Catenā Mundi, ad Insulam Apolloniam usq; , sex minuta prima subtendenti æquiparari posse. Commorabatur in 27° Arietis, in Latit. Bor. 3° : motu proprio, duobus diebus 41' consumperat ; sic ut à die 22, ad 23, tantum $19^{\circ} 30'$ emensus fuerit.

Qualis Cometæ situs, quantumq; ejus motus extiterit.

Die 24, 25, & 26 Januar. continuò subobscuræ noctes extiterunt. Proinde ante diem 27, hor. 8 vesp. nullus Cometæ concedebatur adspectus ; imò etiam hâc vesperâ , tantum per intervalla , & cœlo haud usq; adeò fudo Cometæ emicuit, ut laboris artisq; fuerit Cometam Sextante accurate rimari ; præpriis Lunâ incurvata, majori lumine imbuta, ac altioribus Signis, in vicinia , hærente. Nihilo tamen segnius unicam distantiam à Mandibulâ Ceti acquisiui, ex quâ cognovimus, spatio quatuor præcedentium dierum $1^{\circ} 1'$ progressum esse ; tam lineam istam rectam ex secundâ per primam Arietis duetam, Eclipticam versùs jam transcendisse, atq; nunc in $26^{\circ} 40'$ Arietis & Latit. Bor. 4° hærente. Per tubum verò contemplatus, antecedentis diei ferè faciem, luciditatem nempe & magnitudinem referebat ; quod autem, quâ nudum adspectum, tantâ obscuritate præditus, tum omni caudâ penitus orbatus, videretur , Lunæ potissimum adscribendum est.

Luna quamvis plus quam dimidiatæ extiterit, tamen nihil omnino tamet Cometa recte Organum detinens ejst.

Die 28 Januarii, circa hor. 6, ut ut cœlo admodum annuente , adeò tamen imminutus pallidusq; inermibus videbatur oculis, quò vix ægrè per rimulas pinnacidiorum deprehendere Cometam potuerimus. Veruntamen nonnullæ distantia extorsæ sunt : ex quibus didicimus, à 23 hucusq; $1^{\circ} 20'$ transas ; existente videlicet in Longit. $26^{\circ} 30'$ Arietis, & Latit. $4^{\circ} 12'$ ferè. Quali verò facie interior pars capitum tum resplenderit, delineatio ad Num. 21 Fig. B aperte ostendit.

Cometa omni caudâ orbatus extitit.

Die 29 Januar. ob continuas nubes nihil animadversum. At die 30, semel quidem inter nubeculas conspectus ; sed lumine nimis pallido & obscuro, tum exutus omni caudâ : ob Lunæ plenæ, ut arbitror, præsentiam ; ut nihil penitus certi annotari concessum fuerit. Quemadmodum etiam die 31 Januar. & 1 Februar. accidit.

Cometa adhuc quotidie motu retrogradando moestis, sub Latitudine semper majori.

Die 2 Febr. Sole occidente, cœlo rursùs perquam sereno vesp. hora 5, non solùm Venus & Mercurius, sed & Cometa prosperè detectus est. Quippe , Lunâ nondum ortâ egregiam vicissim speciem ostendebat, ut ex animi sententiâ omnia successerint. Animadvertisimus itaq; à die 23 Januar., ad 2 Febr. phænomenon trajectione suâ $2^{\circ} 8' 25''$, & hâc die ultimâ, vix g' esle promotum ; in Eclipticæ verò Longit. $26^{\circ} 20'$ Arietis, & Latit. Bor. $5^{\circ} 8'$ versari. Videbatur, quoad Longitudinem, quasi jam Stationem iniisse, & paulò ampliùs vix procedere ; in tramite autem suo , sensim adhuc ulterius progrediendo, atq; motum proprium maximè in latum protendere. Caput in claritate , nihil penitus , ratione simplicis adspectus, primæ Stellæ Arietis cedebat, quanquam magnitudine illam multò superabat. Tria namq; minuta, imò quatuor ; ope Telescopiæ æquare, tum capillitum penè totum exuisse, notatum est. Materia item interior , ut ut lumine superq; adhuc vivido gauderet, rarior tamen, nucleis illis densioribus ferè deletis omnibus se obtulit. Præterea ad dextram capitum sursum binas conspeximus Stellulas, qua-

Quibus diebus, & quare omnino rotundus apparuit, atq; adeò debili lumine ex corpore diminuto, ut nullo modo per rimular pinnacidi observari posuerit.

Cometa revisita.

Cometa ratio-ne Eclipticæ fe-re stationaris, tum motu tardissimi in suo orbe progre-di deprehensis est.

cometa clari-tate non abf- milis Stelle & magn. sed ma-gnitudine mul-tio major.

Magnitudo diætæ Cometei capillitio pro-tritus nudati.

Dispositio cor-poris interioris.

unâ

unâ diametro Cometæ, tam à se invicem, quâm inferior à Cometâ removebantur: sicuti sub Num. 22 delineatum dedimus. Dein Caudam $2\frac{1}{2}$ graduum, imò trium & amplius inter vibrandum, sed pertenuem & rarissimam, nec adeò divaricantem, ad Stellulam in collo Arietis sub cornu, 5 magn. cuspidi ejus, tum temporis quasi adhærentem protrusit. Fuisset procul dubio aliquantò lucidior & spissior, nisi Venus clarissimam suam lucem ad Cometam usq; exporrigerens, tum crepusculum impedimento fuisserit.

Die 3 Febr. vesp. hor. 7, tranquillo admodum aëre, corpus Cometicum tam nudis, quâm armatis oculis conspectum, eadem ferè speciem hæsternam referebat, crinibus adhærentibus penè omnibus exutam; sic ut interior & clarior discus tantum in oculos incurreret. Coma non minus 3 grad. ad eandem ferè Stellam in collo Arietis sitam projiciebatur, quæ in ejus apice, ut pridie emicabat. Ultra hæc, multò jucundissimum spectaculum hâc die Telescopio detectum est: binas nimirū illas Stellulas pridie ad dextram Cometæ obvias, nunc ipsissimo limbo ejus orientali adhærere; inferior & lucidior vix totus exiverat; alter minor & superior adhuc maximâ parte sub tenuiori materiâ Capitis adfistâ latebat, ut ea propter etiam minor & subobscurius videretur. Ex quibus colligere est, inferiorem à Capite Cometicō planè tectam fuisse, alteram superiorem verò minimum limbum strinxisse. Optasem itaq; illas potuisse aliquot horis citius observari; quò certò constaret, an istæ Stellulæ omnino à corpore Cometicō obtectæ, an tantum obumbratae vel obscuratae fuerint: atq; sic de capitis densitate & tenuitate aliquid certi pronunciare liceret. Quemadmodum etiam hocce phænomenum ad diverorum horizontum parallaxes, absq; omni prolixiori calculo eruendas: an nimirū aliquam, an nullam habuerit Cometa, si in aliis benè à nobis remotis Regionibus rectè observatum est, multum conducit. Quin-etiam hoc ipsum phænomenum optatò mihi accidit, quod ex eo amplitudinem diametri Cometicī exquisitissime, absq; omni periculo aberrandi, determinare potuerim. Nam, cum ex diversis distantiis, in primis à Mandibulâ Ceti, & Capitis Andromedæ deprehensum sit, spatio 24 horarum tantum $5^{\circ} 30'$ Cometam progressum esse; non minùs ex antecedente obseruatione liquidum sit, unâ diametro Cometam à binis illis ortum versus distitisse; nunc verò in ipso limbo Orientali residere: consequitur necesariò Cometæ diametrum haud tribus minutis ampliorem esse. Deniq; motum proprium quod spectat, istum non tam in longum, quâm latum, Polum Eclipticæ versus deduxit. Hinc Latitudinem $5^{\circ} 13'$ obtinuit, manente Longitudine ferè eadē scilicet $16^{\circ} 20'$ Arietis, vel saltem $26^{\circ} 19'$. Atq; ita planè nunc Cometa, cum Capite Andromedæ, & Mandibulâ Ceti, unam eandemq; rectam constituerunt.

Die 4 Febr. horâ 7 vesp. tum caput pallidius, tum cauda, quanquam eadē longitudine, extitit obscurior; ob aëtem tamen, ut puto, paullò spissior. Siquidem Tubo optico eandem adhuc referebat faciem; nisi quod lumen illud rarius, sive hirsutum capillitum jam penitus exuisset. Binæ illæ Stellulæ, quæ pridie limbo prorsus adstabant, à Cometâ modò unâ ejus diametro removebantur; hoc est, 3 vel 4 min. Unde iterum iterumq; certiores reddimur

*Comeœa denuo
caudam satis
notabilem o-
flendit.*

*Corpus Come-
ticum omni ca-
pitulo denuda-
tum apicem ari-
tum tanen
adbus depre-
henſibili.*

*Binæ Stellulae
in ipsissimo Co-
metæ limbo no-
tatae sunt.*

*Alteram hanc
omnino à Co-
metæ testam
fuisse Autor
exhibitam.*

*Eiusmodi oc-
cultationes
per quam utilis
sunt ad paral-
laxes cognoscen-
tiendas.*

*Ex hanc
Stellarum situ
diametrum Co-
metæ nre ex-
ploravit Autor.*

*Cometa nul-
lum plane mo-
tum ratione E-
clipticae s' fed
latitudinem tan-
tum ostendit:
fuit ergo in E-
clipticâ statio-
narius.*

*Nudis oculis
quudem minor
& obscurior;
Tubo capo ta-
men ferè idem
apparet.*

reddimur de quantitate dimicentis. Nam motu proprio vix ultra 4 min. hâc die progressus est. Quæ magnitudo item ex motu proprio inter 2 & 4 Febr. deprehensio omnino obtinetur, ut cuilibet experiri promptum est. Cum igitur abundè constet, Cometam 24 horarum intervallo, tantum 4', vel summum 5' & quidem sursum secundum Latitudinem se promovisse, utique in proclivi est, Longitudinem ejus vix quicquam variatam esse; sed stationarium secundum Longitudinem penè extitisse; Latitudinem vero Bor. ad 3° auctiorem evasisse; hoc est, 5° 16'. Subolet igitur in tramite suo haud posse hunc Cometam, hâc trajectione fieri Stationarium; sed solummodo respectu Eclipticæ, prout ex sequentibus Observationibus abundè eluet.

Quod supereft, ut ut vel maximè proximis observationibus inhiaverim, ut recte in progressu apprehenderem, quomodo Cometa iter suum suscepit, ac hucusq; perductum; hoc est, sub quo angulo, vel potius quâ incurvatione, tum quam Cœli partem versus istud reflectat: non ignorans, quantum interfit Cometographiæ, omniumq; eorum qui naturam motumq; talium Siderum temporaneorum scrutantur, hoc ipsum funditus cognoscere: præprimis, cum nemo tam Veterum, quam Recentiorum similem incessum vel animadverterit, vel animadvertere exquisitè unquam ipsis obtigerit; immo, si non aliter saltem Telescopio id liceret, exoptavi. Verùm, equidem nec die 5, 6, 7, 8 & 9 Febr. ob continuas nives, aërisq; turbulentum statum id impetratum est.

Atvero die 10 Febr. vesp. horâ 7, etiam si propter vapores nudis oculis Cometam adspici haud concessum fuérit, tamen Telescopio illum quæsum iyi, ac tandem etiam feliciter detexi: à duabus nimirum illis Stellulis, quibus die 2 Febr. adhaesit, jam ad gradum integrum elongatum esse; id quod ex aperturâ Tubi istiū, quæ omnino gradum integrum alias subtendit, planissimè nobis innotuit. Motus autem curriculi sui penè totus, secundum Latitudinem, deflectendo leniter ad cornua Arietis, Polumq; Eclipticæ versus, se se extendebat, vix notabili spatio secundum Longitudinis ductum; quantum videlicet ex solo adspectu & conjecturâ, denegatis omnino distantiis à Fixis, dijudicare dabatur. Nam omnino justè id ipsum determinare hâc vice haud potest: cum ne quidem nudis oculis ad Fixas situm ejus æstimare datum fuit. Videbatur itaq; 26° 40' Long. & 6° 20' ferè Lat. Boreal. occupare. Ex quibus liquidum est, Cometam jam motu incedere directo, viamq; suam nunc reflectere, sub insigni itineris incurvatione, Caput Arietis versus; ac si totum istud Sidus peragrare constituiset. Num res autem ita omnino evenerit, subsequentes observationes ostendent.

Die 11 Februarii nubilum Cœlum obfttit, quo nihil penitus observatum fuerit. Die verò 12 vesperi, etiam si Cœlum undiq; extiterit sudum; nihilominus tamen Cometam diu multumq; quæsivi, priusquam in oculos incurreret; id quod partim crepusculo vividiori, partim lucidissimæ Veneri phænomeno appropinquanti initio adscribem: prout etiam non adeò absolum esse videbatur. Potissima tamen ratio hæc erat, quod à die 4 Februarii, ubi ultimum Sextante illum rimatus eram, tam lumine, quam corpore mul-

C tum de-

*In longitudine
nil quecumque
processu Come-
ta; sed motu
sui trahit,
qui erat die
tradidimus in
latum protra-
xit.*

*Cometa nostra
non fadtur est
Stationarius in
fus trahit
dum.*

*Rer magni
momenti est re-
cta cognoscere,
sib; qui incur-
vatione iter Co-
metæ refle-
xant.*

*Quâ ratione
Telescopi be-
neficio locus Co-
metæ depre-
hensus fuerit.*

*Cursum jam
inflebat Cor-
nua Arie. is
versus.*

*Quo loco cœli
refederat Come-
ta.*

*Quid causa
fuerit quod Co-
meta die 12
Febr. tardius
folio sub ad-
scendum ven-
erit.*

*Cometa valde
obscurus &
pallidus.* tūm decreverat. Proinde primū horā $6\frac{1}{2}$ in conspectum prodiit, quamquam corpore admodūm diminuto, pallido ac subobscuro, ut vix Stellæ illi in collo Arietis sub Cornu quintæ magnitudinis æquiparari tum potuerit. Artis itaq; & laboris erat, Cometam debitè tunc dimetiri; nihil tamen segnius longè accuratiūs, quā ab exordio putaram, eum dimensus sum, sed caudā omni orbatum: attamen transversis oculis attentē consideratus, radiolum quandam pertinuem & obscurum, primam Arietis & collum versū spargere videbatur. Quoad situm haud parūm ad eandem Arietis ascenderat: cum *Situs Cometæ.* quā & collo sub cornu triangulum ferè æquicrurum constituebat; cuius basin Cometa & Stella in collo, reliqua vero binæ distantia; utpote à primâ Arietis ad Cometam & collum, crura referebant; ita ut ducta recta per secundam & primam Arietis, in basis medium incideret. Id quod utiq; jucundum erat adspectu, nec non dignum notatu. Quandoquidem ex positu harum Stellarum, etiam si præterea nullas obtinuisse distantias (quarum tamen adhuc diversæ: utpote à Mandibulâ Ceti, Capite Andromedæ, Palilio, & finistro pede Persei impetrataæ fuerunt) satis præcisè locus Cometæ detegi potuisset. Ex ipsis igitur quatuor intercapelinibus situs Cometæ inventus est in Longit. $27^{\circ} 0'$ Arietis, & Latit. Bor. $6^{\circ} 30'$. Motu itaq; proprio in suā viâ itineraria promotus est, à 2 Febr. ad hunc 12 Febr. $1^{\circ} 45'$. Ex quibus eluget, quòd motu jam inceserit multò velociori, ut uno die $13'$ confecerit, sub suo ductu scilicet incurvato: incurvato inquam; siquidem cursum suum planè nunc inflectebat in directum secundūm seriem Signorum, caput Arietis versùs, cùm antea constanter motu retrogrado progressus fuerit.

*Cometa direc-
tus, jam cur-
sum incitat.* Quo loco die 13 Febr. vesp. ob evaporationes aëris aliquantò crassiores, Cometam quidem nudo adspectu, tum Instrumentis rimari haud potuimus; Tubo tamen distinctè deprehensus est, uno gradu, vel paullò plus adhuc à primâ Arietis distare; sic ut in $27^{\circ} 13'$ Arietis, in Latit. $6^{\circ} 35'$ Bor. hæserit; atq; motu proprio 24 horarum spatio 14' processerit.

Die 14 Febr. horā $6 30'$ vesp. ob nubila, non nisi unicam distantiam à Mandibulâ Ceti dimensus sum; ex quā autem solā, non usq; adeò accurate locus Cometæ hujus diei nobis innotuit. Caput, quod attinet, valdè quidem, quoad nudum adspectum tenue & obscurum; nihil tamen minus satis conspicuum, ut adhuc probè Instrumentis, nisi adversa tempestas obstituisse, observari potuisset.

*Cometa die
18 Febr. ubi-
nam tandem
seriæ perva-
gatione detex-
tus.* Die 15, 16, & 17 nihil animadvertisimus; die verò 18, horā 7 vesperi Cœlo inclarescente, Cometam sollicitè quæsitus ivi, & quidem in omni cœli parte, ubi versari tum temporis putabam; sed nusquam sanè repertus est, ut ut omnes oculorum nervos intenderim; de quo autem valdè mirabar. Non ignorans enim, quòd quatuor dierum intervallo, & quidem silente Lunâ, non posuit adeò prorsus fieri invisibilis, vel à Venere & crepusculo tantopere obnubilari, ut etiam prælongum, atq; excellentem Tubum Opticum omnino eluderet. Idcirco iterum iterumq; Cometam explorare aggressus sum; quem etiam tandem feliciter detexi; sed eo loco, ubi illum extare haud sperassem: nempe prope ipsam primam Stellam Arietis, atq; ad ejus sinistram, medium scilicet

scilicet capitū Arietis & Pleiadas vix 5 vel 6 min. ab eā Stellā primā remotum. Eatenuis, ut hāc ratione iter suū carpserit, sine omni dubio, per dictam modō Stellam, eamq; uti ex cursu colligere dabatur, planè circa meridiem hujus diei texerit. Utinam verò hāc ipsa conjunctio aliquantò tardius incidisset, quō simul transitum, vel Eclipsin illam notabilem, rei Cometographicā bono, exquisitē annotare nobis obtigisset; num ab aliis Orientalibus in Chinā, vel alibi degentibus, observatum id ipsum sit, valdē dubito. Cognito itaq; loco Stellæ primæ Arietis, datur pariter situs Cometæ. Nam, quia Cometa tantum 5' promotor secundū seriem Sign., & ratione latitudinis tantum 2' altior ipsā Stellā erat. Hinc Longitudo phænomeni patescit in 28° 37', atq; Latit. 7° 10' Bor. Manifestum igitur est, Cometam magis magisq; in motu suo directo perrexisse, & quidem à 12 ad hanc 18 Febr. 1° 40' sive 1° 42'; sex scilicet diebus fere tantum coeli spatium emensis, quaptum præcedentibus decem à 2 ad 12 Febr. Atq; ita motus diurnus, ultimò observatus extit 21'; cùm die 4 Febr. tantum 5' procederet. Respectu capitū erat pallidissimus; nihilominus 2' circ. in diametro; sed caudā prorsū exutus: prout sub Schemate B, n. 28 eum delineavimus.

*Cometa, pri-
mam Stellam
Arietis, sine o-
mni dubio pla-
ne texit.*

*Quali gradu
inceperit, &
quali facie ap-
paruerit.*

Die 19 Cœli tempestas nihil quicquam permisit annotare; atvero die 20 Febr. dehiscentibus nubibus deprehendi quidem jam à primā Arietis eum discēsisse; verū ubinam reverā eo tempore commoraretur propter nubes incidentes & subseqüentes crassiōes evaporationes animadvertere haud licuit. Ab hāc die, 7 Martii usq; Cœlum continuè obscurissimis nubibus obtectum fuit, ut ne quidem per horulam serenitas affulserit; hoc verò die vesperi, hor. 8, sed vix per quadrantem unius horæ, Cœlo prorsū depurgato, Cometam quidem omni diligentia inter Astra quæsivimus; sed nusquam planè eum deprehendimus; adeò ut tum visum omnino eluderet; ob nimiam, sine dubio, distantiam, corporisq; tenuitatem, ut amplius à nobis haud fuerit conspectus.

*Cometa non
ampissim con-
spectus est.*

Hæc sunt, quæcunq; hīc Dantisci, Divinā affulgente ope, de hoc Cometā observare nobis licuit; non quidem ipsæ Observationes Sextante & Quadrante Orichalcicis amplissimis, debitā sollicitudine & diligentia captæ, quæ ultra 450 excurrunt, atq; in ipsam Cometographiam reservantur; sed eā foliummodo ratione, quā Cometæ loca, beneficio majoris globi, motumq; proprium ex distantia deduximus. Quæ tamē nihilo seciūs, ut puto, satis sunt accurata: prout suo tempore calculus noster docebit.

*Quæ obser-
vationes hujus Co-
metæ, majori-
bus Instrumen-
tis Autor acqui-
siverit.*

Supereft igitur, antequam in gratiam Cupidisimorum Astrophilorum, sed breviter nonnulla in Cometarum negotio disquirere incipiamus; ut loca Cometæ, ad singulos dies, quibus à me observatus est, in Tabellam ordine referamus, tam secundū longitudinem, quam latitudinem; quo uno statim intuitu, motum progressumq; Cometæ comprehendas. Scias autem, quod loca Cometæ ad eam ipsam horam, quā observata sunt, non attentis diversis dierum temporibus, cùm hāc vice nihilo prorsū interficit, tradita sint. Hincq; etiam ad intermedios dies, quibus à nobis haud detectus est Cometa, ejus lo-

*Quæ ratione
Longitudines
& Latitudines
Cometa nunc
exhibeantur.*

ca prorsus omisimus: quanquam in proclivi fuiset, debitâ proportione ea explere; verum, cùm ad satietatem prolixè & exquisitè in Cometographiâ nostrâ, Deo annuente, ea omnia exhibere proposuerimus, hoc loco superflua esse arbitramur.

*De motu Come-
te diurno et
horario.*

Non minus motum Cometæ proprium hîc annexamus; primùm nudum, ut in dies obser-vatus est; deinde, sub peculiari etiam Tabellâ ad omnes & singulos dies totius apparitionis, tam horarium, quâm diurnum, & quidem ab horâ 8 vespertinâ cu-jusvis diei incipiendo, quò eò exquisitiùs gra-dus velocitatis, & tarditatis cuilibet innotesce-ret, omnisq; confusio ex diversis temporibus matutinis & vespertinis aliàs oritura planè evi-taretur. Ubi notandum est, quòd motus horarius omnium die-rum, in subseguente Ta-bellâ, sub æquali omni-nò motu fuerit exhibi-tus; cùm tamen re-vera inæqualis extiterit, si rem accuratè perpen-das. Siquidem motus continuo aut crevit, aut decrevit; id quod in iis

*Motus hora-
rius revera ex-
tensio inæqualis.*

scilicet diebus, ubi adeò velocissimum exercuit, aliquid discriminis in isto ho-rario invehere potest; sed cùm & istoc huic nostro proposito, in hocce o-pusculo detegendo nihil inferre posit, minutiora illa pariter in Cometographiam rejicimus.

Tabula Longitudines & Latitudines

Cometæ exhibens; ad eos scilicet dies, qui-bus ab Autore Sidus istud Crinitum ob-servatum est.

	Anno 1664	Hora.	Longitud. Com. Gr. Min. Sig.	Latitud. Com. Grad. Min.
Die	14 Decemb.	5 mane	8 0 ☰	22 0 Anf.
	15	5	7 20 ☰	22 20 A.
	18	4	3 45 ☰	25 30
	21	4	28 0 ☰	30 0
	23 Decemb.	4	22 0 ☰	34 30 A.
	28	2 mane	4 0 ☲	49 30
	29	9 vesp.	28 40 ☱	47 0 ferē.
	30	9	12 40 ☱	40 10
	31 Decemb.	9 vesp.	2 40 ☱	34 0 A.
	1 Januarii	9	24 20 ☲	27 45
1665	3	9	14 20 ☲	19 0
	4	9	11 0 ☲	15 20
	5	7 vesp.	8 40 ☲	13 0
	6	7	7 0	10 36
	7	7	5 30	8 36
	9	7	2 50	5 40
	10	7 vesp.	2 0 ☲	4 40
	11	7	1 20	3 30 A.
	17	7	28 20 ☱	1 0 Bor.
	19	7	27 40	1 45
	20	8 vesp.	27 25 ☱	2 12 Bor.
	21	7	27 20	2 36
	23	7	27 0	3 0
	28	7	26 30	4 12
	2 Febr.	7 vesp.	26 20 ☱	5 8 Bor.
	3	7	26 19	5 13
	4	7	26 19	5 16 Stat.
	10	7	26 40	6 20
	12	7 vesp.	27 0 ☱	6 30 B.
	13	7	27 13	6 35
	14	7	27 27	6 40
	18	7	28 37	7 10

Tabula

PRODROMUS COMETICUS.
Tabula motūs diurni, ut observatus est.

21

Mens. dies.	Hor. Min.	Motus prop. in Orb.	Mens. dies.	Hor. Min.	Motus prop. in Orb.
		Grad. Min.			Grad. Min.
Anno 1664	14	0 0 man.	1665	1	9 0 vesp.
	15	5 0		3	8 54
Decemb.	18	5 0	Januarii	5	12 30
	21	4 30		6	8 20
	23	5 0 man.		7	3 0
	28	2 0		9	2 32
	29	9 30 vesp.		10	3 45
	30	9 30		11	1 31
	31	9 30 vesp.		17	1 20
				19	4 54
				20	1 4
				21	0 27
				23	0 24
					0 41

Tabula, motum Cometæ diurnum & horarium, incipiendo ab horâ octavâ vesp. ad singulos apparitionis dies, exhibens.

Anno 1664	Mens. Decem.	Motus diurnus.		Motus unius hora.		Anno 1665	Mens. Jan.	Motus diurnus.		Motus unius hora.	
		Min.	Sec.	Min.	Sec.			Min.	Sec.	Min.	Sec.
Man. b. 5	14	0	0	0	0		15	47	0	2	0
Vesp. b. 8	14	0	36	2	20		16	42	0	1	45
	15	1	6	2	45		17	37	0	1	30
	16	1	20	3	20		18	33	0	1	23
	17	1	35	4	0		19	30	0	1	15
	18	1	51	4	40		20	27	0	1	7
	19	2	10	5	30		21	24	0	1	0
	20	2	34	6	30		22	21	30	0	53
	21	3	4	7	40		23	19	30	0	48
Decemb.	22	3	49	9	30		24	18	0	0	45
	23	4	48	12	0		25	17	0	0	42
	24	6	8	15	20		26	16	0	0	40
	25	7	48	19	30		27	15	0	0	38
	26	9	18	23	15		28	14	0	0	35
	27	10	28	26	10		29	12	30	0	30
	28	11	28	28	40		30	11	0	0	28
	29	12	17	30	40		31	9	30	0	24
	30	12	44	32	0		31	8	0	0	20
	31	11	10	28	0		Febr.	2	7	0	0
Anno 1665	1	8	54	22	15			3	6	0	0
	2	7	4	17	40			4	5	0	0
	3	5	26	13	35			5	6	30	0
	4	4	29	11	12			6	7	30	0
	5	3	45	9	22			7	8	30	0
	6	3	5	7	42			8	9	30	0
	7	2	30	6	15			9	10	30	0
	8	2	3	5	8			10	11	30	0
	9	1	44	4	20			11	12	0	0
	10	1	29	3	45			12	13	0	0
	11	1	16	3	10			13	14	0	0
	12	1	6	2	45			14	15	0	0
	13	0	58	2	25			15	16	0	0
	14	0	52	2	15			16	17	30	0

*Quâ ratione
cursus Cometæ
in Delinectio-
ne fuerit de-
grediens.*

Exhibitit itaq; his Tabellis, operæ pretium esse duco, ut tramitem dum etumq; hujus Cometæ ad quasvis observations à nobis obtentas delineatum demus; secundum scilicet Asterismos Cœlestes Stellasq;; quò eò accuratiùs cursus ejus comprehendere ac contemplari possumus; tum innoteſcat, qualem viam itinerariam descriperit: atq; sic eò clarius de ejus motu, cursus inæqualitate, ſtatione, & retrogradiione diſerere non nequeamus. Typum autem eà ratione adumbrare in plāno placuit, ut gradus longitudinis & latitudinis, tum circa Eclipticam, tum in vicinioribus Poli locis, ubi jure eò minores, quò remotores ab Eclipticā, pro naturā sphæræ, eſſe deberent, omnino aequales ſint. Eum quidem in finem, ut tanto evidentiū Cometam ejusq; motum diurnum ampliorem, confuſionis evitandæ gratiā, atq; ſic dum, trāmitisq; incurvationem tanto diſtinctiū repræfentare poſemus. Loca verò universa ſecundum Longit. & Latit. ad eos videlicet dies, quibus hīc Gedani à nobis obſervata, deſcripta ſunt. At motum proprium, ſive interſtitium inter ſingulas obſervationes, quod notes velim, debitā proportione circino dimetiri haud potes: quoniam ſecundum longitūdinem, in omni latitudine gradus prorsus aequales ſunt. Proinde motus iſte, ex præcedente Tabellā, eà gratiā adeò accurate exhibita, diſcerni & dijudicari omnino debet.

*Caput & cau-
da quantum
fieri licuit, de-
bitē delineata
ſunt.*

*Nudi circelli,
quid in orbitā
Cometæ deno-
tent.*

Caput & caudam quoq; , non in omnibus obſervationibus æq; præcise, quoad Longitudinem & Latitudinem, ob ſpatium chartæ nimis arctum de- pingere licuit; nihil tamen minūs, quantum fieri potuit, omnia benè nota- ta fuere, nec non ad quasnam Stellas, atq; ſub quâ deviatione caudam direx- erit, tum ubi longiori, rursus breviori, ac etiam prorsus nullā caudā fulſerit: quanquam hæc omnia ex præcedentibus duobus Iconismis, & ipsa Historiā luculentius deprehenduntur. Deniq; nudi illi circelli, in orbitā delineati, loca Cometæ ad eos dies, quibus hīc Gedani à nobis obſervari haud potuerunt, ad proportionis ductum superioris Tabellæ motū diurni, horam ſcilicet octava- vam cuiusvis diei vespertinam, referunt: quò ſic continuā ſerie, cursus Cometæ plenè oculis omnium ſubjiciatur, atq; eò perfectiū propoſitio velocitatis, ubi nimirūm velocifimus, quâ ratione motu decreverit; ac deniq; ubi ſtationarius, ſimul directus fuerit, percipiatnr: atq; ita omnibus conſtet, di- versā omnino proportione, contra quām plurimi ſuſtinent, tum etiam typis jam evulgarunt, in ſuo tramite incertisſile.

*Virum bini-
Comete diver-
fi; an verò tan-
tummodi uni-
cur Cometa à
Mens. Dec. ad
Martium ferē
nisi fuerit con-
ſpicuus.*

*Quibus de-
cauſis nonnulli
arbitrari ſue-
rint, duos ex-
tiusſe diverſos.*

Ex hiſ igitur, quæ ſatis prolixè ſuperioribus pagellis à primo Cometæ ex- ortu ad interitum uſq; enarravimus, atq; ſub certâ designatione delineavi- mus, promptum eft nulli non, rerum Cœleſtium Scrutatori intelligere, etiam remotâ omni ambage, & ſuſiore demonstratione; utrum bini diverſi; an verò tantum unicus Cometa extiterit, qui à principio Decemb. ad 18 Febr. conſpectus fuit. Multi quidem Eximii Viri, principiò ſibi peruaderunt, quia quotidie, ad Auſtrum, horizontem verſus, caudā proceriſimā ad occaſum ex- porrectâ, altitudinemq; ſuam Meridianam continuo diminuendo, curſum de- properabat; poſtmodum verò rursus, praefertim à die 30 & 31 exutus ferè omni comâ, de die in diem plus plusq; ascendebat, motu, ut putabant, ferè contrario, duos extitifſe diverſos; quorum prior matutino, posterior ve- ſpertino

PE O	OE VI	SI				
QO O	O QI	VI				
SO O	O I4	VI				

spertino apparuerit tempore. De quo tamen non est quod mireris. Nam sicuti vix paucis quibusdam, statim initio apparitionis angulus Orbitæ & Eclipticæ innotuit, nec ipsum corpus Cometum, continuo ordine, singulis diebus observare licuit, tum etiam nonnullos, sine dubio, latuerit, Cometas cursum suum propemodum sub circulo maximo absolvere: idcirco proclive fuit circa Cometam aberrare, ut licet revera unicus tantum extiterit, duos tamen diversos statuerint. Atvero iis, quibus angulus modò dictus illico innotuit: quemadmodum mihi quoq; altera statim observatione, die 15 Decemb. dicto scilicet angulo accurate descripto, in globo trium pedum fere quo ad diametrum magnitudine, confestim nobis patuit, quem ductum curfu suo posthac constanter sequeretur, tum non nisi unicam eandemq; esse Stellam cometam, quæ exente anno 1664, nec non anno 1665 inchoante, à toto ferè mundo fuerit conspecta. Exinde expeditum nobis erat progressum ejus, velut jam suprà memini, prædicere Amicis: prout etiam olim jam circa Cometam anno 1652, & 1661 id ipsum feliciter præstitimus; ut ii norunt, qui nobis tum adfuerunt, vel quibus perscriptum est.

Tramitem autem Cometarum soliti sumus hâc ratione describere, aut ad ductum alicujus Quadrantis, quo altitudines sub circulo verticali alias in globis depromuntur; descriptâ scilicet certâ sectione circuli maximi, per duo triave observata Cometæ loca, in globo jam eâ gratiâ notata: vel dirigendo globum eatenus, ut dicta illa tria Cometæ loca Horizontem omnino fstringant; id quod vel ex sola globi circumvolutione, vel variatâ insuper elevatione Poli, vel Æquatoris prosperè succedit; ut sic circulum istum maximum, sive totum propemodum itineris Cometici cursum, ad ductum Horizontis adumbrare exquisitè possis. Exempli gratiâ: in hoc nostro Cometâ, elevetur Polus Arcticus simpliciter ad 60° , vel Æquator ad 30° , constituto simul nono Eclipticæ gradu Leonis, sub ipso Meridiano culminante, res omnis expedita est, atq; tum orbita Cometæ ab omni parte Horizontem prorsus stringit, quò sic illum ipsum tramitem plumbagine, vel alio quodam colore depingere tutò non nequeas. In quo circulo postmodùm motus quovis diurnos describere, etiam ex unâ sola distantia Cometæ & alicujus Fixæ, si plures impetrari interdum nequeunt, satis accurate, quâvis die, locumq; Cometæ cognoscere cuilibet integrum est: adeò ut hoc pacto viam Cometæ jam peractam, tum adhuc peragendam propemodum addiscas; neutiquam tamen omnino veram, & genuinam: ut mox pluribus percipies.

Priusquam autem aliquantò altius inquiramus, utrum ista orbita, in quâ Cometâ noster, tum alii omnes haec tenus inceserunt, quin-etiam futuri incident, absolutus sit circulus maximus; an verò diversus alicujus sectionis ductus, necessum omnino est, (quò eò clarius meliusq; res ab omnibus, etiam ab iis, qui naturam Cometarum, non ita funditus penetrarant, percipiatur) ut addiscatur, quotplex sit motus, quem quilibet Cometa, nec non novisimus, de quo jam sermo est, omni tempore exercet. Dico autem esse triplicem: Primò communem, vel Primi Mobilis, ut Peripatetici loquuntur, quem alioqui Mathematicorum pleriq; Terræ ejusq; diurno attribuunt, quo

Vnde Autoris
ab ipso statim
mutu confite-
rit, quem cali-
duum, toto
durationis ite-
ri
poreCometa ar-
ripere.

Quo pâto o-
mnium Cometa-
tarum tram-
iter vel proges-
sus, ex pano-
ribus observa-
tionibus prom-
ptè describi;
ind' prædicti
certo possum.

Ratio deli-
neandi viam in-
timeturam re-
cenus cometæ.

Quotplex sit
motus, quem
Cometa omnes
simil exercent

medi-

mediante, Cometæ cum stellis Fixis simul oriri, simul occidere 24 horarum spatio videntur. Secundò; apparentem, quem hic Cometa cursu suo retrogrado, contra s. f. & penitus inæquali perfecit. Tertiò; motum proprium verum & genuinum; quem nullus non Cometa à naturâ possidet, ac ipsi quasi naturalis est. Cum priori communi, quia omnibus corporibus cœlestibus tum Fixis, atq; Planetis universim competit, tum facile à quovis intelligitur, præterea huic nostro proposito nihil quicquam confert vel derogat, nil penitus hâc vice habebimus negotii.

*Motus Cometarum apparen-
tium maxime
in Speculatorum
sulorū incurrit.*

De altero vero illo motu apparente aliquanto fusiū disseramus; eò cum primis attento, quod planè sit, qui solummodo à nobis omnibus oculis percipi, Instrumentisq; observari potuit, atq; ex cuius ductu, trames Cometæ visibilis propemodum sub circuli maximi sectione exortus, atq; delineatus est. Hic tamen motus, ut rectè capias, Benebole Lector, minimè verus atq; genuinus Cometæ, ut diximus, est motus naturalis; sed potissimum ex motu redundant Terræ; sine quo fieri fanè vix potest, ut vel unicum Cometam, nedum omnes, unâ eademq; invariata hypothesi evincere possis ab omnibus inconvenientiis & absurditatibus, mirisq; phænomenis, in quibusvis obviis: de quibus suo loco pleniū. Hic, inquam, motus Terræ, cùm se motui Cometarum genuino, ac innato immiscat, atq; ipsa Terra, respectu elongationis à Cometâ alio tempore valde sit diversa, sequitur necessariò, ut motus hic apprens, hoc quā illo tempore planè sit diversissimus. Etenim ubi Terra penè in ipsum incidit Cometæ vestigium, secundum scilicet ejus exorptionem, super quo reverâ omnes Cometæ suo motu vero moventur; quemadmodum primâ apparitione, in hoc Cometâ obtigit, circa initium Decembris, vel potius 23 Novemboris, phænomenum, sive motu retrogrado, sive directo incedat respectu Terræ, nihil refert, tum necessariò Cometa lento incedere gradu, quoad motum scilicet apparentem, imò planè stationarius esse videtur. Quod si verò Cometa & Terra se invicem transeunt; hoc est, ubi Terra, vel à parte superiore, vel inferiore Trajectoriâ Cometæ motu contrario, transcendent: prout in Cometâ nostro, inter diem 29 & 30 ferè obtigit. Nam, cùm duo diversa, motu contrario, moventur, licet inæquali, citius profectò à se invicem discedunt, ampliusq; conficiunt cursu suo intervallum, quā versus eandem celi feruntur, vel propelluntur plagam. Hincq; quā primùm Cometa motu directo à Terrâ removetur, motus iste apprens rursus decrescit, tantoperè ut etiam, Terrâ iterum ad ductum vestigii Cometicî perveniente, planè stationarius fiat, ac deniq; etiam directus, Terrâ scilicet vestigium transgressâ: ut prolixè deduximus ac rectè demonstravimus Lib. IX nostræ Cometo-graphiæ.

*Vnde motus
orientur appre-
rens.*

*Ubi nam mo-
tus apprens
semper sit ter-
risimius.*

*Quando motu
acceleratur,
&
ubi velocis-
mus sit.*

Fieri alter
kād potest,
quām quād
motus iste ap-
prens velocior
reddatur; in
in ipso trans-
gredi omnum
velocissimus.

Motus appre-
rens ex motu
vero Cometæ,
Terraq; annuo
componitur

Mediante, Cometæ cum stellis Fixis simul oriri, simul occidere 24 horarum spatio videntur. Secundò; apparentem, quem hic Cometa cursu suo retrogrado, contra s. f. & penitus inæquali perfecit. Tertiò; motum proprium verum & genuinum; quem nullus non Cometa à naturâ possidet, ac ipsi quasi naturalis est. Cum priori communi, quia omnibus corporibus cœlestibus tum Fixis, atq; Planetis universim competit, tum facile à quovis intelligitur, præterea huic nostro proposito nihil quicquam confert vel derogat, nil penitus hâc vice habebimus negotii.

De altero vero illo motu apparente aliquanto fusiū disseramus; eò cum primis attento, quod planè sit, qui solummodo à nobis omnibus oculis percipi, Instrumentisq; observari potuit, atq; ex cuius ductu, trames Cometæ visibilis propemodum sub circuli maximi sectione exortus, atq; delineatus est. Hic tamen motus, ut rectè capias, Benebole Lector, minimè verus atq; genuinus Cometæ, ut diximus, est motus naturalis; sed potissimum ex motu redundant Terræ; sine quo fieri fanè vix potest, ut vel unicum Cometam, nedum omnes, unâ eademq; invariata hypothesi evincere possis ab omnibus inconvenientiis & absurditatibus, mirisq; phænomenis, in quibusvis obviis: de quibus suo loco pleniū. Hic, inquam, motus Terræ, cùm se motui Cometarum genuino, ac innato immiscat, atq; ipsa Terra, respectu elongationis à Cometâ alio tempore valde sit diversa, sequitur necessariò, ut motus hic apprens, hoc quā illo tempore planè sit diversissimus. Etenim ubi Terra penè in ipsum incidit Cometæ vestigium, secundum scilicet ejus exortionem, super quo reverâ omnes Cometæ suo motu vero moventur; quemadmodum primâ apparitione, in hoc Cometâ obtigit, circa initium Decembris, vel potius 23 Novemboris, phænomenum, sive motu retrogrado, sive directo incedat respectu Terræ, nihil refert, tum necessariò Cometa lento incedere gradu, quoad motum scilicet apparentem, imò planè stationarius esse videtur. Quod si verò Cometa & Terra se invicem transeunt; hoc est, ubi Terra, vel à parte superiore, vel inferiore Trajectoriâ Cometæ motu contrario, transcendent: prout in Cometâ nostro, inter diem 29 & 30 ferè obtigit. Nam, cùm duo diversa, motu contrario, moventur, licet inæquali, citius profectò à se invicem discedunt, ampliusq; conficiunt cursu suo intervallum, quā versus eandem celi feruntur, vel propelluntur plagam. Hincq; quā primùm Cometa motu directo à Terrâ removetur, motus iste apprens rursus decrescit, tantoperè ut etiam, Terrâ iterum ad ductum vestigii Cometicî perveniente, planè stationarius fiat, ac deniq; etiam directus, Terrâ scilicet vestigium transgressâ: ut prolixè deduximus ac rectè demonstravimus Lib. IX nostræ Cometo-graphiæ.

Motus igitur iste, quem in Cometâ deprehendimus, ac observavimus, ut rem brevibus complectar, ex motu Cometæ proprio vero, & motu Terræ annuo compositus est, qui ratione utriusq; motus de necessitate adeò inæqualis certo tempore apparere debuit, licet motus verus per se penè æqualis singulis diebus, & summè ordinatus existat, ut mox pluribus dicetur. Proinde etiam Cometa noster ab exordio, die sc. 14 Decemb. vix unum conficiebat gradum;

*Apprens mo-
tus perpetuus est
inæqualis.*

Motus igitur iste, quem in Cometâ deprehendimus, ac observavimus, ut rem brevibus complectar, ex motu Cometæ proprio vero, & motu Terræ annuo compositus est, qui ratione utriusq; motus de necessitate adeò inæqualis certo tempore apparere debuit, licet motus verus per se penè æqualis singulis diebus, & summè ordinatus existat, ut mox pluribus dicetur. Proinde etiam Cometa noster ab exordio, die sc. 14 Decemb. vix unum conficiebat gradum;

gradum; at paullò post motus ejus notabiliter invaluit; ita ut die 29 & 30 Decemb. motus hic apparenſ ad 12° 44' excreſceret; dein rurſus debitā proportione retardatus eſt, usque dum 4 Febr. planè ſtationem celebraret, ſecondūm videlicet Longitudinem, ut rem recte intelligas, atq; ſic prorsus di-rectus, curſum ſuum nimirūm retroagendo, factus iſit: ſicuti ex ſuperiori Historiā, Tabellisq; motū Longitudinis & proprieſ apparentis pag. 20 & 21 iñfertiſ, clarè patet.

Verum & genuinum motum autem quod attinet, antequam ulterius progrediāmur, de illo apparenſe verba facere; dico, hunc verum omnibus Cometis à naturā eſſe inditum; ſed non unā eadēm q; ratione: qui ut à nullā certā quādam Cœli parte exoritur, ſic multò minūs ad definitam ætheris plāgam unquam tendit; ſed ſummē eſt diversus in omnibus; neq; in unius Cometæ curſu ab omni parte æqualis, ſi rem accuratiūs expendimus, attamen in omnibus ſummē regularis & proportionatus eſt. Et licet hic motus verus in æqualitatib; cuidam obnoxius iſit, neutiquā tamē adeo excessivo, ut qui-dam apparenſ in nonnullis deprehenditur Cometis; ſed aut in aliis ſenſim crescit, ut in recenti, ſuo tempore, videbimus, aut in aliis paullatim decrēſcit, pro cuiusvis Cometæ qualitate, & ſitu, respectu Solis: de quo fatis abunde egimus citato Libro IX Cometograph. quō Lectorem remitto. Non enim ratio instituti noſtri hāc vice permittit, plenē omnia & ſingula demonſtrare; ſed hoc loco nonnulla tantummodo delibare ſtatuimus; quō hujus Cometæ curſus eō rectiūs percipiatur, atq; Philomathematicis facem quaſi præfera-mus, ſtimulosq; addamus ad has ſublimes res ulterius proſequendas; non mi-nūs hypothēſin, mentemq; noſtrā in Cometographiā detectam occaſionem præbeamus examinandi; cum primis verò, ut aliquantō altiū perpen-dant; anne hāc ratione, unā eadēm q; hypothēſi fixā, omnes & ſinguli Cometæ, eorumq; phænomena recte & decenter ſalvari poſſint?

Nihilo tamen minūs aliquid ampliū hoc de motu vero paullò poſt in gratiam Benevoli Lectoris proferemus. Ne autem rem, atq; utrumq; mo-tum inter ſe confundamus, ad moṭum rurſus apparentem revertamur, qui toti orbi maximē fuit conſpicuus, omniumq; oculos perſtrinxit: quō ſic priū ea omnia, quæ de hoc moṭu dicere in hocce opūculo proposuimus, abſolva-mus. Nam omnia minutissima, ut ut optima detur occasio detegendi ac demonſtrandi, paucifimis tamen hiſce pagellis abſolvere haud poſsumus; maximē, cùm multūm temporis ac laboris, prolixumq; ac fastidiosum requi-rant calculum.

Primò igitur queritur: qualisnam ſit ductus? quem Cometă hic curſu ſuo apparenti (non vero genuino, ſiquidem planè ab iſto diversus eſt) ex Corvo progrediendo per Hydram, Narem, Canem Majorem, Leporem, Eri-danum, Caput Ceti ad Arietem perduxit; an omnino abſoluti ſit circuli ma-ximi ſectio; an vero species aliqua alicujus linea incuvata? Incomparabi-lis quidem Tycho, nec non Viri insignes, utpote Snelliūs, Crugerū ſaliq; in ea fuerunt ſententiā, Cometas ratione hujus motū ſapparentis ſub circulo ex-quiritate maximo ferri: prout inprimis legere eſt apud Tychonem Lib. II de

Habent Co-metæ ſuum mo-tum natu-ralēm; ſed qui-libet ferē pe-culiariatem.

Motus Cometæ genuinus, in-equalis qui-den; ſed re-gularis ſimilis eſt.

Omnia & fin-gula impreſſe ſen-tiarum demon-ſtrare. Autor minime propo-juuit.

An motus co-mete apparenſ ſub circulo o-mnino maxi-mo peraltius fuerit?

Cometâ anno 1577 pag. 103. Verùm unde evenerit, quòd hâc in parte halucinati fuerint, atq; res longè secùs se se habuerit, jam Libr. I pag. 113 Cometog. affatim demonstravimus. Exinde neq; hunc Cometam, dico, neq; reliquos omnes, unquam sanè adeò strictè circulum maximum toto duratio- nis tempore, motu suo apparenti describere, sed eos potius certo tempore ab istâ orbitâ penitus rotundâ nonnihil, imò satis evidenti spatio deviare; id quod non solùm nupero Cometâ, & reliquis omnibus (prout etiam suo loco, beneficio calculi jam factum est) sed etiam confessim ad oculum mechanice demonstrari potest, ut quilibet etiam harum rerum non usq; adeò peritus exorbitationem istam à circulari tramite palpare quasi posit.

*Comete nullo
pato adeò pra-
cise obseruant
motu suo appa-
renti circulus
maximi duell;
sed certò tem-
pore deviant.*

*Quando Co-
mete fectionem
circuli maxi-
mi, motu suo
deseruant.*

*Nuperus Co-
meta circa fi-
nem à transi-
circuli maximi
evidenter defle-
xit.*

*Cometa sub
notabili incur-
vatione cursum
suum secun-
dum S. Signo-
rum reduxit.*

*Angulus Ecli-
pticæ & Orbitæ
in Cometi in
diuersis variatur.*

Lubens quidem largior, quòd quando Cometa eâ velocitate incedit, ut minimum duos quovis die expeditat gradus, ut ut posthac motum intendat ad 20, 30, 40 & amplius gradus, sicut in Cometâ Regiomontani anno 1472 animadversum est, donec iterum cursum suum ad duos circiter gradus redigit ac retardat; quòd eo scilicet tempore, istudq; intervallum peragendo, inquam, designet omnis Cometa motu suo apparenti (demitis scilicet refractionibus & parallaxis, si quæ Cometis inhærent) circulum satis præcisè maximum. Atvero, ubi Cometa tardiori quam duorum graduum motu fertur, vel stationarius est, vel cursum reducere incipit, nunquam iam amplius cursus Cometicus in circulo omnimodè maximo peragit, licet, ut diximus, omnes penitus refractions ac parallaxes desint; sed Cometa paullatim jam ab illo circulari ductu deflexit: atq; eò plus, quòd tardior sit, propriusq; ad ipsam accedit stationem: id quod etiam luce clarius in nostro Cometâ deprehenditur. Nam à die 18 Decemb. existente ejus motu jam i 51, ad 8, & 9 Januarii usq;, ubi adhuc penè simili pergebat, ibidem cursus Cometicus ferè sub ductu circuli maximi peractus est. Verùm quemadmodum circa finem, ultimis diebus ad 9 scil. Januarii ad stationem usq; minimè istum incessum conservavit; sic etiam ab initio, ad exemplum aliorum omnium, ubi pariter à statione recens erat, circulari talem ductum assequutus est: prout luculentius videre est, ex superiori delineatione nostrâ C pag. 22 traditâ; quomo- do se Cometa à 10 Januarii sensim à circulari orbitâ fursum Aquilonem versus deflexit; tantoq; magis, quanto vicinior stationi redditus est; ita ut postmodum sub insigni, & valde conspicuâ curvitate Primam Arietis versus iter suum converterit. Sed dilucidius adhuc id ipsum animadvertisimus, si motus omnium dierum ex nostris observationibus, in primis Cometæ distantia à diversis Fixis impetratis, locaq; singula Cometæ, atq; sic tota via itinerary ad amusim in globo quodam majori describatur, isq; ductus ad horizontem, ut supra docuimus, devolvatur, illustrissimè videbis hunc Cometam in Eclipticæ transgresu, circa nodum ascendentem plùs duobus tribusve gradibus, imò multò amplius circa finem Mensis Febr. deviasse. Ideoq; nequaquam totus cursus, sive hujus, sive reliquorum Cometarum sub ductu circuli absolute maximis absolvi- tur; quod ostendendum erat.

Ex hâc deviatione præterea oritur, quòd angulus Orbitæ & Eclipticæ, tum Äquatoris, posit nullo pacto toto apparitionis tempore semper sibi o- mniò

mninò æqualis permanere : sicuti non solùm in hoc Cometâ, sed reliquis omnibus, ut Lib. I. Cometog. nostrâ dilucide detectum est, planè accidit. Evidem si cursum Cometæ nostri delineemus, secundum dies intermedios, quibus velocior 2 grad. extitit, invenimus angulum orbitæ & Eclipticæ, haud 49 vel summum 50 grad. majorem fuisse ; verùm ubi Cometa à 9 vel 10 Januarii ad cornua Arietis sensim plus plusq; gressum suum deviavit, eâ penitus ratione tunc etiam angulum dictum diversum, majoremq; reddidit ; sic ut die 16 Januarii, quo Eclipticam supergressus est, jam non amplius sub angulo 49 vel 50 grad. ; sed 53 ferè grad. viam duxerit ; imò ultimò, circa stationem ad 10 propemodum grad. angulum dictum obtusiorem reddiderit : prout calculus suo tempore clarè evincet.

His de causis omnino etiam sequitur, quod Nodi Cometarum nunquam constantes sint, sed ferè in perpetuo versentur motu ; nec uterq; Nodus, Boreus scilicet & Austrinus, sive ascendens & descendens, semper in gradu prorsus opposito Eclipticæ versentur. Persuadere quidem nullus non, ut haec tenus etiam ab omnibus ferè creditum est, sibi posset, utrumq; nodum, tam descendenter quām ascendentem, in 26° Libræ & Arietis, secundum circuli maximi directionem hæsisse ; sed longè secūs res se se habet. Nam ex ipsis observationibus didicimus, Nodum Boreum minimum in 29° Arietis, in transitu Cometæ per Eclipticam, Nodum vero Austrinum principiò in 24° Libræ extitisse, si id accurate observari nobis obtigisset : quanquam nuperus Cometa circa exortum ejus ex partibus Borealioribus minimè per Eclipticam ad Corvum pervenit ; sed initio statim Mense, nt puto, jam Novembri in parte Meridionali sub Eclipticâ, in Latitudine scilicet Australi 15° circ. primùm emicuit ; ut mox liquidius deducetur.

Eo prorsus modo aliis Cometi etiam usu venit (sicut ex eorum observationibus laboriosè in Cometographiâ à me investigatum est) quod non solùm simili ratione à vestigio maximi circuli toto durationis tempore exorbitaverint ; sed & eorum Nodi planè variables mobilesq; extiterint : sicuti ex annexâ Tabellâ, ut rem brevibus pandam, cuivis apertum est.

Cometa	Angul. Orbitæ & Eclipticæ.		Nodus	
	Grad.	Min.	Grad.	Min.
1531	0	25	0	5
1532	3	0	4	0
1533	11	0	11	0
1577	0	9	0	6
1585	1	52	0	22
1590	0	8	0	40
1618	1	23	1	0
1652	1	4	0	14
1661	15	44	27	0

Adeo ut (quod optimè notes velim) Cometa anni 1661 angulum ad 16°, atq; Nodum, de quo, sanè, haud parùm miraberis, ad 27°, nimirum ex 8° Piscium in 5° Arietis usq;, à die 3 Febr. ad 28 Martii ; & quidem motu directo apparente, aliàs existente retrogrado, variavit. Non tamen in omnibus Cometi motus Nodorum motui Cometæ semper contrarius est, sed multoties etiam eundem ambo prosequuntur ductum : sicuti paginâ 123 Lib. I Cometog. longâ serie exposuimus.

Res igitur ipsa loquitur, Cometas neutiquam adeò præcisè, ab ipso initio, ad interitum usq;, observare tramitem circuli maximi, ut ut pleriq; imò ferè omnes, quibus Cometæ ætherei sunt, aliter, sed perperam, statuant.

Variatio an-
guli Cometæ
1664 & 1665.

Nodi Cometarum in perpe-
tuo versantur
motu.

At Nodi, in
gradu Eclipti-
cae oppositio se
semper interfie-
cent

Quanta fue-
rit diversorum
Cometarum va-
riatio anguli
orb. & Eclipt.
cum Nodorum
progressio.

Cometa 1661,
tam angulum
dictum, quam
Nodus omnium
maxime va-
riavit.

Quibus de causis Cometas adeo enorimenter interdum excurrent, d' circuitu ratione maxima.

De reliquo, facile mihi persuadeo, nullum non rebus hisce abstrusis detitum, genuinam hujus deviationis vel evagationis causam addiscendi cupidisimum esse: cùm, fateor, haud postrema sit aliarum quæstionum de Cometis enodandarum. Oritur autem ex nonnullis diversis rationibus, ut paucis dicam, nimirum: 1 Ex deviatione reali; quæ ex ipsâ materiâ Cometicâ originem ducit. 2 Ex deviatione apparente; quæ ex vario situ, variâq; distantia Cometarum à Terrâ & Sole, motuq; Terræ anno profluit. 3 Deniq; ratione motûs impressi atq; inclinatione disci corporis Cometicî. Hæc vero non tam prompte, ut quidem à me enunciantur ab omnibus, sine dubio, percipientur. Cùm res sit, sanè, abstrusa; præprimis cùm haec tenus nemo, quod

Rationes hujus rei vix hæc tenus detectas sunt.

sciam (absit invidia) hanc ipsam materiam vel leviter tetigerit, nedum planè detexerit; prolixâ igitur oratione, solidoque calculo, tum luculentâ, ope diverorum iconismorum demonstratione opus habent, si recte & debitè commonestrari, & penetrari debeat. Verum, quia Lib. IX pag. 563, item 655 Cometog. usq; affatim id jam præstitum est, atq; brevitati studio, possumus, hoc loco, eo labore supersedere. Adeò, ut hæc vice sufficiat solummodo scire, posse nos evidentes, & minimè absurdas hujus deviationis proferre causas, quare nullus Cometa circulum perfectè maximū motu suo designare valeat.

Qualisnam revera sit dulcis Cometarum cursus.

Quo autem nomine ductus hic Cometæ, quem cursu suo apparente describit, denominandus, & qualisnam sit incessus: cùm adeo in plerisq; omnibus sit diversus, modò plus, modò minus ab orbiculari linea discedens: an videlicet sectio sit Elliptica, Parabolica, an verò Hyperbolica, non ita in expedito est determinare; sed oportet, ut prius accuratori calculo id ipsum in singulis Cometis, ut quidem fieri posset, si tantum concederetur otii, inveniatur.

Porro ex nostris observationibus, exhibitâ Cometæ delineatione apprehendimus; ubi & quomodo Cometa factus sit stationarius & retrogradus, tum sub quâ obliquatione cursum directum instituerit. Quoniam Divinâ gratiâ indulgentie, mihi ad 18 Febr. Cometam exquisitè observare concessum est. De quo, certè, habeo cur mihi gratuler, cùm à nemine, quod sciam, sive in hoc, sive in aliquo alio incurvatio adhuc recte animadversa fuerit; præser-tim grande momentum sit, tum Cometographiæ multum intersit, ea omnia ritè observassem, si aliquantò profundiùs natura motusq; Cometarum disquiri debeat. Maximè verò inservient ad Peripateticis (si nullæ aliæ rationes in promptu esent, quæ tamen nobis haud defunt) demonstrandum, Cometas versari in æthere, motumq; Terræ annum necessariò esse concedendum: de quibus autem mox aliquantò pleniùs.

Res magni momenti est re Æc scire, sub-nam Cometæ fini stationarii, et sub quâ in-flexione viam vertant.

Adhæc, ex nostrâ superiori adumbratione C evidenter eluet, quod Cometa non subito, post stationem, sub angulo acutissimo, sive nullo, iter suum reflexerit, retinendo eum ipsum omnino ductum, quem eosq; conservaverat, sed pedentim sub lentissimâ obliquatione satis notabili iter suum reduxerit, à pedibus scilicet præcedentibus, atq; collum ad primam præcisè Arietis, ubi die 18 Febr., uti percepisti, pag. 17 à me deprehensus est. Motum itaq; suum directum sub longè elevatori tramite deinde instituit, quād ego, ut etiam fortassis

Sub quâ in-curvatione Co-meta recens iter suum redu-xerit.

fortassis alii unquam putassent. Quantum autem ex isto obliquiori ductu, atq; cursu, quem motu retrogrado, totâ duratione peregit, colligere licet, quemadmodum etiam haud vereor affirmare, Cometam inde à primâ scilicet Arietis, supra ejus caudam, Pleiadas versùs, à parte tamen earum paullò superiori, sub quinto grad. circ. Latit. Bor. cursum suum arripuisse; ita ut Eclipticam primùm in 10° Cancri, in medio ferè Asterismo Geminorum, (ad quod notes, caudam adeò constanter, per totam durationem tam matutinus, quam vespertinus exporrexit) rursùs transgrederetur, ad obtinendam denuò Latitudinem Australēm, si nempe eosq; perduraret, & minimè consumeretur, priusquam eò deveniret. Optandum eset à quopiam id ipsum observari potuisse; sed valdè dubito; cum à die 18 jam amplius detegi à me haud potuerit, ab alio quopiam id animadversum esse; licet omnium longissimis Tubis Opticis id tentatum fuerit. Nimis enim jam pallidus corpore tenuissimo & admodū imminuto in remotissimā à Terrā distantiā extitit; ut ut meā opinione, eo usq; imò longius ob corporis sui constitutionem in altissimo aethere conservari potuerit.

Talem nunc ductum, sine omni dubio, Cometa in progressu s. f. Signorum sequutus est; quod, sanè, inter singularia, imò inter naturæ arcana meritò referendum est. Nam, si ita omnino sit, ut Eclipticam in 10° Cancri transcendat, prout quidem & ductus ejus incurvatio, tum reliquæ circumstantiæ id arguunt; sequitur ex necessitate, quod distantia Tropicorum hujus Cometæ (ut ita loqui liceat) omnino sit æqualis distantia Tropicorum Terræ, sive Solis, hoc est, 47 ferè grad; tum quod rursùs sub tali incurvatione, ut ad Arietem factum est, eâ lege, si eosq; perdurasset, ad Corvum redierit; atq; sic totum suum Orbem, sub ductu lenticulari planè finierit & absolvitur: prout pariter hunc cursum Cometæ directum à Primâ Arietis ad Corvum usq;, ex mente nostrâ indigitare in superiori delineatione C volumus. Quid verò huic rei sublateat; tum anne ex eo ipso præsumere, imò concludere liceat, quod alioquin à nobis statuitur, motum hunc apparentem, tam retrogradum, quam directum prorsùs ex motu Terræ annuo redundas; illis potissimum dijudicandum relinquo, qui nullo fascino vel autoritate obsessi, ac præ ceteris Cœlum aliquantò penitus introspiciunt, nec non Cometographiam excolare satagunt. Si quis autem forte regereret, illud ipsum ex motu provenisse Solis; sequitur ex lege infallibili, quod integrum Systema Cometicum, adeò vastissima Machina, quæ nullâ ratione, materiâ quâdam, ipsi corpori Solari, ut facile conceditur, affixa est, à Sole motu penitus contrario, quem Peripatetici, ut & ipsa natura planè alias abhorret, per diversos Planetarum orbes obliquo & inclinato ad Eclipticam situ, perpetuò & constanti motu æquabili circumducatur vel circumrapiatur. Verum, quam difficile id sit creditu & perceptu; imò potius quam absurdissimum, inprimis si diversissima illa inæqualitas, & velocitas motûs apparentis, concessa etiam in linea quâdam rectâ, Cometam motu proprio ferri, Terrâ stante, & absq; motu Solis per calculum & rectè constructam hypothesin, ad omnium

*An eandem
plane viam,
quam moue-
trogrado incer-
fit, rursus mo-
tu directo repe-
tetur?*

*Autor sibi pe-
nitius perju-
des, cometam
altera vice in
10 grad. Can-
cri Eclipticam
transcedisse.*

*Distantia Tro-
picorum Comete-
ta nuper, æ-
qualis fuit di-
stantia Tropi-
corum Terre
sive Solis.*

*Anne ex mo-
tu Terræ id
ipsum reduc-
darit? Peri-
tores dijudi-
cent.*

*Demot Telluris
motu annuo,
quevis abjur-
disima profili-
tua.*

dierum Cometæ à Terrâ distantias defendi, & demonstrari debeat, iterum iterumq; rerum Astronomicarum Peritis dirimendum committimus.

Quando secundâ vice Eclipticam Cometen trajeceris; & ubinam rursum velocissimum exticerit.

Quomodo Autem motum Cometæ in suo cursu madagascarii.

Infallibilis consequentia ex motu retrogrado, pro curfu Cometæ directo.

Cometa cursum omnino alterius circa extum Mense Febr. ac initii Mart. progressus est; quam quidam Vir Eruditissimus sibi persuasisti.

Percepisti itaq;, meâ sententiâ, Cometam in 10° Cancri Eclipticam alterâ vice trajecisse; quem gradum, vel Cœli locum, ut arbitror, nisi citius absuntus est, priusquam, ut dixi eò devenit, 13° Martii, anni currentis 1665 assequutus est, Sole tum existente in 21° Piscium; vel potius Terrâ in 21° Virginis (ut more Mathematico loquar) in elongatione à Sole, seu Terrâ 109 , hoc est, paullò post ejus Quadraturam: ubi, quod iterum animadversione dignum judico, rursus tali velocissimo motu 13° ferè grad., quali inter diem 29 & 30 Decemb. anni elapsi, procul omni dubio latus est. Id quod

inde conjicere, vel potius argumentari licet; suppono autem Cometam planè æquali incessu, & pari velocitatis & tarditatis gradu singulis diebus promotum esse, tam in hoc cursu reducto & directo, à statione suâ, Eclipticam versus, quâm in suo retrogradō motu, à summâ suâ velocitate ad dictam stationem, 4 sc. Febr. usq.; atq; tali proportione gradum postremò denuò accelerasse, quali ab initio à Cane Majore, usq; ipsam stationem illum retardaverit. Non est autem quòd putas, me funiculos hīc ex arenâ nectere, & planè impossibilia captare; sed rem capio, ut reverā accidit, atq; observationes clare ostendunt; nimirūm: videmus ex Tabulâ motū proprii diurni hujus Cometæ pag. 22 , Cometam, die 22 Januarii $21\frac{1}{2}$, in suo tramite apparente progressum esse; ex hoc verò tempore quotidie successivè tardiorem, donec die 4 Febr. planè exitit stationarius, factum esse; pari proportione ab hac die 4 Febr. ad diem 18 subsequentem, 14 scilicet diebus, tantum itineris spatiū conficiendo, quantum totidem diebus, à 22 Januarii ad 4 Febr., perfecisse 3 ferè gradus ab utroq; sc. latere puncti stationis. Hinc ita argumen-

tor; quoniam Cometa post stationem 14 diebus planè eā ratione & velocitate incessit, quâ totidem diebus, priusquam ad stationem pervenit, similemque ductum conservavit; fieri aliter, profecto, haud potuit, quâm quòd ulterius continuo cursu iisdem inhæserit vestigiis. Præterea, cùm à termino stationis 26° sc. Arietis, ad 10° Canceris 74 contineantur in Cometæ orbitâ, atq; à 29 Decemb., ubi omnium velocissimus visus est, planè etiam tot gradus, nempe 75 ad punctum stationis absolverit; sequitur evidentissime circa 10° Cancri rursus Cometam cursum suum celerrimum exercuisse; sic ut certum inde fit, ultimo Februarii jam motu directo $1^{\circ} 6'$; die 5 Martii, $2^{\circ} 30'$; die vero 10 Martii $7^{\circ} 4'$; ac die 13 ejusdem Mensis ad 12 vel 13 grad., contra quâm

Vir quidam Præclarissimus existimaset, aut sibi unquam persuasisset, progressum esse. Adhac, si tam diu in æthere, atq; in suo motu, ut quidem facile persuadeor, perseveraverit, iterum ad Corvum sic rediit, punctum videlicet illud stationis, unde die 23 Novemb. discessit, die nimirūm 19 Aprilis. Nam à 23 Novemb. ad 4 Febr. tot planè dies, quot à 4 Febr. ad 18 Aprilis effluxi sunt; quin-etiam tot gradus in tramite illo retrogrado, quot omnino (160° videlicet) in hoc cursu directo Cometæ trajiciendi fuerunt.

Quò autem ad motum iterum apparentem retrogradum redeamus, motum suum Cometa ex Corvo ad 26° Arietis usq; deduxit; secundum verò Latitudi-

Latitudinem in ipsâ statione haud $5^{\circ} 16'$ Bor. major extitit. Deinceps quidem Latitudo paullulum crevit, quippe die 18 Febr. jam $7^{\circ} 10'$ observata Quorūq; & sub quo latitudine in Aere tempervenerit. est; nihilominus tamen in cursu directo haud 8° amplior, sine omni dubio, evasit, sic ut posthac de die in diem sensim ad Eclipticam usq;, Nodumq; descendenter decreverit. Atq; ita minimus motus in suo tramite non infra $5'$ extitit; unde nullā ratione in suā orbitā vel tantillūm substitut; sed solummodo respectu Eclipticae penè stationarius factus est. Velocissimum vero cursum, quem inter 29 & 30 Decemb. Leporem peragrandō, summū ad $12^{\circ} 44'$ perduxit, existente scilicet in Oppositione Solis.

Cometa non ratione sua orbi, sed tantum respectu Eclipticae stationarius evagat.

Quæritur ergo, utrumne hic motus apparet circa oppositionem Solis, in omnibus Cometi sit semper concitatisimus, ut quidem esse videtur, tum plurimi quoq; reverā statuant? Negari quidem haud potest, quod rapidissimus Cometarum motus, circa oppositionem Solis aliquoties acciderit, etiam accidere possit; sed minimè tamen necessarium est, ut in iis omnibus ita penitus evenire debeat. Ostendunt enim exempla, quod in ipsâ oppositione, nonnullus Cometa retrogradus factus sit. Hoc autem indubitatum est, atq; ex calculo reliquorum Cometarum apprehendi, quod omnes Cometæ ibidem semper velocissimi apparet, ubi Terra Trajectoriā, aut in superiori, aut ab inferiori parte transīt, in primis si accidat in distantia Cometæ à Terrâ, nec non Sole propiore. Verū unde & quomodo hæc omnia proveniant, ac rite demonstrari possint, hoc loco, cùm nimis prolixa sint, atq; jam plenè satis Libro IX Cometog. nostræ exposita fuerint, dicere non attinet.

Cæterū, ut in hæc dissertatione progrediamur, ostendendum esse duco: an motus nuperi Cometæ ille concitatisimus planè insolens sit, & velocissimus jure adscribi possit? Quod omnes & singuli Cometæ, quæ motum apparentem omnino sint diversi, tum quæ eorum incrementa & decrementa velocitatis & tarditatis, quæ ex vario situ à Terrâ, tam ratione distantiae, quam elongationis exoriuntur, in immensum inter se differunt, jam ferè omnibus Philosophis innotuit, ut prolixiori probatione res hæc non opus habeat. Nam in omnibus id deprehensum est, quod alius alio longè velocior, vel tardior extiterit. De hoc Cometæ affirmare possumus, quod merito inter præcipuos sit recensendus, propter suum insignem motum velocem (reliqua ut modò præterea;) non quidem ex eo, quod ex numero velocissimorum extiterit, qui à Mundo condito affulserunt. Quandoquidem haud pauci æq; concitatori cursu; nonnulli tamen etiam multo celeriori trajecti fuerint: commonstrante nostrâ Historiâ Generali, Cometographiæ annexâ.

An in oppositione Solis perpendit Comete fiant velocissimi.

Cometa anni 1652, quem pariter sedulò rimatus sum, inter diem 20 & 21 Decemb. 11 grad. in suo tramite tranavit; qui tamen adhuc longè celerior extitisset, si die 10 Decemb. à quopiam observatus fuisset. Cometa anno 1556, uno die 15° ; atq; Cometa 1472, quem Regiomontanus descripsit, spatio 24 horarum 40 & amplius gradus pervolavit in suā orbitā; in longitudine verò quatuor integra Zodiaci Signa, hoc est, 120 grad., à fine nempe Virginis ad principium usq; Geminorum, motu pariter retrogrado, adinstar nostri, qui tantum 13° in suo orbe apparenti, & 16° in longitud. transcendent.

Quinam Cometa concitatorius curju hoc nupero fuerint.

Unde

*Perquam con-
venenter in
plurimis No-
visimus Come-
ta cum Regio-
montani con-
ferri potest.*

*Stat. Autori,
Cometam die
23 Nov. jam
potuisse videri,
si in eum ali-
quis Perius
incidisset.*

*Vnde Autor
istud ratione-
m facit.*

*Cometa spe-
taculo obser-
vantur.*

*Direccio cau-
da tam bujus,
quam Regio-
montani pror-
sus fuit eadem.*

*Cometa nupe-
rus tota dura-
tionis tempore
constanter cau-
dam, omni loco
ad Stellas Ge-
min. & 10 gr.
Cancri direxit.*

Unde sufficierter patet, quod jam olim ejus generis plures extiterent, etiam qui multò concitatorem retulerint gradum. Attamen in plurimis, nuperus Cometa quam optimè cum dicto Cometâ Regiomontano, tam ratione motus, quam caudæ conferri potest; nimirum: primò, quod uterque ex Librâ ad Arietem, motu pariter retrogrado progressus fuerit, initio & fine motu tardiori, in medio celeriori, sed sub diversâ latitudine; Regiomontani quidem maximam Latitudinem in parte Boreali ad 77° ; nos verò in parte Australi ad 49° deduxit. Ille ex 14° Libræ, ad 11° Arietis procescit; hic verò à me quidem primùm in 8° Libræ, ad 27° usq; Arietis conspectus est; planè tamen existimo, eum non solum 2 Decemb., ut Lugduno Batavorum prescriptum est, jam apparuisse, sed multò citius, sine dubio, videri potuisse, si id Cœli spectaculum harum rerum quidem gnari aut exspectasent, aut de eo præmoniti fuissent. Etenim die 23 Novemb. Cometa jam à Sole 50° elongatus fuit, manè ante ortum Solis; sic ut dilucidè à 6 ad 7 conspiciri potuerit: quo tempore 14° Libræ, (ut alter ille Regiomontani) sed in latitudine 14° Aust. occupavit, existens in ipsâ statione: sicuti in superiori Schemate ad caudam Corvi adumbrare voluimus. Id quod autem exinde innotuit: nam si ejus motum diurnum probè consideres, quem 12 Januarii $1^{\circ} 6'$, atq; interstium illud 22 videlicet dierum, quod ad stationem interfuit: deinde ex adverso, à die 15 Decemb.; ubi motus proprius pariter $1^{\circ} 6'$ extitit, tantum constitutas spatium, in orbitâ, caudam Corvi versùs, vel interjectos illos dies 22 numeres; sequitur necessario, quod statio illa prior die vigesimo secundo, à die 15 Decemb. ductu retrogrado computando, 23 nempe Novemb. celebrata fuerit. Adhoc, quia Cometam in posteriore statione in Ariete, probè & distinctè mihi cum aliis quibusdam spectatoribus, tam nudis oculis conspicere, quam Instrumentis rimari obtigerit, & quidem caudâ 2 vel 3 grad. adhuc præditum: utiq; rationabili consequentiâ deducitur, quod eo videlicet tempore à quopiam exercitato Speculatorē videri potuisset. Citiū tamen ante 23 Novemb. vix potuisse credo; ut ut illum 14 diebus post celebratam stationem adhuc bene viderim. Nam plerūq; Cometæ initio tardiùs, in exitu verò diutiùs deprehenduntur: ex quibus autem causis & quâ ratione istud phænomenum prodeat, ex Cometographiâ addisces.

Secundò; ratione etiam caudæ, quod pariter notatu dignum, convenienter admodum uterque; Cometa, tam Regiomontani, quam recens æquiparari potest. Fatetur enim ipse Autor, quod Cometa 1472 comam totâ duratione, ex quovis Cœli loco constanter ad Stellas Geminorum direxerit: *cauda, inquit, minus mobilis erat, continuò respiciendo Stellas Geminorum, eas circumibat, nunquam ab iis per totum apparitionis tempus devians.* Cùm ramen initio comam occasum, & ultimò ortum versus ostenderet. Simili ferè modo etiam cum nostro comparatum fuit: principiò pariter illum ad occasum, & postremò ad ortum jubar spargebat; & quod, fanè, mirandum, caudam non minus omni tempore & loco, per totam durationem perpetuò etiam ad easdem Stellas Geminorum protendit, ut ille; exceptâ illâ deviatione reali, quæ caudis nonnunquam obvenit, de quâ infra dicetur; & quidem, (quod admodum fin-

dum singulare est, atq; ideo benè notari meretur) semper ad 10 ferè illum gradum Cancri, ad quem, mēa conjecturā & supputatione, ut pauljō ante dicebam, Eclipticam, secundā vice, in suo motu directo velocissimo trajicere debebat: prout ex globo clare perspicias. Nam ex Schemate nostro C id ipsum haud cognoscitur: cūm gradus longitudinis in remotioribus locis ab Eclipticā semper æquales constituti fuerint; atq; ideo nullā ratione ita accurate directiones caudarum ad Stellas fixas in eo delineari potuerunt. Quid hoc insuper sibi velit; & num aliquid arcani hīc etiam sublateat? res est altioris adhuc indaginis.

Sed pergo, determinando Cœli spatiū, quod totā suā duratione Cometa nostra, à 14 Decemb., quo illum primū confixi, ad 18 Febr. nimirū, in Eclipticā à 8° Libræ, ad 26° 19' Arietis emensus est, ad stationem usq; suam. In longitudine itaq; quinq; integra Signa Signiferi, & 11° 41'; in orbe verò suo 159° 15' absolvit; tot ferè gradus, quot Regiomontani, qui ad 175° cursum deduxit. Quod si autem nuperum aliquantò maturius in scenam producimus, ut reverā extitit, ultra 160 grad. pervolavit.

Duravit itaq; à die 14 Decemb. ad 18 Febr., fere per tres menses, hoc est, 67 dies; atvero si à 2 Decemb. initium apparitionis numeretur, prodeunt 79 dies. Quem, sine dubio, adhuc longius contemplatus fuissem, nisi longa & continua nubilosarum dierum series finem meis observationibus imposuisse. Est igitur hæc duratio bene notabilis; quam paucissimi Cometarum attingunt, nec ille 1472 eò perduravit; qui etiamsi æquale Cœli spatiū in orbitā & Eclipticā emensus, nihilominus tantum 46 diebus confixus est. Pleriq; enim multò brevioris sunt durationis, nec tantum ætheris spatiū tranant. Nihilo segnius tamen & alii apparuerunt, qui non solùm per tres Menses, sed etiam diutiū fuerunt conspicui. Quemadmodum Anno Christi 380 aliis Cometa quatuor mensium spatio; aliis anno 60, 145, 337, 1240, sex mensium intervallo perdurarunt; inter præcipuos autem ille meritò habetur, qui anno Chr. 375, per octo integros Menses comparuit. Interea tamen non omnes, etiamsi diuturnioris sunt moræ, non æq; magnum deproperant Cœli spatiū, ut quidem in nupero, & Regiomontano animadversum est; sed nonnunquam minus conficiunt, & diutiū persistunt; rursus alii breviori tempore majus tramitis intervallum absolvunt. Atq; hi plerūq; ex matutinis ante Solis ortum orientibus, successu temporis fiunt vespertini, hoc est, post Solis occasum conspicui; vel vice versa. Cujus generis nuperus Cometa extitit, tum illi, qui anno Christi 594, 1472, & 1531, alios ut præteream, in conspectum prodierunt.

Antequam autem ad motum Cometæ verum nos conferamus, restat hoc loco adhuc quædam de certa quæstione attexere, litemq; inter nonnullos exortam dirimere: dum alii in eā harent opinione, ac si Cometa non solū in nostro hemisphærio, sed etiam ubi Polus aliquantò declivior est, horizon tem circa Meridiem, uno aut altero die planè subiisset, ac se se nobis per temporis aliquod spatiū subduxisset. Id quod tamen nec hīc Gedani, multò minus alibi, ubi altitudo Poli minor, observatum est. Quippe Cometa etiam

*Quot Signa
Cælestia, quo-
ve gradus co-
meta his, tam
in orbe suo,
quam Eclipti-
cā emensus fu-
erit.*

*Quot diebus
apparuerit.*

*Ratione du-
rationis inter
præcipuos re-
cenſendus est.*

*Quinam co-
meta longe
diuturniores
exterrit.*

*Plures fiere
Cometas qui ex
matutinis facti
sunt vespertini
de vice versa.*

*An Cometa
sub horizonte
Gedanensi a-
liquantipos la-
tuerit?*

Cometa in Meridiano Gedanensi nonquam declivior 5 gr. factus est. in depressiori situ, atq; in majore ejus Latitudine Australi 49 grad., non ultra 6 grad. infra Tropicum Capricorni pervenit. Proinde fieri secùs haud potuit, quād quod adhuc ultra 5 grad. in meridiano Gedanensi elevatus fuerit; non solum nostris, sed aliorum quoq; observationibus id ipsum confirmantibus. Evidem non diffiteor alibi locorum, ubi Polus aliquantò elevatior est, quād in nostro horizonte, Cometam uno altero die, aut finito rem stringere, aut etiam penitus occidere potuisse: utpote Holmijæ, Narvæ Livoniæ, Novogrodi Moscoviaæ, ac in aliis locis, simili elevatione gaudentibus; ibidem, dico, Cometa die 26 & 27 Decemb. st. n. horizontem strinxit, minimè tamen se se iis Populis omnino subduxit. Quod autem fortassis illum, eo ipso tempore minimè animadverterint, causa hæc est, vel quod tum horizon crassioribus evaporationibus abundans, ut fieri circa ipsum horizontem plerunq; solet, ejus conspectum denegaverit; vel quod ex sublimi turri, & edito quodam colle, tum à perito Contemplatori minimè quæsitus fuerit.

Quibus populis Cometa ad 30 Januarii planè inconspicuus extitit.

Atvero Nordcapi Norvegiaæ, Wiborgi Finniaæ, in Lappiâ, Grunlandiâ, Islandiâ, alisq; hujus generis regionibus Septentrionalibus, horizonti se se omnino submersit, atq; eò diutiùs, quò sub obliquiori sphærâ loca ista sunt constituta; sic ut iis, circulo Arctico, & septuagesimo gradu circ. latitudinis, subiacentibus, utpote in Lappiâ, Islandiâ & Grunlandiâ degentibus, nihil quicquam de Cometâ, etiam ab ipso initio in conspectum venerit, donec Leporem ferè egressus fuerit, die scilicet 30 Januarii St. n.. At nos hic Dantisci, nec non sub sphærâ rectiori habitantes, illi, inquam, continuo Cometæ aspectu ab ipso principio ad finem fruiti sunt.

An Cometa motu fuerit vagabundus; an vero regularis?

Deniq; merito queritur: cùm Cometa ejusmodi inæquales motus diurnos, in suâ orbitâ, ut in delineatione etiam descriptum est, peregerit, quorum maximus 12 & amplius grad. extitit, minimus verò haud 5 excessit: anne evidentissimum sit indicium, motu irregulari, imò vagabundo Cometam progressum esse? Do quidem ultrò, motum totâ duratione admodum extitis inæqualēm; prout etiam ipsem observationibus deprehendi: interea tamen sub eâ ipsâ inæqualitate, summa latet regularitas, & proportionata inæqualitas. Debitâ enim proportione primò motus iste crevit, deinde etiam ratione maximâ convenienti iterum decrevit: hinc perperam, sanè, pro irregulari, multò minùs vagabundo habetur. Quandoquidem Cometæ omnes viam, quam semel ineunt ab ipso initio, constanter, strictè & decenti proportione prosequuntur, atq; sub debito angulo orbitæ & Eclipticæ, Nodorumque competente; exceptâ illâ deviatione convenienti, de quâ paullò ante diximus, certis de causis promanante; quæ tamen itidem summæ regularitatii cum angulo inclinationis obnoxia est; instar Lunæ, reliquorumq; Planatarum, in quibus pariter nec motus apparenſ, nec angulus inclinationis, nodusq; tum deviatio à verâ orbitâ in omni ductu semper sibi æqualis, & similis est; sic ut nec ipsa corpora ætherea, universi scilicet Planetæ, sub circulo absolute maximo, si rem penitus introspicimus, constanter incedant, sed habeant pariter suas velocitates, stationes, digressiones & retrogressiones in suis orbibus apparentibus.

Cometa quæ ad motum apparentem, vim quam semel suicognitione constanter quidem per agunt; sed sub certâ deviatione, inßtar reliquorum Planetarum.

Hæc

Hæc sunt, quæ breviter circa motum Cometæ apparentem recensenda, ac enodanda fuerunt. Sequitur motus Cometæ genuinus, à naturâ omnibus insitus. Quem quidem non quilibet protinus populari adspicere asequi potest; sed is tantum ex accuratioribus majorum Instrumentorum ope acquisitis observationibus, mediante demum calculo investigatur. Hic autem motus verus, ut rem rectè intelligas, haudquaquam in orbitâ Cometarum apparente, de quâ tot verba fudimus, tum in quâ Cometam nuperum incedere, tum modò prope has, modò illas fixas constitutum, atq; tot Cœli sidera percurrentem vidimus, perficitur; verùm planè alius ac diversus est cursus, ductusq; qui cum orbe illo apparente nihil quicquam habet commercii: nisi quod uterq; motus Terra & Cometæ in orbitâ illâ apparente se se misceat, ac illum motum apparentem componat, producatq;.

Idcirco, cùm absq; omni contradictione verissimum sit, verum motum Cometis omnibus inesse: quemadmodum etiam ex omnibus Cometis, quorum observationes ad nostras pervenére manus, in Cometographiâ demonstratum dedimus; quæritur insuper (quæ quæstio, etiam omnium Naturæ Speculatorum judicio, haud inter triobolares reponenda est) cuius generis sit via illa itineris, quam Cometæ universi, motu suo genuino denotent? Utrum ferantur motu circulari? an recto? an verò curvo? Si sit rectus, an sit præcisè rectus? an potius ex parte curvus & flexuosus? Econtrariò, si sit incurvatus, utrùm sit regularis? an verò irregularis? Deniq; si regularis, utrùm sit Ellipticus, an Parabolicus; an verò Hyperbolicus? Quæ, ut res sunt, non adeò omnibus obviæ, ita etiam profundissimæ sunt contemplationis, ac merentur funditùs enucleari ac demonstrari. Mathematici enim, Scrutatoresq; naturalium arcanorum nequaquam nudis verbis, sed rationibus, observationibus, ac demonstrationibus placantur. È autem ratione illa omnia discutere, nec propositum in hocce breviori opusculo est meum, nec arbitror, opus esse. Quippe ea omnia ordine & decenter in Cometographiâ nostrâ suo loco jam pertractata sunt; quæ Curiosus rerum naturæ, si ita visum erit, legat, trutinet, examinet. Sufficiat hâc vice, unum alterumve delibare, atq; concludere quale sit iter, additis, ac recensitis affectionibus quibusdam hujus veri motus maximè præcipuis; tum ultimò demonstrando, in quali linea vel ductu tum novissimus Cometa, tum reliqui omnes salvari ac demonstrari non nequeant.

Persuasus fortè es, quòd per motum circularem universus hic motus Cometarum verus ab omnibus inconvenientiis posit aptè liberari. Verùm, tantum abest, prout Tycho & Keplerus, Viri alijs perspicacissimi spontè factentur, ut vel unicum Cometam eâ ratione, ab omni parte, salvisq; quibusvis phænomenis debitè explanare possis, ut potius in laqueos inextricabiles incidas; præsertim si demonstrare debeas, quomodo Cometa ejusmodi diversos & inæquales motus apparentes in circulo peragat, parallaxibus non neglectis, attentisq; simul Cometæ distantiis ad singulos dies: quin-etiam ex circulari motu derivare, quâ viâ ad occasum Heliacum Cometâ vergente; circa vide-licet Quadraturam stationarius fiat! prout prolixius significavimus pag. 589

Quā viā, motus hic Cometarum natus omnium optimè salverur.
Lib. IX Cometog. Verūm, per lineam propemodūm rectam, hoc est, incurvatum, vel potius conicam, omnium optimè negotium succedit, & quidem in Cometis omnibus: quemadmodum etiam apud me nullum est dubium, quin pari modo in recenti Cometa, dummodo observationes ad calculum revocavero, felicissimè sit successorum; eā tamen exptessā lege, supposito motu Telluris annuo, pro quo omnes Cometæ strenue militant, & fine quo nullus omnium dextrè, & rationabili ratione per calculum & Schemata in quibusvis demonstrari potest.

Cometæ in motu suo naturali nunquam sunt Stationarii, nec retrogradi; sed semper prorsus tendunt.
Sed antequam hinc discedamus, poscit res, ut significetur, quòd motus hic Cometarum verus undecunq; etiam descendat, & in quamcunq; etiam Cœli plagam unquam vergat, semper in directum, hoc est, prorsum procedat, sic ut nullo penè tempore, ut ut quām maximum Cœli emetiatur Cometæ spatium, & quām diutissimè perduret, concesso etiam duodecim integris & ampliis mensibus fit conspicuus, propemodūm in suo ductu vero æqualiter progrederiatur (propemodūm æqualiter dico; nam æq; ut motus apparenſ aliqualem diversitatem, summam tamen regularem obtinet, ut mox pluribus dicetur) & nusquam stationarius, multo minus retrogradus revera existat. Quod ut multi vix adeò procliviter capient, sic valde istud demirabuntur. At enimverò, mi Lector, omnia hæc radicitus, ut ut libenter vellem, Tibi demonstrare hâc vice haud potero; cùm calculo & Schematismis opus sit:

Philosophi, qui in Preceptorū verba juxtarunt, nec in rationibus nec demonstracionibus acqueruntur.
quapropter ideas, sis, nostram Cometographiam, non dubito, quin tales rationes demonstrationesq; invenias, quibus optimè contentus esse poteris; nisi forsitan Philosophiam ex traduce colas, atq; obſtinatâ mente sententiam semel arreptam defendas. Frustra enim illis, qui ex istâ sunt tribu, canitur, ex quocunq; etiam tono cantilenam depromas, atq; modulamen instituas.

Cometa moveretur reverā in sectione Conicā, motu tangentib; invenitū.
Dico itaq;, motum hunc verum continuo esse directum & propemodūm æqualem, adinstar Stellarum erraticarum, non obſtantē motu apparente ferè ut plurimū contrario inæquali, stationario, imò retrogrado. Nec posse utrumq; motum, ut rem brevibus dicam, ullâ aliâ ratione, quamquam etiam tentes, convenientiū nos explicare, quām mediante sectione Conicā. Quæ autem non in omnibus Cometis ejusdem est speciei. Nam in aliis parabolam, in aliis hyperbolam, in aliis etiam ellipſin refert; secundūm nempe motum Cometæ impressum, atq; inclinationem disci Cometicī (cujus jam supra facta est mentio) nec non distantiam vel intervallum Cometæ à Sole, angulumq; Trajectoriæ & plani Ecliptici. In remotioribus enim Cometis à Sole, sub obtusiori Trajectoriæ, & radii Solaris ad Cometam ducti angulo incidentibus, motus hic verus æmulatur sectionem parabolicam; in vicinioribus verò Cometis, sub acutiori hoc angulo progredientibus, sectionem hyperbolicam: quemadmodum dilucidè comprobatum ivimus Lib. IX de Cometarum motu Cometog. quò Lectorem remitto. Ubi non solū ex certis rationibus, sed plurimorum iconismorum demonstrationibus, superaddito calculo, in omnibus scilicet Cometis, quorum observationes haud defuerunt, prout etiam in Cometa anni 1652 & 1661, fusè deductum est.

Quibus de causis nunc Parabolam, nunc Hyperbolam, nunc Ellipſin decribant.

Hac igit;

Hac igitur ratione, atq; hac viâ conicâ omnia phænomena, ut ut primo intuitu videantur prorsus aliena, & huic motui adversa, feliciter evincuntur ; dato etiam motu apparente longè mirabili irregulari simul tardissimo, simul velocissimo, quin-etiam longè velociori Cometâ Regiomontano, quantævis fit durationis, sive apparitionis ; nihilominus, inquam, absq; omni vi & violentâ deductione deducuntur omnia. Hincq; Lib. IX pag. 633 admirandos exhibuimus Cometas, quoad motum & apparitionem, quorum prior septem mensium spacio duodecim signa Zodiaci & amplius tracicere posit, motu apparenti perquam inæquali & anomalo ; vero tamen motu summè regulari & ordinato : tum qui poscit spatio 50 dierum sedecim integra Signa transcendere, licet in mediâ apparitione adeo tardus existat, ut confectis 160 diebus, vix duos Afterismos Signiferi transeat.

Alter Cometa, mediante cùdem nostrâ hypothesi septem mensibus bis, in exortu scilicet & exitu, tantam ostendit velocitatem, ut uno aliquo tantum die quatuor integra Signa, ex Virgine in Taurum tranare posset ; licet in medio tardissimus extet ; dato etiam motu vero semper æquali & regulari : in summâ, Cometam hunc, ex nostrâ Theoriâ, priusquam septem mensis effluerent, totum Cœlum & ejus dimidiam partem circumire, hoc est, octodecim Signa Cœlestia transcendere posse, demonstratur.

Tertius Cometa, quem in scenam produximus, potest hâc nostrâ inviatâ hypothesi, spatio 48 dierum, universâ duodecim Signa, & quidem contra seriem Sign. percurrende. Prodeat autem ex adverso aliquis, qui per circulos, sive etiam per lineas rectas, similem Cometam ejusq; phænomena universa, stante Terrâ atq; ejus annuo motu demto, eximere posit omnibus absurditatibus ; profectò, montes transferet.

Quartus ; intervallo 24 horarum, quinq; Signa Signiferi percurrit ; Quintus integrum annum perdurat, totum Signiferum motu apparente spirali trajiciens. Concludo itaq; nullos non Cometas resuere Conicas fæctiones, sed earum legibus sponte suâ obtemperare.

Ex quibus in propatulo positum est, commonstrantibus etiam aliorum exemplis, posse utiq; nonnullos Cometas in linea ferè rectâ, sive obtusiori Conicâ moveri, atq; plus quam sex Zodiaci Signa pervolare ; ut ut nullus non adversum statuat, nec non novissimus Cometa non omnino semicirculum integrum expleverit ; sed fieri & decenter potest, ut alias etiam in linea omnino rectâ sedecim imo octodecim Signa Cœlestia peragret. Sed inferas ; nonne, quæso, talis Cometa spatio integri anni totum pervadet Systema Planetarium, imo Fixarum totamq; Mundi Machinam ? Neutquam, profectò, prout quoq; pag. 713 Lib. IX Cometog. evidenter probavimus, nullum unquam Cometam ex iis, quem instrumentis Astronomi dimensi sunt, concesso etiam omnium velocissimum ostentasse motum apparentem & verum, ne orbem quidem totum magnum, nedum Systema totum Planetarum, multò minus Fixarum transcendisse : hoc est, quod totum spatiū, quod Cometa emensus est, toto durationis tempore, sub linea scilicet rectâ, vel conicâ, nondum æquet diametrum orbis magni, sive Terræ vel Solis ; quæ aliâs, ex no-

*Omnes Cometae
ta hoc trahente
conico eximuntur
tur omnibus
inconvenientiis.*

*Admirandus
Cometa, qui
spatio 50 die-
rum 16 Signa
Zodiaci pera-
grare potest.*

*Cometa duo-
bus tantummo-
do diebus 8 Si-
gnarum Zodi. per-
volans.*

*Autor valde
dubitans, stante
Terrâ tales co-
metas ullâ ra-
tione salvare
posse.*

*Cometa inte-
gro anno con-
spicua & mo-
tu spirali ince-
denzi.*

*Possunt utiq;
nonnulli plus
quam sex Si-
gnarum trajicerere.*

*An poscit Co-
meta mouu suo
etiam velocissi-
mo continuo re-
tro vel conico
totam Mundi
Machinam e-
metri?*

*Estanti Co-
metae, longis si-
me fini dura-
tionis, posunt
tamen neutru-
 quam maius*

spatium diametro totâ orbis annui perverbatur. strâ Theoriâ, 10200 Semid. Terr. complectitur: quanquam perinde est, sive hâc nostrâ, sive quâpiam aliâ, utpote Tychonicâ rem decidas.

Unde iterum tuto colligitur, reliquas rationes ut modò præteream, quòd omnes universim Cometæ in Systemate generentur Planetario, motum suum absolvant, tandemq; etiam penitus dissolvantur, priusquam ad ipsas Fixas viamq; laetem pervenire possint. Sic ut rationi planè videatur absonum, cùm eo nunquam pertingant, nec in tantâ distantiâ deprehensi unquam fuerint, originem Cometarum sub Fixis, vel in viâ laetæ quærere. Quæ res non adeò leviuscula nobis videtur, & ulteriori inquisitione digna; sed quoniam non minùs suo loco jam à nobis factum est, sufficiat. Deinde, quod mecum magis demiraberis, atq; ex calculo & observatis deduximus: quòd nullus Cometa motu suo naturali vero, unquam tardior fuerit Saturno, vel velocior Mercurio, in Trajectoriâ videlicet suâ verâ, secundùm Semid. Terræ. Id quod, ut pariter inter Naturæ abscondita repono, sic penitus mecum statuo, hoc ipsum viam nobis sternere, ad plura hujus generis abstrusiora detegenda.

Cometa nunc quam Saturno fatus seignores, motu suo vero, & rursus numerum concitatores Mercurio.

An Cometæ aequali tempore, aequali motu peragunt?

Cujus Cometæ motus proprius fuit tardissimus, rursus velocissimus.

Vnde hic motus acceleretur, & retardetur.

Vbinam motus genuinam cometarum semper sit velocissimus.

In Cometographiâ inter alia maximoperè operam dedi, prout etiam multo mihi constitit sudore, quò ex ipsis omnium Cometarum observationibus, quantitatatem veri motûs diurni, debito calculo elicerem: an nimis omnes Cometæ æqualibus temporibus, æquale itineris spatium peragrent? Quantâ celeritate motûs omnium velocissimus vehatur? tum contrâ, quantâ tarditate omnium tardissimus incedat? Inveni autem motum hunc in omnibus valde esse diversum, ut nullus penè alteri omnino sit æqualis; neq; eundem in toto itinere singulis diebus similem referre incesum, sed continuò, ratione tamen convenienti sensim crevisse aut decrevisse. Motus verus diurnus omnium lentissimus in Cometâ Regiomontani 1472, cuius tamen motus apprens, præ reliquis, ferè concitatisimus fuit, 33 tantum Semid. T. in suâ Trajectoriâ deprehensus est. Rursus omnium celerrimum motum diurnum verum, Cometa anni 1607 ad 220 Semid. T. exercuit; reliquorum Cometog. pag. 701 Lib. IX exhibet. Quali verò gradu nuperus inceserit Cometa, futurus calculus Cometographiæ addendus commonstrabit.

Verum, quæras, unde hæcce Cometarum inæqualitas, tum retardatio & acceleratio veri motûs ortum suum trahat? qui tamen motus, ut modò inuidius, summè aliâs regularis & proportionatus est, eo pacto ut, si ab initio crescit, constanter ad statutum tempus crescat; inde rursus concinnâ proportione debilitetur, vel vice versa; in nonnullis etiam non nisi continuò augeatur, in nonnullis perpetuò diminuatur. Dicam; quemadmodum etiam satis superq; rationib; physicis ac demonstrationibus citato Lib. IX comprobavimus. Primo autem, scire Te oportet, quòd motus hic verus in omnibus illis Cometis ritè detectis, non eo loco Trajectoriæ, quò aliâs motus in suâ orbitâ omnium sit velocissimus, ut jam ex superioribus percepisti, ubi videlicet Cometa Terra proximus est, aut Terra motu contrario vestigium transgreditur; sed ibidem solummodo, ubi Cometa Soli vicinior exiit, atq; perpendicularum ex Sole in Trajectoriam incidit, sub angulo scilicet normali. Proinde, quò angulus radii Solaris in Cometis cum Trajectoriâ acutior, vel obtusior

obtusior est, eò Cometa nunc tardior, nunc velocior existit; quibus accedunt adhuc aliæ rationes, nimis rūm corporum soliditas, qualitas Atmosphæræ, ex quâ primū prodeunt; aliæq; ob quas alter alteri modo celerior, modo segnior esse potest. Quā denuò nobis ad varias subtilem contemplationes hocce negotium Cometicum concerentes ansam præbent; quas similiter in Cometographiâ passim deteximus.

Cumprimitis vero ex longâ & seriâ investigatione harum rerum experti sumus, quod omnes & singuli Cometæ Solem certo respectu venerentur, & suspiciant, tanquam suum Regem; præsertim suâ inclinatione disci: quem corporis sui discum perpetuò Soli sub angulo recto obvertunt: prout Planete coævi Solem semper pro centro habent. Unde nunc motus Cometarum conicus unicè exoritur; nam remota hæc inclinatione disci, omnes Cometæ semper in Trajectoriâ omnino rectâ moverentur; ratione vero illius inclinationis disci Cometici evenit, quod necessariò paullatim magis magisq; à rectâ directionis lineâ deviare eos oporteat, atq; sic sensim in certam sectionem conicam degenerare; ut nunc motus exinde, nunc plus, nunc minus acceleretur, ac retardetur. Verum ad hæc recte intelligenda, tam multa verba, quam Schemata requiruntur; sed nolo Candidum Lectorem hæc vice iis aggravare: attento præprimis jam hæc in parte in Cometogr. Lib. IX officio nos functos esse. Ubi præterea plurimas quæstiones enodatas reperies: An videlicet in omnibus Cometiis earum linearum Conicarum, semper similiis detur incurvatio? Quam partem versus obliquatio vergat? Utrum casu an vero certis, & quibus de causis id eveniat? Num motus perpetuò simili planè ratione inæqualis sit? Num Cometæ omnes certo itineris, seu Trajectoriæ loco, æquali omnino velocitate gaudeant? an vero singuli singularem cursum instituant? Quando, quomodo, & quare? Quanto celerissimo motu vero in Trajectoriâ ferantur? An Trajectoria semper in omnibus Cometiis plantum Eclipticæ perpendiculariter transcendat; an vero obliquè sub certo; an vero peculiaris Cometa sub diverso angulo? Item an acuto; an vero obtusiori; & hujus generis quæstiones plures, ad motum hunc genuinum, & nativum spectantes: ad illas, inquam, omnes, meam, citato Libro, aperui, pro modulo à DEO concesso, sententiam, rationesq; tradidi, ut puto, non usq; adeo inconvenientes, multò minus absurdas. Inprimis ex causis merè physicis commonstravi, unde motus hic Trajectoriis verus Cometarum originem suam ducat, tum quomodo conservetur; quæ, profecto, aliarum haud postrema est quæstio, & valde ardua.

Nolumus igitur diutiùs his immorari, præsertim cum alia adhuc restent in gratiam Philomathematicorum attingenda. Atq; ita concludo asseverando, quod Cometæ simul motu apparenti, simul vero, seu nativo, inæquali quidem, sed maximè regulari in Trajectoriâ conicâ, & plerunq; parabolica, ad planum tamen Eclipticæ frequentius inclinata semper in directum progressiō, donec intereunt, ferantur. Nihilominus sub circulo propemodùm maximo eos observari, modo segniori, modo concitatori incedere cursu, non nunquam directos, stationarios, rursùs retrogrados, vel vice versa fieri: prout omnis calculus in Cometiis clare evincit.

Comete, seu
Planete Solem
certa ratione
venerantur, at-
que suspiciunt.

Ratione incli-
nationis disci
Cometici, cur-
sus naturæ
conicus, tum
incurvatur, in-
bibetur.

Plurime ac
diversissime
questiones
haud vulgaris,
de Cometarum
motu genuino,
deq; illorum
deviatione, in-
curvazione &
inclinatione
sc.

Summa Au-
toris sententiae
de Cometarum
diversis metis-
bus.

De cate-

*An Cometa in
altri, an vero in
altere move-
antur?*

De cætero, deveniamus nunc ad eam magni momenti quæstionem, imò ferè præcipuam à tot retrò seculis inter Philosophos hucusq; acriter ventilatam; quæ nisi penitus decidatur, reliquæ ferè omnes mancæ sunt, neq; ullam hypothesin rectè & funditè stabilire, nedum de materia generationis quicquam certi in medium proferre nobis integrum est, nimirum: Utrum Cometa in summo liquidissimo æthere intra Planetarum Fixarumq; regiones incedant? an verò infra Lunam in supremâ aëris regione versentur? Sed, ut pariter hocce negotium brevibus complectar; cùm Lib. II. III. & IV. Cometog. jam sufficenter astrictum sit: Cometas omnes, quorum observationes accuratas Prædecessores nobis reliquerunt, nec non 1652 & 1661, quâ occasione tota nostra Cometographia conscripta est, minimè in aëre, sed in altissimo æthere sedem habuisse, tam multis rationibus, quam prolixissimo cum primis calculo ibidem demonstravimus, persuasissimum nobis, imò extra omnem controversiam est.

*Autor omnes
Cometas æthe-
res esse omni-
no statuit.*

*Argumenta
diversa quod
nulla ratione
Cometa finit
alres.*

*Miris sane
apparitiones
Cometa in aere
siderent.*

*Parallaxes
clarè evanescunt
Cometas mini-
me versari in
aere.*

*Existente Co-
metâ in Lu-
nari regone
quanta sit pa-
rallaxis inter
Diniam & Ge-
danum.*

1. Quòd nullus Cometa aëreus, cum fixâ quâdam, cui tum imminet, simul posse oriri, & occidere; tum distantiam inter Cometam & fixam interjacentem debitè conservare, sed subito & continuò, in momentum coactus est, vel augendo, vel diminuendo eam variare.

2. Quòd in aëre necessariò, brevissimo temporis spatio mirabiles, & admirandi saltus Cometarum darentur; ut semper tortuosus, vagabundus, imò reciprocus motus, confuso ordine, absq; omni lege, & proportione describeretur.

3. Quòd nullus Cometa in aëre diutius duabus horis supra horizontem commorari posset; sed quòd in tantillo temporis spatio & oriri & occidere eum oporteat.

4. Quòd nullus Cometa possit fieri in aëre perpetuæ apparitionis.

5. Quòd mirum in modum tam Longitudines, Latitudines, quam Asc. Rectæ, & Declinationes unâ nocte mutarentur; sic ut nunc prope hanc, nunc prope illam, in diversis Cœli plagiis promiscue, tunc circulum parallacticum 24° describere videretur.

6. Ex parallaxis, quòd nunquam in Cometi talis diversitas adspectus sit deprehensa, qualem in aëre referent; posito etiam, quòd non solùm Cometas supra altissimum crepusculum, verùm etiam ad 10 vel 20 milliar. germ. evehamus, nihilominus ibidem 3, 4, imò 5 grad. parallaxes exhibent. Imò, licet Cometam ad Lunam usq; deducamus, prout in Cometi Anno 1652 aperte ostensum est, attamen in altitudine ab horizonte 28° parallixin adhuc 55° posse distinet.

7. Etiam, quòd ratione parallaxeos diversorum horizontum nullo modo in aëre harrere Cometa possit; siquidem inter Diniam sedem Gasendi, & Dantiscum, 11° Parallaxis notata fuisset, secùs planè quam evenit; reliquas rationes ut taceam.

Hæc autem omnia nentiquam in Cometi veris (veris & genuinis inquam: nam inter pseudo-Cometas, meteora scilicet aërea, vel ignita, quæ pro Cometi sæpius venditantur, nos autem minimè tangunt, probè distinguendum

guendum est) accident, sed potius contrarium à fide dignis Observatoribus deprehenditur.

1. Namq; ut hæc omnia nostro quoq; Cometâ comprobemus (quod simul de omnibus esse dictum volo) atq; ad nostrum universa applicemus. Dicas, quæso, nonne hic Cometa, cum omnibus Fixis, cum quibus exortus, etiam simul occidit? E. g. Nonne Cometa hic, cum rostro Corvi die 14 Decemb.; cum Stellulâ à primo flexu Eridani, die 1 Januarii; cum Mandibulâ Ceti die 5 Januarii &c. ortus est, & occidit? nisi quod distantiam, ut debebat, tantum continuò ampliorem reddiderit; secundum motum apparentem, cursu suo retrogrado occasum versus; id quod ne quidem in ipsâ Lunâ, multò minus in ullo aliquo phænomeno aëreo evenire potest.

2. Quæro ex te; an hic Cometa, ullo tempore, totâ duratione, ullum vagabundum, tortuosum motum, vel inordinatisimos saltus, sine proportione & ordine, multò seciùs reciprocum ediderit? Econtrariò anne potius continuò in motu regulari & proportionato, sub circulo ferè maximo, usq; dum stationi appropinquavit, constanter perrexerit?

3. Nonne Cometa æq; diu cum fixâ, cum quâ oriebatur, supra horizontem commoratus est, donec iterum occideret? manè usq; Sol oriretur, vespri verò tam diu, quâm locus Fixæ id permitteret. Nonnunquam, cùm Eclipticam Cometa transcenderet, moram 12 & 13 horarum exhibuit. Ex adverso, in aëre constitutus, tantummodo duabus horis fuisset conspicuus.

4. Nuperus quidem Cometa haud factus est perpetuæ apparitionis, quia angulus inclinationis orbitæ & Eclipticæ nimis erat acutus; alii tamen multi, ut etiam ille anno 1652, accedens ad Caput Medusæ, facti sunt pernoctes.

5. Nonne Cometa, omni tempore Longitudines & Latit., tum Asc. Rectas & Declin., æq; in ortu, quâm occasu debitam proportionem conservavit? minimè verò situm suum ratione Fixarum, confuso ordine ostendit; multò minus circum parallacticum tot graduum, unâ nocte, sub gyro, designavit; ut fieri alioqui debuisset, si in aëre latitasset.

6. Deprehenditne exercitatus quidam Observator in hoc Cometâ quandoq; parallaxin 4 vel 5 grad. ? Imò si aëreus exitisset inter altitudinis 15° & 45 gradum, diversitatem adspexit ad 30° produxisset; quam, certe, ex ruddioribus aliquis etiam distinctè deprehendisset. Posito Cometam ad intervallum Lunare à nobis removeas, nihilominus parallaxi unius integri gradus obnoxius fuisset.

7. Ratione parallaxeos diversorum horizonum pariter clarum est, longè supra Lunam evectum fuisse; id quod tamen hâc vice ex calculo deducere nolo, ne Lectori Benevolo, multis numeris, in hoc compressiori opusculo sim molestus, sed aliò id rejiciam. Interea tamen unam aut alteram observationem hujus gratiâ producam. Die nimirūm 5 Januarii horâ 4 $\frac{1}{2}$ vesp.; nonne Cometam ad 30° circ. infra Mandibulam constitutum; deinde etiam horâ 9, dictam fixam in ipsâ eductione caudæ omnes, ubiq; locorum simili positu deprehenderunt. Præterea, die 9 Januarii horâ 6 vesp. Cometam

*Nupero Cometa
omnis corroboratur.*

*Argumentum
secundum;
quod Cometa
fuerit in aëbre.*

*Argumentum
tertium.*

*Argumentum
quartum.*

*Argumentum
quintum.*

*Argumentum
seximum.*

*Argumentum
septimum; ex
parallaxi di-
versorum hori-
zonum.*

Bullialdi & Aut. supra Stellam Tychoni infra oculum dictam, in distantiâ 30° circ. (quantum totis observatione probatur, absq[ue] calculo dijudicabam) tum ego h[ic] Gedani, tum Eximus Bullialdus nullam sensib[ilem] adspicitus diversitatem cometam exhibuit ex ejus ad me datâ Epistolâ liquet. Die 9 Januarii (scribit) 1665, bussie.

*Observatio
Parisienſis, die
9 Januarii ce-
lebrata.*

alt[er]o Regel 9° 23' 30' ad ortum Cometa distabat à Stellâ, quæ Tychoni est infra oculum Ceti 36', Cometa erat altior hori Zontem, a Zimuth Comete erat occidentalior a Zimutho Fixo 3' ut plurimum. Alto Regel 25° 41' eadem fere erat Cometa distantia, à Stellâ infra oculum Ceti. Transiit Cometa Meridianum inter primam observationem & secundam, Stella quæ est supra oculum Ceti erat sub parte superiori caudæ in extremitate fere. Adeò ut nos ambo binas illas fixas infra & supra oculum Ceti eodem planè loco, quæ Cometam, ut sub Schemate B atq[ue] Num. 14 pag. 12 inserto adumbravimus, tum in superiori historiolâ trādidimus, confixerimus. Proinde, cùm neq[ue] a nobis, neq[ue] ab aliis alibi locorum, etiam multò remotiorum, ut procul omni dubio, suo tempore experiemur, nulla penitus diversitas adspic[itur] deprehensa fuerit; utiq[ue] Cometa neutiquam sub Lunâ, sed longè supra spharam ejus incescit. Quemadmodum non minus ex aliis hujus generis observationibus, quarum haud paucas, ubi Stellulæ capiti, caudæq[ue] adhærebant, simul cum aliis annotavimus, id ipsum, donec accuratio[n]es nostræ prodeant parallaxes, experiri cuilibet integrum est.

*Quæritur; an
motus adeò re-
gularis, direc-
tus, stationa-
rius & retro-
gradus in aere
unquam dati
poterit?*

8. Philosophia Peripateticæ Addictis expendendum trado, iis nempe, Cometas ex meris Terrestribus exhalationibus prognatos, sub concavo Lunæ mobiles statuentibus: num ullo unquam tempore in rebus sublunaribus, utpote meteoris, adeò regularissimus, summeq[ue] proportionatus motus, suo tempore nonnunquam retrogradus, stationarius & directus, & quidem certo & definito tempore à Mathematicis prævisus, in quo simul angulus Orbitæ & Eclipticæ, Nodiq[ue], sensim debitâ ratione ad exitum usq[ue] variantur, phænomeno per tot ac tot menses conspicuo? utrūm, dico, animadversus, vel etiam

*Cometas, motu
fuso ferè in o-
mnibus emul-
lanter Planet-
taris.*

fanâ ratione dari posit? Anne exinde omnino statuendum sit: quoniam Cometæ ea omnia, suo tamen modo, ut superiores Planetæ motu suo strictè observant, ac constanter peragunt (unde meritò Cometæ Pseudo-Planetæ à nobis appellantur) nimirum tum quoad motum communem, apparentem inæqualem, modò directum, stationarium, modò retrogradum; motum vero proprium verum regularem, angulumq[ue] inclinationis, nodosq[ue] certâ ratione mobiles, adinstar Primariorum Planetarum, Saturni, Jovis, Martis, Terræ si- ve Solis, Veneris & Mercurii (Luna enim, cùm Solem non pro præcipuo centro respicit, jure h[ic] eximitur) pari modo eam ipsam observantiam, cumpri mis vero in Perihelio (ut ita loqui liceat) ubi Soli sunt proximi, atq[ue] radius ex Sole in Trajectoriam perpendicularis est, eidem corpori Solari, ceu Regi exhibent, planè ut Planetæ in suis Periheliis, quam in aliis remotioribus locis semper velociores sunt, prout Astronomis non potest non esse incomptum, simul omnes ferè affectiones Planetarum suâ ratione ostendunt; anne, inquam, Cometæ eapropter, prout Planetæ in ipso altissimo æthere suum exerceant cursum, tum de illorum ipsâ materia Cœlesti participant? Nullus pla-

*Cometas, ut
Planetæ in Pe-
rihelio semper
velociores sunt
motu sua na-
tivo.*

Non leviuscu-
lum argumen-
tum; quid Co-
metæ ceu Pla-
netæ in æthere
moveantur.

nè dubito,

nè dubito, quin ex his solis rationibus plurimi, præsertim, qui in nullius Autoris verba jurarunt, mentemq; præ se ferunt exauthoratam, quibus unicè Veritas ad Scientiam Naturalem promovendam curæ cordiq; est, mecum fateantur; Cometas maximo jure inter ætherea recensenda esse corpora.

Verum enimvero, ne hæc quidem, neq; ea omnia, quæ prolixè à nobis exposita sunt, Peripateticis, doctrina Præceptoris sui de Cœlo adeò tenaciter adhærentibus, sufficient. Idcirco aliud argumentum, ex ipsis parallibus verticalibus, & horizontalibus depromptum, illis propinandum est. Quod planè insolubile est, ac infringi à nemine potest (sicut illi norunt, qui Mathesin, Opticesq; fundamenta intelligent) si demonstravero, in Cometis minorum longè parallaxin, quam in Lunâ, imò in ipso interdum Sole dari; sine quo autem verè Regio argumento, fateor, arduam hanc quæstionem inter Mathematicos, & Peripateticos hactenus disceptatam plenè dirimi haud posse. Hac igitur de re impulsus sum, ut summâ ope, quam accuratisimè (absit ja-
Etantia) toto Libro IV & X Cometogr. per ipsas genuinas parallaxes demontraverim, Cometas præprimis anni 1652 & 1661 in summo æthere commoratos esse, non tantum probabiliter, sed more Mathematico demonstrativè; ad quam normam, & nuperi Cometæ parallaxes debite ex observationibus eruere Lib. XI. Cometogr. DEO dante constitui: quò certissime constet, non minùs novissimum Cometam, inter Cœlestia corpora motum suum exercuisse.

Interea tamen, ut cupidiori sublimium rerum Indagatori, etiam hoc loco, antequam ea omnia exequar, ex parte satisfiat, mecum decrevi, ex unicâ & sola unius diei observatione inquirere; an aliqua, & quanta hujus Cometæ detur Parallaxis? Præsertim, cùm ex observatione quâdam diei 4 Febr. Cometâ existente stationario, ubi ferè vix perceptibili aliquia dabatur motûs sui variatio, id facillico negotio, etiam absq; prolixiori calculo, & schematum demonstratione, quod alias fieri haud potest, parallaxin elicere queamus. Anno itaq; 1665, die 4 Febr. horâ vesp. ferè 7, observavi in Quadrante occidentali distantiam Cometæ à Palilio 40° 7' 40", in altitudine scilicet Cometæ 39° vel 40°. Deinde iterum hor. 10, eandem cepi distantiam 40° 5' 0", alto Cometæ 12° circ. Ex quibus sequenti ratione Parallaxis debite investigatur. Qui autem hac penitus intelligere satagit, oportet, ut jam bene intelligat totum negotium Parallaxium & Refractionum; quomodo, reliqua ut taceam, refractio distantiam phænomeni, si declivior est ipsa Stellâ, à Palilio captam diminuat; contrà, parallaxis semper augeat.

Primò; prior distantia, cùm in altitudine 40° ferè observata sit, nulla limitatione, vel correctione opus habet; at secunda, quia in altitudine 12° tantum grad. notata est, necesse est, ut primū ab omni refractione ei altitudini & inclinationi competente eximatur. Refractionem itaq; ex Tabula Tychonica pro altit. 12°, datur 4° 30'; verum hæc, quia vera verticalis est, & distantia posterior, non sub ipso verticali circulo, sed sub aliquo à vertice ad 40° inclinato capta sit, opus est, ut ea pro istâ inclinatione limitetur, ac diminuatur. Quemadmodum id factu facile est, resolutione unius trianguli

Ex parallibus Peripateticis omnino convincuntur, Cometas veris in aethere.

Ex parallibus verticalibus & horizontalibus Autor in Cometogr. monstravit, Cometæ celestibus anniversariando eis corporibus.

Ex unicâ sola obseruazione, parallaxis horizontalis nuperi Cometæ eruitur.

Observatio die 4 Febr. ab Autore habita.

Methodus investigandi parallaxin Cometæ 1664, 65.

rectanguli per Logarithmos, si refractionem tatiq;am hypotenusam supponas, quærendo latus maius angulo recto adjacens. Productum est ipsa refractione limitata & competens, observata distantia inclinata posteriori addenda. Cum omnis refractione phænomenum elevet, atq; in hoc casu distantiam minorem reddiderit, quam revera exstitit. Dein, etiam hæc posterior distantia purgetur à motu Cometæ proprio; qui, et si tota eâ die tantum fuerit $5'$, atq; ita horarius tantum $13''$, sicuti videre est ex Tabulâ nostrâ motu Cometæ horarii pag. 21, ut vix quicquam huic negotio se ingerere pos sit, tamen ut omnia strictè observem, hunc quoq; leviusculum motum minimè negligam. Attentâ igitur debitâ proportione, competit tribus horis inter utramq; observationem effluxis $39''$, subtrahenda scilicet distantia limitata posteriori. Quia Cometa motu continuo retrogrado, discedendo à Palilio intercapidem auxit; quod prodeat absolutè correcta distantia posterior. Quæ, de niq;, si major est priore, differentia est ipsa Parallaxis verticalis pro altitudine Cometæ posterioris observationis: si nimis in priore distantia, Stella cum Cometæ eo tempore æqualiter ab horizonte distiterit; quo in situ distantia à parallaxi, etiamsi aliqua adsit, vix quicquam corrumpuntur. Quod si verò prior distantia itidem sub circulo verticali, vel sub inclinatione aliquâ capta fuerit, differentia utriusq; distantia, est differentia parallaxeos utriusq; altitudinis. Sin verò binæ distantia prorsus sint æquales, vel posterior minor priore, nulla penitus parallaxis phænomeno ine st. E. g.

Calculus Parallaxis pro Cometæ 1665.

Prior. dist. hor. 7 vesp. Palil. & Comet.	$40^{\circ} 7 40''$	in altitud. 40°
Posterior. dist. hor. 10 vesp. Palil. & Comet.	$40^{\circ} 5 0''$	in altitud. 12°
Refractione ex Tab. Tychon.	$4 30$	reducatur ratione inclin. 40°
Log. hypot. $4' 30''$ refract.	663849	
Log. compl. inclinationis 40°	26651	Add.
Log. refract. inclin. compet.	690500	Refract.
Posterior distantia incorreta	$40^{\circ} 5 0''$	$3' 27''$ Add.
Posterior dist. ex refract. compet. limitata	$40^{\circ} 8 27''$	
Motus proprius competens tribus horis	39 Subt.	
Dist. poster. ex motu prop. corretta.	$40^{\circ} 7 48''$	
Distantiam prior observata est	$40^{\circ} 7 40''$	

Residuum ergo, quia post. dist. major est, provenit parallaxis

Quanta fuerit parallaxis, die 4 Februario 1665.

Quæ merito, quoniā in priore distantia, Stella & Cometa in æquali tum fuerint altitudine, ubi situs distantia ad horizontem exstitit parallelus, pro revera parallaxi altitudinis 12° retineri posset; sed ne procliviores simus in minor parallaxin, si inventa illa parallaxis $8''$ tantum differentia parallaxeos inter utramq; altitudinem 40° scilicet & 12° . Nihilominus, prout facillimo negotio ex Tabulâ nostrâ Parallacticâ pag. 145 Lib. III. Cometogr. deponitur, parallaxis horizontalis Cometæ eodem die 4 Febr. provenit tantum $41''$; sic ut phænomenum eo tempore à Terrâ 5000 Semid. T. hoc est, 4300000 Mill. Germ. distiterit; tanto ferè spatio, quanto Sol ex nostrâ Thoriâ removetur. Secundum verò Tychonem jam in Orbe Jovis cursum suum deproperavit. At si verò inventa illa parallaxis $8''$, pro purâ horizontali accipitur, ut omni jure posset, Cometa, etiam juxta nostram amplissimam hypothesin, jam ad medium Orbem Jovis tum pervenisset.

Quanto intervalllo Cometa à Terra removetur.

Ita invenitur.

Ex qui-

Ex quibus nunc facile perspicuum est, etiam hoc planiori modo, quod parallaxis Cometæ horizontalis summum 41" extiterit, atq; sic corpus Cometum æthereum fuisse: quod demonstrandum erat, & exquisitiō adhuc calculo, ex plurimis observationibus in Cometographiā deducendum est: prout in aliis Cometis Lib. IX non minus feliciter praestitimus.

Parallaxis Cometae horizontalis.

Non est autem quod existimes, me in eâ esse opinionem, ac si Cometa singularis diebus, à principio ad finem usq;, æq; à Terrâ remotus fuerit? nequam; sed quod omni tempore in diversâ prorsus hæserit distantiâ: initio scilicet & fine intervallum à Terrâ, ut nullum apud me dubium est, longè majus extitit, quam in medio, loco Terra viciniori. Hincq; parallaxes omnium dierum pari etiam ratione fuerunt inæquales, prout suo tempore, id ipsum dilucidè commonstrabitur, atq; in duobus 1652 & 1661 aliisq; jam clare deduximus. Certus enim sum circa 29 & 30 Decemb. longè notabiliorē posse sedis parallaxin; fortassis ad instar Cometæ 1652, qui die 20 Decemb. initio sc. parallaxin 30' fere possedit; die verò 10 Januarii 1653 jam ad 13" decreverat, ut non amplius in distantiâ 100 S. T. sed in orbe Iovis versaretur; sicuti legere est pag. 317. Lib. V Cometogr.. Proinde iterum iterumq; clare patet, Cometas universos in dies parallaxin, atq; ita etiam distantiam à Terrâ variare. Nunc enim ab exordio, nunc in medio itineris, hunc in exitu remotiores fiunt; nunc continuo à nobis magis removentur, nunc propriū accedunt; pro diversâ inclinatione & situ Trajectoriæ ad orbem magnum. Id quod ex eo evenit, quod Cometæ non in circulari orbe, cuius centrum Terra est, sed in Trajectoriâ conicâ ut plurimum obtusiori, atq; sub diversissimo angulo inclinationis ad planum Eclipticæ, in hac vel illâ à Terrâ Soleq; distantiâ moveantur. Quæ quidem non ita facile, ut breviter proponuntur, cuvis illico patent, ac demonstrantur; sed multis Schematisbus, in Cometograph. partim jam exhibitis, partim in gratiam nostri Cometæ adhuc addendis opus est; quo palam fiat omnibus, quod in Cometographiâ suscipere ausus sum, omnes & singulos Cometas unâ, eâq; fixâ & convenienti hypothesi, eorumq; phænomena omnibus inconvenientiis ac absurditatibus decenter nos posse exire.

Quemadmodum Parallaxes Cometæ, sic etiam distantiæ Cometarum in diversis variatur.

Quantum Parallaxin Cometæ 1652 posse detinet.

Quæ ratio fit, quod Cometæ continuo distantiam à Terrâ variant.

Accedit, quod juxta nostram hypothesin haud absolum sit, Cometas nonnunquam orbem Lunæ subintrare posse; imo etiam ipsum aërem vaporosum, ut aliquando etiam evenisse in nonnullis facile concesserim. Non quidem, ut recte rem intelligas, nonnullos Cometas posse in aëre generari; sed quod Trajectoria in tantâ vicinitate ad Terram trajici posse, ut necessario Cometam per atmospharam nostram crepusculinam tranare oporteat, petendo statim ætheris ulteriora & remotiora. Hæc Trajectoria verò, cum in singulis Cometis planè existat diversa, tum quâ situm, inclinationem, & distantiam à Sole Terrâq;; fieri aliter haud potest, quam quod Cometæ motu tam sint diversi, ut nullus alteri in omnibus, cumpromis in ductu tramitis, tam veri, quam apparentis planè conveniat; hinc suo cursu Cometæ modò ostum, modò occafum, pauci Austrum, plurimi verò Aquilonem versus tendunt.

Autor haud abnegat, posse quandoq; Cometæ per mortuum aërem vaporosum trajectare.

Trajectio Cometarum non semper ad eundem vergit Cœli plagam.

dunt. Quid autem hujus rei sit causæ, pariter Lib. IX pag. 716 addisces. Adde, quod etiam ex eo ali⁹ directi, ali⁹ retrogradi, ali⁹ stationarii sint.

*Eli res magna
questio[n]is, an
omnes Cometæ
fiant stationa-
rii & retrogra-
di?*

Hac occasione, nunc tandem queritur; Primo: An omnes Cometæ fiant quoad motum apparentem stationarii? Secundo: An omnes cursum reducant, hoc est; ex motu retrogrado in directum vel vice versâ incendant; & Tertio: An sub simili semper incurvatione, sub quali in nostrum Cometam conspeximus, ille reflexus, vel recursus accidat.

*Autor nullo mo-
do ex prioribus
Cometis; sed
solummodo ex
hoc nupero rem
istam detexit.*

Hæ quæstiones profectò, ut maximi sunt ponderis, ita etiam profundissimæ sunt contemplationis, ut nesciam, num haec tenus à quoipam fuerint taetæ, multo minus ritè detectæ. De me itidem fateor ultrò, ex nullis iis omnibus

*Non omnes Co-
metæ stationem
celebrant; nec
cursum redu-
cunt.*

bene multis Cometis, quos rigidissimo calculo peruestigavimus, id ipsum ullo modo penetrare potuisse: atverò ex hoc novissimo, sic mihi licuit esse beato, ut id ipsum probè mihi videar perspexisse. Et ut paucis tantummodò ea attingam, quæ fusori commonstratione opus habent, ac eapropter in Cometographiam rejicio: exploravi & penetravi plurimos quidem Cometas fieri, postquam tardi facti sunt, stationarios; sed non omnes; nec cursum suum reflectere: & si qui iter obliquant, eos semper sub diversâ planè curvaturæ, quam in nostro circa Arietem obtigit, istud instituere. Addo, quod inter abstrusiora recenseo, quod ii omnes Cometæ, undecunq; etiam proveniant, quantacunq; eorum sit Trajectoria, cujuscunq; inclinationis, incessus, vel durationis, quorum Trajectoria extra orbem annum exporrigitur, tardissimi circa exitum, imò stationarii, & retrogradi fiant; in aliis antequam sextus, in aliis vicissim antequam tertius elabitur mensis: prout etiam in nupero contigit. Atq; hi Cometæ nunquam amplius, quam sex Zodiaci Signa cursu suo emetuntur; sed priusquam ad 180 grad. Eclipt. hoc est, ad semicirculum perveniunt, motum suum sub incurvatione quādam, sed semper diversâ, juxta inclinationem Trajectoriæ, & perpendicularum, quod ab extremitate in planum Eclipticæ, vel longius à Sole, vel propius ad Solem decidit, offlent. Adeò ut tum, modò talem lenticularem circuitum (si eosq; perdurent) cuius Tropici instar nostri ad 47° ferè distant, modò arctiorem, modò etiam ampliorem utiq; describere possint.

*Quinam Co-
metæ ultra lex Si-
gna Signiferi
emittere neque-
ant.*

Reliqui verò, quorum tamen adspectus, certis de causis, est rarer, qui Trajectoram intra fines Orbis magni ducunt, sub quoconq; etiam inclinationis angulo, sive supra, sive infra planum Eclipticæ id accidat; illi, inquam, pariter quidem certo tempore, intra videlicet semestre spatium, minimum semel tardissimi; sed nunquam omnino stationarii, multo minus retrogradi fiant; verùm semper videntur, quoad motum apparentem, vel contra seriem signorum, vel secundum s. s. in directum procedere; atq; aut circulum, aut etiam in nonnullis, pro motu veri velocitate, lineam helicam designare; possuntq; non tantum 6 signa Signiferi, sed etiam aliquot mensium spatio totum Zodiacum percurrere. Ratio potissima hæc est, in quâ hac vice Periti

*Quinam come-
te nunquam
funt stationa-
rii, multo mi-
nus retrogradi.*

naturæ Indagatores, rogo, quiescant, cum demonstrari hoc loco nequeant; nimisrum: quod Terra motu suo annuo hos Cometas circumire planè poscit; atq; ita linea visoria ex Terrâ in Trajectoram per Cometam ductæ, circum-

*Alius Cometa
integrū Zodia-
cum sub linea
belicæ appa-
rente percurret.*

*Harum veri
genuina ratio.*

circum circa in-

circa integrum Sphæram Fixarum hoc pæcto tāgant secentq; ; illos verò nullo modo ; sed tantū ab uno latere Orbis Magni : cùm Trajectoria ab extra eam transeat, in quacunq; etiam parte Eclipticæ Terra degat , cuius-
cunq; pariter sit Trajectoria longitudinis , vel Cometa durationis , eos respi-
ciat ; atq; linea visoriæ ad Cometam ducetæ, perpetuò ab uno tantū hemi-
sphaerio Orbis Magni, etiamsi Terra tempore Cometæ apparitionis, totum Si-
gniferum percurrat, Trajectoriam in Fixis fecet. Nam Orbis Magnus , ad
Sphæram Fixarum, vix perceptibilem rationem habet ; ut ea omnia Schema-
tibus accuratè declaraturus sum.

*Ratio orbis
magnum ad
Sphæram Fi-
xarum.*

Verū ne nimiū hisce subtilissimis contemplationibus indulgeamus ,
vel à proposito nostro digrediamur, revertamur ad distantiam Cometæ à
Terrâ, computando nimirū ex eā magnitudinem veram diametri nostri Co-
metæ. Cùm igitur , paullò ante intervallum à Terrâ, die 4 Febr. Cometæ inventum sit 5000 Semid. T., atq; etiam ex observatione constet , dia-
metrum apparentem eā die extitisse 3 , expeditum est, resolutione scilicet unius
trianguli rectanguli, rem explorare. Invenitur itaq; diameter vera , eā die
2560 mill. germ. , hoc est, triplo major Terræ diametro, & sexies ferè ma-
jor Lunæ , cujus diameter juxta nostram Theoriam alioquin est 442 mill.
germ. Ex quibus abundè liquet, ad quam immensam, imò admirandam di-
scus Cometæ eo die excreverit amplitudinem.

*Vera magni-
tudo diametri
nostris Cometæ.*

Jam quæritur, an hic Cometa , omni tempore à primâ apparitione, ad
finem usq; , tantæ extiterit magnitudinis ? Minimè ; sed quotidie , quoad
magnitudinem , ad exemplum aliorum omnium variatus est , & ut colligo
(quoniam ad singulos dies nondum suppūtatus est) ab initio major quoad ve-
ram magnitudinem, in medio minor, in fine autem maximus extitit. Verū,
inquires , quomodo ? nonne lingua præcurrit mentem ; didicimus enim ex
ipsâ Historiâ superiori , Cometæ diametrum ab initio de die in diem ad 29
Decemb. continuò crevise , ex illo verò tempore rursùs insigniter ad 3 min.
decrevisse, prout ex subiectâ Tabellâ affatim liquet.

*Cometa non
toto tempore
apparitionis e-
andem exhibi-
bit corporis
magnitudi-
nem.*

Tabella diametri Cometæ 1664 & 1665 appa- rentis.	
Dies	Magnit. app.
Decemb. 14	12'
18	15
21	18
Decemb. 28	22
29	24
Januarii 6	8
Febr. 4	3
18	2

Lubens do, ita omnino esse ; sed scias velim , mi-
Amice, distingendum esse inter diametrum apparen-
tem , & diametrum veram. Hac vice de verâ magni-
tudine, non apparente loquimur. Apparens diameter
Cometæ , et si in medio itineris multò extit amplior ,
quam in exitu ; attamen non ideo etiam eā proporcione
vera diameter major est. Quippe vera magnitudo
diametri, non tantū ex magnitudine apparentis ; sed
potissimum ex distantia Cometæ à Terrâ dependet.
Et quoniam distantia circa 29 Dec. sine omni dubio,

*An vera ma-
gnitudo diamete-
ri semper ad
rationem appa-
rentis crevit ,
vel decrevit ?*

ut imposterum calculus docebit, multò minor extitit, licet apparens diameter,
cum toto lumine circumfluo, 24 fuerit ; nihilominus multo minor Cometa
tum reverâ extitit. Id quod Cometæ anno 1652 perspicuè probamus : hu-
jus, inquam, diameter initio 20 Decemb. observata à nobis est 30', in di-
stantia à Terrâ 110 Semid. T.. Vera itaq; diameter prodit 825 Mill.
germ.

*Vera dia-
meter cometæ
1652 diversis
diebus.*

gērm. circa finem verò, & sc. Januarii, non nisi s' dabatur apprens, sed in distantia à Terrâ 8277 Semid. T.; ergo vera diameter profilit 10360 Semid. T. hoc est, decies major diametro Terrenâ. Hincq; fit manifestum, etiam si diameter apprens decessat, quod vera utiq; increscere possit, dato

Quomodo Cometae scilicet intervallo à Terrâ ampliori. De quo haud parùm miraberis. Nam multi, imò ferè omnes hactenus in eâ fuerunt opinione, quod Cometæ ad extum usq; paullatim reipsâ mole decessant, donec in nihilum redigantur; sed contrarium omnino ex omnibus Cometis, uti ex dicto 1652 pariter deducitur; nimirum: quod Cometæ materia ultimò, dum decessit appenter, magis magisq; in dies disgregetur, dissipetur, atq; ita paullatim tenuior, & pallidior reddatur, donec planè diffluat; pari modo, ut ab exorsu sensim congregatur, coagulatur, condensatur, minorq; quoad diametrum redditur; sic ut tandem, existente in summo robore & densitate, Cometa etiam minor reverà exsistat: de quibus ultrà quam satis disseruimus Lib. VI & VII. Cometogr. atq; multis diversis Cometis rem ita reverà esse, demonstravimus.

Vbinam corpora cometarū per se sint minima. Postremò queritur; num Cometarum corpora, in viciniâ Terræ, quoad diametrum veram semper omnium sint minima? Neutiquam. Sed quod modo in hâc, modò illâ, imò nonnunquam in maximâ distantia à Terrâ, nunc circa initium, nunc finem posunt esse minora. Unde autem id eveniat, alibi etiam à nobis plenè comprobatum ivimus.

Cometarum materia ubi-
nima sit qua-
renda. Cùm itaq; Cometæ omnes, prout jam partim, etiam novissimo Cometâ, tunc etiam aliis toto Libro IV, V, & VI. Cometogr. abundè demonstratum est, in altissimo versentur æthere, frustrè est, si materiam Cometicam in aëre, vel Terræ visceribus scrutamur; quia tantum materia, cuius diameter quadruplo, imò interdum decuplo major existit, multorum licet annorum curriculo, evaporare & contribuere haud potest. Exinde absolum planè est statuere, Cometam esse partem aëris, vi tempestatis cum impetu avulsam, & in sublime delatam. Adhæc in casum laboramus, si sub viâ lacteâ, orbeq; Fixarum ea ipsa materia vestigatur: quoniam eò usq; in tantâ distantia à Terrâ nunquam Cometæ devenere; sed solummodo in Planetarum Systême, in æthere, ubi illa ipsa genuina materia subsistit, querenda est. Id quod itidem immensa est questionis; præprimis cùm adversum totam Philosophiam Peripateticam procedat, atq; omnes illorum circulos turbare quasi videatur. Nam hâc ratione, ex inevitabili lege, generationem & corruptionem in Cœlo dari concedendum est; quod autem illis plûs æquo videtur absurdum.

Non temerè aliquid asseve-
randum est. Quod si hoc ipsum tantum divinando velimus astruere, absq; ullâ urgente necessitate, contra rationem, atq; observationes, res eset, opinor, leviuscula, imò temeraria, quæ nullum planè de rebus physicis disserentem decebet. Atverò, cùm in eâ firmiter perstem sententiâ, sicuti etiam copiosè Lib. VII. Cometogr. de ortu & interitu Cometarum demonstravimus; quod nimirum talis in æthere detur materia in nonnullis corporibus æthereis, partim adeò obvia, ut ferè palpari posit, haud vitio mihi vertent Philosophi Peripateticci, si id ulteriùs, etiam hoc loco eamus corroboratum. Initiò, extra omnem

Autor coactus est generationem & alterationem in Cœlo statue-
re.

mnem dubitationis aleam apud me positum est, Terram, Cœlum, totumq; Mundum ex uno eodemq; principio, iisdemq; conditum esse ac constare elementis; ætheremq; minimè esse diversum à purissimo alias aëre; corporaq; Planetarum pari ratione, pro virtutis tamen suæ indole, evaporationes, exhalationes, atq; diversa expirare effluvia; nec non suas habere peculiares atmosphæras; ut Terra suum orbem vaporosum, in quo varii generis meteora procreantur. Ex his effluviis æthereis, tam hujus, vel illius Planetæ, ut & Solis, quād etiam aliquando simul omnium, tenuioribus scilicet evaporatio-nibus & expirationibus Cometæ suo tempore procreantur. Ad summam, si-cut pag. 383 Lib. VII Cometog. diximus, ut paucis nostram sententiam complectar: universa, dico, corpora Cœlestia habere potentiam aliquam promotricem alterationis, generationis, & corruptionis; tum materiam vaporosam ex corporibus eructatam, ad coagulationem & condensationem, à natu-râ illis insitâ, maximè propendentem; qui halitus ætherei sponte ex se concrescunt, dum sibi relinquuntur, sicuti ex se nubes; dein etiam quod coagu-lata materia nucleiq; congregati ægrè discedant, nisi vi quâdam sine extrinse-câ, sine intrinsecâ, quæ adeo nobis nondum innotuit, & dissipentur, & resolvantur, ut tandem illa materia eò, quò ejecta, redire posit.

Quænam autem sit causa agens in expellendis effluviis istis æthereis? Quo fine expellantur? Quomodo prima accidat nativitas? Quomodo com-moveantur? Quâ ratione traetu temporis in cursu incrementa recens Come-ta capiat? Quo pacto omnium Planetarum effluvia in unum corpus Cometicum coeant, crescant ac decrescant? An corpora ætherea tantum materiæ sine detimento ejicere possint? atq; hujus generis plurimæ quæstiones su-blimes, in hisce perpaucis pagellis deducere planè nequeo; sed æquus Lector aeat, si velit, modò citatum Lib. VII. ubi sufficienter, meo quali quali judicio, demonstratum dedimus, quod corpora ætherea, imò unicus Sol ipse, quovis tempore, tantum materiæ & exhalationum evomere valeat; quin et-iam spatio interdum unius anni, in tanta copiâ & abundantia (id quod Tibi perquâm mirum videbitur, licet ad oculum quasi commonstraverim, imò demonstraverim) ut ex illâ ipsâ unicâ materiâ Solari, non unus tantummodo aut alter Cometa, quorum diameter, verâ magnitudine Lunarem diametrum æquet; sed etiam ultra 130 ejusmodi, vel novem disco Terreno prorsùs æ-quales produci & progenerari possint. Quod si igitur Sol solus tantum ma-teriæ ad Cometarum procreationem contribuere queat, quid cæteri Planetæ, non minùs, ut compertum est omnibus, immensa corpora, inter quæ unius Saturni soliditas corporis ad 846139016 mill. cubic. germ. ascendit, hâc in parte congerent?

Multi demirantur, quod uno seculo tot ac tot Cometarum corpora, quorum diameter vera, ut supra percepisti, ad tot millia milliarum Germ. ex-currit, atq; amplitudine disci Terram sæpius vincunt, profileant? num un-quam ullo modo fieri posit, ut tanta copia materiarum & effluviorum ema-nare & effluere undecunq; possit? Et ego quidem verisimè tecum rem illam summopè admirarer, imò valde titubarem, si asleverandum & demonstra-

*Æther & aer
non nisi purissi-
te different.*

*Planetae &
suis exhalant
evaporationes.*

*Quomodo ex
corporibus æ-
theris Cometæ
nascantur.*

*Variae in-
gnes questi-
ones de genera-
tione Cometa-
rum, in Come-
tог. Autori e-
nodatae sunt.*

*Quantum ma-
terie vim uni-
cus Sol uno
non solum
anno evomat.*

*Evidens argu-
mentum, quod
æther abundet
suis effluviis.*

*Autor magis
miratur, quod
adeo paucissi-
mi Cometæ,
quam quod a-
deo multi uno
seculo prode-
unt.*

dum nobis esset, solam Terram tantum materiae & exhalationum evaporare & exhalarē posse, ut Peripatetici quidem in animo fixum habent. Verūm, quoniam asfēvero, quemadmodum in Cometograph. jam affatim quoq; demonstravimus, unicum Solem, ad centum & amplius immensos Cometas procreandos, nonnunquam etiam uno anno sufficere; hincq; ex adverso multò magis demiror, cùm res se se ita reverā habeat, cur non longè plures Cometæ, sib; nostrum veniant adspectum, quām quidem accidit. Sed, apud me extra controversiam est, quod plurimi Cometæ ætherei, vel in nimiā à Terrā distantiā, vel corpore adeò exili, tenuiori & rariori trajiciant, ut omnem prorsus oculorum aciem eludent. Exinde Seneca, magnus ille Philosophus, & eo jam tempore optimè id perspiciens Lib. VII Natur. Quæst. cap. 13: imumerabiles, inquit, ferri per occultum, aut propter obscuritatem luminis, nobis ignotos, aut propter circolorum (feu potius Trajectoriarum) positionem tam, ut tunc demum, cùm ad extrema eorum pervenire vīsuntur. Multi præterea sub radiis latent Solaribus, æqualem motum ductumq; cum eo exercentes; sic ut multi in secretum eant, nunquam humanis oculis orientes. Quòd autem Cometæ tam rara sint Coeli ætheris phænomena, & quòd tam rarò procreantur, ratio pendet ex eo, non quidem ob defectum expirationum coelestium; sed quòd diversa illa effluvia ex diversis corporibus Planetarum ejecita rarissimè ita sint composita atq; eō expulsa, quo facilè in unam maslam corpusq; amplissimum coire seq; conjungere possint. Nam ut rectè rem capias, haudquaquam omnis Cometa ex uno solo corpore unius Planetæ nascitur; fieri quidem nonnunquam potest; sed admodum rarò, ut plurimū ex diversis Planetarum atmosphæris, materia illa Comética ejicitur. Verūm, quomodo, & an poscit? suo loco, ubi ex composito hanc materiam pertrahavimus, legere poteris.

Quare Cometæ iam raro sint aves.

Rarò admodum ex unius Planeta materia Cometa nascitur.

Comete unde lumen hauriunt colorēq; adeò diversos exhibeant.

Quam ob rem, cùm omnes Cometæ minimè ex uno solo, sed frequenter ex diversis, modò duobus, tribus, modò plurimis nascantur Planetis; exinde etiam tam diversi sunt coloris luminisq;. Lumen quidem omnino ex Sole hauriunt (nullum enim proprium vel minimum posident) idq; per reflexionem ad nos, de more ferè omnium Planetarum, transferunt & propagant; nihilo tamen minus, nec lumen semper simile in Cometiis exhibetur, propter diversitatem materiae ejusq; colorum, & affectiones, ad leges tamen à naturā sibi præscriptas. Lumen enim, etiam radii ipsi Solares, ratione diversorum colorum tinguntur, uti experientia exploratum habemus. Subjungo, quòd materia Comética modò sit densior, modò tenuior; sic ut inde ex inevitabili quādam necessitate colores nimium quantum variari debeat, atq; nullus Cometa alter alteri, neq; ratione coloris neq; luminis; cùm gradus densitatis & raritatis multimodis differant, semper sit similis. Quanquam etiam hæc diversitas, multūm à diversâ Cometæ à Terrâ distantiâ dependeat. Etenim quo propius res spectatur, eò distinctiùs, clariùs, & lucidiùs appetat; quanto verò objectum est remotius, tanto etiam colores lumenq; obtusius, pallidius, & obscurius cernuntur.

In remotioribus objectis colorē sunt obtusiores.

Hoc equi-

Hoc equidem aliquid facere pro Astrologis videtur, ad naturam & operationem (si quæ illis attribui debeat) Cometarum, ex diversis coloribus dijudicandam, tum ad aliquid certius prædicendum, vel potius divinandum: prout videre est p. 389 Lib. VII Cometographiæ. Ubi simul ostendimus, quomodo ex coloribus, non longè à vero, conjecturâ prospicere possumus, cuiusnam Planetæ materia & evaporationes in hoc vel illo Cometa potior sit & prævaleat. In numero Cometæ, uti conjicio, in primis respectu ductus Trajectoriæ, quæ extra orbem annum cecidit, Jovis materia invaluit, ut ut eidem ex Marte, Sole, aliisq; inferioribus Planetis aliquid, sine dubio, acceserit. E diverso etiam ex coloribus conjecturare haud male possumus, sed præterpropter, quantâ distantiâ Cometa ut plurimùm à nobis removeatur; hoc quidem modo: Cometæ rubicundiores, ignei, majores, maximèq; conspicui, plerunque sunt Terræ viciniores, cæteris minoribus, obscurioribus & pallidioribus; sicuti pariter multis exemplis, calculoq; pag. 389 citati Libri comprobavimus.

Quæras nunc autem, quid causæ sit; cur non omnes Cometæ ex certis effluviis aliquorum corporum æthereorum prognati, toto tempore apparitionis constanter eundem servent colorem à naturâ sibi competentem? Quoniam certum est, ut in nostro quoq; accidit, Cometæ de die in diem, colorem mutare omnes. Primò, eâ de causa, ut jam diximus, quod Cometa perpetuò distantiam à Terrâ variat; deinde etiam quod ipsa materia in momentum successivè diversissima redditur. Scire enim oportet, materiam Cometam haud esse æquabilem & continuam aliquam masam, quæ in globum seu sphæram, planè ut Planetæ perpetui, corporaq; illa ætherea perfecta coalescit; sed hæcce materia, effluvia illa ætherea, utpote Cometæ, tanquam Planeta temporanei, & corpora imperfecta, minime sunt corpora omnino sphærica; sed ad instar nostrarum exhalationum & evaporationum terrestrium, nubiumq;, in corpus quoddam extensem, explanatum, lateq; diffusum, inæquale plerunq; & discretum coeunt, confluuntq;: ac inde ceu corpora discea & planiformia apparent; certâ tamen corporis sui crasfitie, more nubium atq; Macularum Solarium, cum quibus alioquin in multis, prout pag. 413 Cometog. exposuimus, appositiè convenienti. Etenim hæ similiiter haud quam in perfectam sphæram coalescunt & condensantur; sed materia illa, tam nubium, macularumq; Solarium, in longum latumq; fuse diffunditur. Hoc quidem observationes evincunt, quod in unâ macula quâdam præ cæteris insigniori & ampliori nonnunquam diversissimi nuclei, modò rotundi, quoad visum, modò diversæ & irregularis figuræ conspicuntur. Pari nunc ratione etiam in quibusvis Cometis deprehenditur, quod materia non sit ejusdem densitatis & raritatis, nec eam perpetuo conservet; sed, prout etiam omnium observationes, quæ præstanti quodam Telescopio peractæ sunt, evidentissimè ostendunt, utpote in Cometâ 1607, 1618, 1652, 1661, nec non in hoc novissimo 1664 & 1665 (priores enim ob defectum Perspicillorum sic accurate detegi haud potuerunt) sit planè diversissima, & nulla æquabilis, continuaq; masâ, multis & diversissimis nucleis corpusculisq;; diversæ rursùs figuræ & magnitudinis intermixtis, ita tamen ut spatiola, materiaq; tenuissima in-

*Ex Coloribus
divinis, scilicet
nam Planetæ
potissimum sit
progenies.*

*Quomodo ex
coloribus di-
stantiam Co-
metæ propriis
colligere posse-
mus.*

*Cur cometæ
non constanter
eundem color-
rem totâappa-
ritione conser-
vent.*

*Cometæ an-
fin corpore o-
mnino sphæ-
rica?*

*Corpus Com-
eticum ex di-
versissimâ ma-
teria, variisq;
confusat nucleus.*

fima interjecta dentur, quæ radiis Solaribus transitum concedunt: ut mox clariū elucescat.

Caput Cometicum ex diversissimā materia, variisq; conflat nucleus. Cæterū hæc materia multimodis differens, cum suis diversissimis nucleis, in perpetuo motu coagulationis, condensationis, congregationis, augmentationis, diminutionis, accretionis, & decretionis, pro facultate naturali fibi inditâ, versantur: quemadmodum Maculæ Solares, nec non observationes nostri Cometæ, aliorumq;: utpote 1618, 1652, & 1661 in Cometog. follicite & exquisitè delineatorum, de die in diem evidenter admodum exhibent. Nam, si omnium dierum observationes istas capitis Cometici (quo

Alterationes diurnæ Capitis Cometici 1664. etiam fine istum laborem lubens suscepimus) perlustras atq; perpendis, dilucide patescit, quâm diversè in dies se se immutaverit. A primâ origine, die scilicet 14 Decemb., materia Cometica multò erat confusior, pallidior, & rario; successu verò temporis, magis magisq; constipatior ac clarior evidenterq; reddita, inq; diversos varii generis nucleos condensata est; donec circa 28 Decemb. in magnum & præclarum rotundum, atq; densissimum nucleum abierit.

Peculiaris motus aliquis nuclei majoris deprehensus est. Posthac rursùs eadem materia paullatim disgregari, ac dissolvi incipit; nec non nucleus iste insignis tandem planè evanuit, inq; massam tenuissimam rarissimamq; quoad densitatem tamen inæqualem redacta est. Id quod adhuc evidenter comprobare licet, ex motu illius maximi nuclei rotundi, qui ex centro ad limbum ortivum, ut pag. 8 annotavimus, sensim se se paucorum dierum spatio emovit: dari videlicet talem motum materiae Cometice continuum.

Variatâ materia Cometis, variatur quoq; color. Cùm itaq; materia hæc corporis Cometici immane quantum variet, atquè ex ejusmodi diversissimis nucleis modò densioribus, modò minoribus, varie ad se invicem inclinatis, valde irregularibus superficiebus, tam planis, quâm arcuatis compositis, tum in dies dissimilibus constet; propterea omnino necesse est, ut color lumenq; quotidie in Cometis varietur. Indubitatum enim Axioma est opticum, quod omnis reflexio fortior sit à corporibus solidioribus: quippe lapides durissimi, metallaque solidiora radios nitidiùs fortiusq; quâm ligna, hujusq; generis materia porosior, molliorq; reflectunt.

Cur recentis Cometæ nitidus & fine pallidior extiterit. Adhæc igitur, quoniam materia, inchoante cursu, tenuior rarioque extitit, necessariò lumen non minùs pallidius, colorque tristior & pallidior apparuit. Ubi verò materia paullatim magis magisq; constipata est, nucleiq; solidiores facti sunt, Cometa etiam pari proportione lucidior, fulgidior, flavior, vividiorque conspectus est; sic ut à die 28 Decemb. ad 1 Januarii usq; maximè nitidiorem, amabiliorem, fulgentioremq; faciem ostentaverit. Paullò verò post, materiâ se se iterum disgregante, discedente, & rarefactâ; dissipatis quoq; istis insignioribus corpusculis, rursùs debitâ proportione Cometa pallidus & languidus, imò tristis & subobscurus apparuit; pari planè modo, uti ex Iconibus A & B supra traditis, atq; Historiâ eâ de re exhibitâ manifestissime evincitur, aliorumq; Cometarum exemplis in Cometographiâ corroboravimus.

Ex eo, quod Cometæ sunt corpora difcea, stabilitur, quod Cometarum exemplis in Cometographiâ corroboravimus. Consequarium itaq; est: Nullum unquam Cometam, propter diversitatem materiae, halitum scilicet, nucleorumq; commotionem, tum etiam diversissimam distantiam Cometæ à Terrâ colorem lumenq; suum, licet

um, licet hoc prorsus à Sole hauriat, illud verò etsi ex unico tantum Planetā deducat, constanter, per totum apparitionis tempus conservare posse; sed assiduè lumen, colorem, formamq; capitis eapropter mutare, & non nisi certis quibusdam diebus splendidiori, amoeniori & majori specie videri: ut in nostro Cometā ab omnibus omnium terrarum Incolis simili modo observatum est.

Ideoq;, cùm indubitatum sit, corpora Cometae esse corpora discea, vel plani-formia, minimè verò sphærica, & absolutè rotunda; sed quoad figuram scabrosa, irregularia: prout in hoc Cometā distinctè admodum, die 22 Januarii detectum, atq; pag. 14 legere est; item anno 1661, die 2 Martii contemplatus sum; multa admiranda sequuntur, atq; plurimæ abstrusaæ quæstiones explanari possunt: imprimitis de motu Trajectoriæ; quæ, sanè, non video, quomodo alia rationabili ratione decidi queant. Etenim, ut saltem leviter attingam, quæ jam in Cometog. plūs nimio sunt discussa. Sequitur ex eo, cùm Cometæ corpora sint minimè sphærica; sed discea, quod nullà ratione in orbem, hoc est, in circulo, nec penitus in linea rectâ moveri possint; posito, ab ipso primo primordio motus impressus, primusq; impetus omnino restus sit; sed summâ necessitate, in sectionem Conicam, sive parabolicam, sive hyperbolica, sive ellipticam degenerent; maximum verò circa verticem parabolæ, circa medium scilicet linea apodemica; minimum circa itineris extremitates deflectant; in Trajectoriæ videlicet, vero & genuino motu, neutriquam apparenti: attamen in omni Cometarum cursu non unâ eadēq; ratione, nec quâ situm Trajectoriæ ad Solem. Quomodo autem hæc fieri possint, & quâ ratione sub certo angulo perpetuò variabili in Trajectoriâ, discus Cometæ toto durationis tempore incedat, convenientibus schematibus in Cometographiâ prolixè demonstravimus.

Dehinc etiam consequitur, quod hæc corpora Cometa extensa & disciformia non possint circa axem moveri, ut quidem Planetis reliquis omnibus, meâ opinione, moris est, ex rationibus in Cometog. adductis; sed materia illa expansa, vel corpus istud Cometicum disciforme (quæ singularis reverâ propensio est; at unde? suo loco pariter monstravimus) utrumlibet extensem latus perpetuò ad Solem convertit; adeò ut radius ex Sole ad discum Cometæ ductus, semper sub angulo normali ad discum incidat, quo-cunq; etiam Cometa feratur motu. Exinde insuper oritur, quod non solùm incurvatio tramitis & deviatio aliqua à linea rectâ directionis necessariò detur: cùm Cometæ Solem, ceu Regem venerentur, & quasi pro centro habent, licet in linea conicâ decurrant, sed etiam quod aliqua libratio Cometae in omnibus Cometi nascatur: prout in Lunâ peculiarem quandam libratio-nis, atq; oscillationis, sive reciprocationis motum, paucis ab hinc annis ostendi, adq; certas reduxi leges. Quippe Luna, quoniam pari ratione unicum hemisphaerium corporis sui Terræ assiduè exponit, atq; Terram motu suo unius mensis spatio totam circumvit, fieri inde haud potest aliter, quam quod talis libratio & reciprocatio corporis, ut in Cometi, accidat; qui, cùm, sicut innuimus, continuo eandem faciem disci Soli obvertant, atq; Terra motu an-

*nec in circulo,
nec in linea
rectâ posse
inveniuntur.*

*cometae sunt
corpora discea,
irregularia, &
scabrosa.*

*Nec in circu-
lo, nec in linea
rectâ moveri
posse.*

*Quomodo cur-
sus Cometicus
in sectionem
transficiat coni-
cam.*

*Cometae sem-
per una facie
disci Solem
adspiciunt.*

*Datur in Co-
metis certa de-
viatio à recto
tramite, tum
corporis libra-
tio.*

*Vnde recipro-
catio Cometa-
rum exercitatur.*

nuo, loco, perpetuò dimoveatur, oportet, ut certa Libratio, vel Reciprocatio propterea exoriatur.

Hæc, quomodo intelligi debeant, non dubito, quin illi, in pulvere Astronomico aliquantulùm exercitatiores, facilè intelligent; reliquis verò vix adeò promptum erit omnia & singula, absq; schematibus, fusioriq; deductione, intelligere: idcirco eos iterum iterumq; ad Cometogr. nostram ablego.

Varias questiones haud leviores quis hoc loco minimè poterunt, in Cometogr. Autor explanavit.

Ubi simul plurimos tradidi Aphorismos, ex multis Cometis constructos, indicantes & elucidantes haud paucas, & singulares Cometarum affectiones. Cum primis verò varias quæstiones decisas ibidem reperies, nimirūm: Unde Cometæ adeò procliviter unâ eâdemq; immotâ facie ad Solem propendeant? An in quâvis Cœli parte Cometa generentur? An certo anni tempore? An certum Zodiacum instar Planetarum observent? An Cometæ, more Macularum Solarium, possint fieri reduces? In quibus Cometæ cum iis Maculis optimè; rursus minimè convenient? An possint tempore magnarum Conjunctionum faciliùs generari? An fieri posit, ut certò à quovis prædicantur? An effluvia Planetarum nobis aliquam adspexit diversitatem, circa observationes, inducere possint? & hujus generis alia, hocce negotium, de generatione Cometarum, concernentia. Quare, cùm citato loco ea omnia ex instituto jam peracta sint, nihil est cur hîc retractentur; sed invitare potius locus videtur, ut speciatim de caudâ tam nuperi, ejusq; phænomenis, quâm aliorū Cometarum dicamus; quo æquo & benevolo Lectori partim satisfaciam, quomodo ex nostrâ Theoriâ principiisq;, non solùm motus, generatio, sed & singula caudæ phænomena convenienter & rationabiliter, rationibus & demonstrationibus, possint enodari; tum id quod sàpiùs eloquuti sumus, quòd, divinâ ope, unâ nostrâ eâq; fixâ hypothesi, omnia phænomena omnium Cometarum, per causas merè physicas, & naturales possint demonstrari; ut opus non sit, hâc vel illâ de re ad Asylum omnipotentiae Divinæ, & ad occultas qualitates protinus configere: id quod, profectò, Philosophum de rebus Physicis & Philosophicis disferentem, meo judicio, prorsus dedecet.

Autoris hypothesis etiam causa decener per rationes physicas expli- cantur.

Cometa nuperus multifariora caudarum facies diverso tempore exhibuit.

Caudam igitur, quod spectat, nostri Cometæ, fateri oportet, eam aliiquid singulare præ ceteris præ se tulisse, atq; magis diversa phænomena ostentasse, quâm omnes ferè ii, qui hoc, & superiori seculo affulserunt. Vestigia, quemadmodum etiam Recentiores consueverunt, Cometas plerunque à Figurâ caudæ denominant. Proinde alii sunt criniti, alii barbati seu caudati: qui iterum in duodecim species subdividuntur; uti legere est pag. 439 Lib. VIII. Cometogr. De quibus indubitatum est, diversas facies, sed diverso tempore ostentasse. Nuperus verò Cometa, à primo die 14 Decemb. caudatus erat, caudam 14 grad. ferè exhibens, versùs extremitatem dilatatam & valde dispersam. E contrario alii exitere, qui pyramidatas, in speciem coni caudas exhibuerunt: prout Cometa 1652 die 20 Dec. Præterea cauda recentis Cometæ, quousq; matutinus erat, occasum versùs, in locâ Soli opposita, de more omnium Cometarum, exporrecta fuit. Die 15 Dec. aliquantò longior, 21 sc. grad. eâdem tamen figurâ;

Primum os- eafum, deinde ortum versus Comam expon- texit.

& die 21 Dec. meo calculo, omnium dierum longissima 22 sc. grad. apparuit: & quod singulare,

lare, erat paullulum arcuata, vel incurvata, concavitate deorsum, instar Cor-nutorum vel Ceratiarum, atq; illius anni 1618, accurate res considerata, videbatur: quemadmodum sub Figurâ A, Num. 4 delineavimus. Die verò 23 Decemb. rursùs omnino in directum Corum & Favonium versùs, ut antea, comam protendebat. Die 28 Decemb. Cometâ oppositioni Solis imminentे, caudam penè erectam, sursùm Septentrionem versùs, instar cauda Pavonis, 7 fere grad. exhibuit. Hinc, quamprimum à Sole ulteriùs ab oppositione Solis scilicet discessit, atq; ab occasu minùs, quām ab ortu distitit, necesarior cauda se se reflexit, Eurum paullatim versùs, eoq; magis, quō propior Soli, Favonium versùs, deveniebat: quanquam die 29, 30, 31 Decemb. & 1 Januarii tantùm barbatus, curtam scilicet barbam, ob Lunæ splendorem referebat: quemadmodum in Figurâ A, sub Num. 6, 7, 8 & 9 conspicere est; sic ut eo tempore jure Crinitus, Comatus vel Hircus appellari potuerit. Præsertim, cùm caput circumcirca valdè crinitum, villosum, & quasi fusca nube circundatum apparuit. Rursùs verò ubi Quadraturæ Solis magis magisq; proximabat, cauda crevit, sed eandem semper, dum vespertinus existebat, atq; caudam retinebat Eurum versùs exporrigendo. At ultimò à 22 Januarii usq; 2 Febr., omni caudâ exutus visus est, instar Cometae discei, Chrysei Veteribus dieti. Quam tamen comam die 3 Febr. interum, ut pag. 16 videre est, recuperavit; fed illam denuò die 13 ad 18 Febr. usq; deperdidit.

Cometa caudam erectam exhibuit.

Admirandum igitur non est, cùm multis atq; Plebeis, quòd Cometa hic tam variè, & sèpiùs caudam variaverit, eandemq; ad diversas Cœli plagas, diverso tempore, explicuerit: quoniam certâ & inevitabili causâ sic fieri oportuit. Quandoquidem caudæ, ut jam tetigimus, semper in partem à Sole directe averlam protenduntur; nimirūm: quando matutini sunt, caudas occasum, quando verò vespertini, ortum versùs exponunt. In oppositione autem Solis, aut nullas, aut aliquam erectam, aut barbam demissam ostendunt. Et dñi q; quando ad superiora ætheris loca ascendunt, et si reverà longissimam alant, omni tamen penitus exuuntur: sicut hoc nostro, aliisq; Cometis proclive est comprobare.

*Tandem cœ-
mam crinitam
omnes capi-
tia adherentes
processus depe-
rididit.*

*Cauda sub
ad eō diversificata
mis faciebus
apparet omni-
no debuit.*

Tandem ordo exigere videtur, expositis nempe quibusdam de Cometarum motu, ex generatione maximè notandis, ut etiam nonnulla de origine phænomenisq; variis caudarum proferamus, atq; nostram de iis, juxta constitutam hypothesis, sententiam, sed breviter, ut instituti ratio poscit, exponamus; etiamsi non minùs hæc res, ut cæteræ superiores valdè sit abdita & perplexa, si in primis debitâ ratione deduci debeant. Primò; cùm asseratum fit, capita Cometarum omnino esse ætherea, in proclivi est perspicere, etiam ibidem caudas dari: idcirco omnia illa, quæ in sequentibus proferenda restant, minimè de ære, sed æthere accipienda sunt. Secundò; operæ etiam est in memoriam revocare, ut paullo ante dicebam, capita Cometarum lumen omnino à Sole mutuati; atq; exinde etiam caudas à luce Solari, ejusq; radiis procreari. Tertiò; quòd corpora minimè sint sphærica, sed discea & explanata; quem discum Soli perpetuò ad perpendicularum directe obvertunt.

*In oppositione,
& in summa à
Terrâ distan-
tiâ, cometæ
caudas planè
exuunt.*

*Dari caudas in
æthere.*

*Præconitate
quædâ, ac cau-
dar reiæ expli-
candas.*

Quartò;

*Cometæ babent
suis Atmosphæræ
peculiariæ.*

*Quemodo ex
radiis Solari-
bus tum caput
sab ad petrum
incidat, tum
cauda effinga-
tur.*

*Vnde cauda-
rum diversi-
exoriantur fi-
gurae.*

*Num univer-
sa cauda ex-
quisite in Solis
vergant opposi-
tum.*

*Alia est devia-
tio Caudæ, alia
capitis.*

*Tycho de via-
tionem caudæ
Veneris adcri-
bebat.*

Quarto; quod caput ex diversissimis nucleis, tum tenuiori & dilutiori materiâ porisq; interstîa, constet, ut radiis Solaribus haud difficulter transitum concedat. Quinto; quod omnes Cometas peculiaris atmosphera cingat; hoc est, corpori ab omni parte circumcirca magna vis adhuc multò tenuiorum exhalationum, quam caput alias possidet, adhæreat, Cometamq; in omni motu concomitetur, ad rationem nostræ atmosphæræ Terrenæ: prout ampliter in Cometographiâ patet.

Dum itaq; radii Solares in corpus istud disceum incident, in primis in nucleos illos diversos, eorumq; varias, varièq; inclinatas superficies adversus Terram expositas, plures & rectiores ad nos reflectuntur, quorum beneficio caput Cometæ conspicimus; at reliqui radii ad latera nucleorum hinc inde tum in materiam rariusculam interjectam corpusculis incidentes, necessariò per caput, sub diversissimis angulis, partim reflexionis, partim refractionis transverbantur, vel transeunt, & quidem in partem Soli oppositam, ad atmospharam, sive in materiam illam dilutiorem post Cometam latenter, in quâ materiâ nunc rariusculâ (ut pag. 482 Cometog. dicitur) lumen Solis per caput Cometæ transverbatur, ab ejusq; nucleus reflexum, à materiâ vero aliquanto dilutiori refractum in plagâ Soli oppositâ in Atmospharâ videlicet Cometicâ, sifistitur, caudaq; effingitur: pro constitutione autem capitinis, & materiâ adhærente, caudæ variam induunt speciem, figurâq; dissimiles exhibent: prout nimirum, radii Solares per caput Cometæ trajecti, modo sic, modo aliter in adjacente dilutiori materiâ se interficiunt, atq; decussantur; sic ut caudæ non sint nisi radii Solares refracti & reflexi. Plura si libet hâc de materiâ cognoscere, in primis quâ ratione refractione illa & reflexio contingat, aedas Cometographiam ipsam.

His igitur diutius non immorabor, sed provehor ad quæstionem illam: an omnes Cometarum caudæ in plagam Soli contrariam protendantur? Resp. Non adeò omnino strictè omni tempore. Fieri quidem quandoq; potest, ut certo tempore eò directè vergant; verùm plerūq; omnes ab istâ rectâ directionis lineâ, ex Sole per centrum Capitis Cometicî in ejus oppositum ductâ deflectunt deviantq;: quemadmodum demonstravimus suo loco; quod capita Cometicâ pariter nonnihil circa Trajectoriæ extremitates à ductu itineris omnino recto discedant; quæ tamen deviatio capitinis, ut benè distinguis, cum hâc deviatione caudæ nihil habet commune. Illa enim ex vario inclinationis disci Cometicî angulo ad Trajectoriâ; hâc vero longè aliunde ortum suum trahit. Tychoni Nobili illi Cœli Siderumq; Scrutatori jam olim quidem, ex Cometa 1577 hâc caudæ exorbitatio ex parte suboluit: quod nimirum cauda non penitus in adversum Soli dirigeretur; sed causam istius rei eo tempore plane penetrare haud potuit: persuadebat quidem initio sibi, caudam eam ad Venerem deflecti, sed paullò post optimè perspexit, & ipse fasus est, quod ea res nihil haberet soliditatis. Igitur ex dispersionem caudæ Veneris adscrivebat.

484 Cometog. Oritur autem, ut patris rem comprehendam, unicè, quantum hactenus ex variis Cometiis nobis explorare concessum fuit, ex diversis simâ illâ refractione & reflexione radiorum Solarium. Nam (uti pag. 485) præmemorati Libri loquimur cùm capita Cometarum ex diversissimis, multisq; corporibus irregularibus, varios ad invicem situs obtinentibus, locaq; paullatim mutantibus componantur; sic ut modò in hoc, modò in illo latere plures paucioresve dentur, & constipentur nuclei: hinc facile fieri poterit, ut radii Solis reflexi, refracti; per caput Cometæ transeuntes, non perpetuò in illâ ipsâ linea rectâ, ex Sole per Cometam ductâ decuscentur, sed quod potius refractione & reflexio radiorum, jam in hac, jam in eâ capitâ parte diversimode omnino accidat. Quippe materia non semper uniformis, nec superficies corpusculorum nucleorumq; ac laterum inclinationes semper sunt eadem: ex eo sanè efficitur, ut caudam nonnunquam necessariò à recto tramine paullulum deviare oporteat. Pro capitâ igitur constitutione, ejusq; materiâ, modo talis, modò alia, major minorq; provenit caudæ declinatio & deviatione; interdum etiam planè uniformis radiorum fit refractione, ut cauda neutiquam deviet, sed rectâ in oppositum vergat Solis.

Hæc verò inclinatio, vel deflexio caudæ non in omnibus Cometiis in simili situ ad Solem vel Terram, neq; ad Eclipticam vel Æquatorem planè est eadem; sed potius longè est diversa, pro constitutione nempe Capitis, ejusq; nucleorum atq; materiæ. Quippe quia universa capitâ materia, nuclei; ut jam partim intellexisti, in perpetuò versantur motu: ex eo evenit, quod deviatione hæc caudæ continuo existat in omnibus Cometiis diversâ & inæqualis, tum etiam in uno eodemq; minimè toto durationis tempore sibi similis. Atq; ita, ut modò major, modò minor in hoc vel illo Cometâ, atq; in hac vel illâ Cœli parte, sine proportione & ordine esse posse, tum etiam respectu Eclipticæ nunc sursum, nunc deorsum, nunc ad Australum, Septentrionem, ortum & occasum vergat promiscuè. Omnimaxima Caudæ Cometæ 1652 deflexio ad 19°, & in Cometâ 1618 ad 22 pervenit: prout ex Tabulâ, pag. 488 Lib. VII Cometog. insertâ apertius liquet. At quâ ratione deviatione caudæ novissimi Cometæ se in singulos dies habuerit, ex observationibus calculo pervestigandis suo tempore addisces.

Omnem quidem movi lapidem, nihilq; intentatum reliqui; utrum deviationem hanc certis legibus astringere possem; atq; eâ de re omnes Cometas, quorumcunq; observationes publici sunt juris, sumimâ industria perquisivi, calculoq; licet tœdiosissimo pervestigavi. Ubi tandem deprehendi in quibusdam aliquam peculiarem harmoniam, nimirum: quod in Cometiis sub latitudine Australi incidentibus, deflexio illa caudæ sursum ad Eclipticam; contrâ in aliis sub Latitudine Boreali constitutis deorsum, pariter Eclipticam versus vergat; atq; Cometâ, circa, vel in ipsâ Eclipticâ commorante, deviatione nulla fit; sed cauda semper in directum à Sole præcisè procedat. Id quod etiam primâ fronte plausibile nobis videbatur: cùm haud usq; adeò absconis rationibus, ut pag. 490 Lib. VIII Cometog. legere est, ex nostrâ hypothesi ea ipsa inniterentur. Verum nonnulla exempla has leges plane respue-

*Ex quibus rationibus deviatione caudis ob-
veniat.*

*An deviatione
caudæ omnibus
Cometiis parti-
ratione in certis
Cali locis com-
petat?*

*Num in una
Cometâ semper
fit eadem de-
flexio caudæ;
& quanta sit o-
mnium maxi-
ma?*

*Autor allab-
ravu hanc de-
viationem cer-
tis legibus sub-
jiceret.*

*Sed fieri haud
potius; & qua-
re?*

nè respuerunt ; sic ut ad certas referre, ob defectum in primis observationum adhuc nequeat. Nam Antiquiores, ante Appiani & Tychonis tempora, quod maximè dolendum , de observationibus Cometarum , ut etiam hæc in parte, nobis vix quicquam, imò nihil accurati , id quod salvo uniuscujusq; honore dictum volo, reliquerunt.

*Admonitio ad
Astronomos
Philosophosq;*

Admonendi igitur sunt omnes, tam qui nobiscum nunc Cœlum introspiciunt, quām qui in futurum Mathesin ac Philosophiam excolere studebunt, ut ad talia, aliaq; phænomena quamplurima nondum satis detecta, circa apparitiones Cometarum, accuratiū attendant, eaq; sollicitè

*Plures cura
magis tangit
rerum Astrolo-
gicarum, quam
Astronomicarum
ac Physi-
carum.*

debitis & exquisitis Instrumentis observent. Quarum tamen rerum, ut olim, ita & hoc nostro tempore, proh dolor ! paucissimis etiam ipsam sublimem Astronomiam profitentibus cura est. Plurimi enim magis solliciti , anxiq; sunt, quid significet ? quid portendat ? quām quid Cometa sit, quomodo moveatur, ac generetur ? Si hi omnes illud potius haberent, jam procul omni dubio, in plurimis, hocce in negotio Cometico essemus eruditiores ; atquè tempus istud omnino jam venisset, de quo Seneca Lib. VII Nat. Quæst. loquitur, quō ea, quæ suo tempore latuerunt, dies atq; ævi diuturnioris diligentia in apertum , lucemq; protraxisset ; sed pergit : tardè magna proveniunt, utiq; si labor cesat. Imò verissimè cesat ; cesat enim multis in locis

*Quare multe
rerum tene-
bris adhuc in-
volvuntur.*

Diva nostra Urania, ejusq; studium ! atq; exinde multa obscurissimis involvuntur tenebris.

*De caudarum
incurvatione.*

Sed ad caudas redeundum est, atq; inquirendum ; unde caudæ nonnunquam incurvantur ? Quæ quæstio Philosophis multùm facescit negotii. Cùm ex præcipuis, imò profundissimis existat, quæ in Cometis occurront. In Cometâ nostro ferè simile phænomenum die 21 Decemb. à me animadversum est, uti percepisti ; num itidem ab aliis deprehensum fuerit, nondum rescivi : nimirūm, caudam eo tempore curvitate quādam circa extremitatem concavitate deorsum præditam fuisse. Quale, sed magis conspicuum in Cometâ 1618 conspectum est, & quidem paulò diversum. Alio enim die convexitatem curvaturæ surfum, alio die rursùs eandem deorsum exposuit. Unde colligitur, quòd ista caudarum curvitas, & obliquatio non in omnibus, quando datur, sit semper eadem. Scias autem, quòd hæcce caudarum incurvatio planè differat à caudarum inclinatione & deviatione, de quā modò dicebamus ; quæ tamen pariter ut caudis rectis, sic & his caudis incurvatis & obliquis plerunq; inhæret. Eatenus, ut pag. 497 Cometog. diximus, nulla unquam curvatura in caudis dari posit, absq; omni inclinatione, exceptis quibusdam solùm casibus.

*Quomodo in-
curvatio caudis
inducatur.*

Primo ; incurvatio tam **convexa**, quām concava ex radiis Solaribus procreatur, ratione materiæ ac nucleorum capitis, in quibus nunc alia atq; alia datur reflexio & refractio; quomodo autem hæc intelligenda sint, pag. 500 Cometog. docetur. Secundò ; inducitur etiam similis curvitas caudis, quod potissimum est, ex diversitate atmosphæræ Cometica ejusq; materiæ dilutioris Cometam concomitantis. At quomodo rursùs ? itidem absq; figuris vix explicari conceditur ; quare denuò Lib. VIII. Cometog. consulas suadeo.

*Varie hand in-
juncte que-
stiones curva-
turæ cauda-
rum concerne-
tes.*

Ubi simul plurimas, hocce negotium concernentes quæstiones discussas invenies ; utpote ; unde Atmosphæra Cometica originem trahat ? An tanta esse posse ;

posit, ut tam immensæ magnitudinis caudæ in eâ fisti, & produci possint? Cur caudarum incurvations adeò sint dissimiles? Cur nonnunquam sectionem Conicam, Hyperbolica, Ellipticam, nonnunquam Circularem æmulentur? An gibbus semper in medio consistat? Unde caudæ serpentinae quandoq;, formâ interruptâ, aliaq;, mirabili conspiciantur? Quare tam constantes sint? & hujus generis diversæ.

De cætero, singulare etiam phænomenum in nupero Cometâ hîc Gedani, diverso tempore, dilucide deteximus, quod fortassis etiam alibi ab aliis comprehensum est; nimirùm: Caudam unâ cum capite, cum primis die 18 Januarii radios frequentes vibrasse, ac subinde quasi novos ejecisse, ac si asiduè scintillaret, tum modò longior, modò brevior per intervalla fieret: prout in Cometâ 1652, die 26; & in Cometâ 1661 die 6 Febr. pariter à nobis; & à Cysato in Cometâ 1618 sèpiùs annotatum est. Ex quo phænomeno nunc simul caudæ arctiores, nunc circa extremitates magis divaricari, modò lucidores, modò obtusiores videntur; ac si micent, vividasq; evomant vibratio-nes. Oritur autem hoc ipsum ex duabus rationibus: primò ratione capitis; quod istud, ut jam tetigimus, ex tam diversâ materiâ, diversisq; nucleis irregularibus, scabrosis & anfractuosis in perpetuo erga se invicem anomalo motu versantibus constet; atq; exinde radii Solares in superficiebus opacorum corporum in capite perpetuò fluctuantium, tum in interjectâ materiâ mobili, refracti & reflexi continuò mutentur. Secundò, ratione Atmosphæræ Cometæ; quæ quia pariter inconstans est, ad quam asiduè modo alia atq; alia, modò plûs minùsve materiæ accedit; rursus etiam de eâ decedit; sic ut in perpetuo motu condensationis, rarefactionis, nec non locali versetur; fieri utiq; haud aliter potest, quam quod certa vibratio, micatio, ac scintillatio detur: unde Caudæ modò majores, modo minores, arctioresq; hoc vel illo tempore necessariò appareant: sicuti pariter Libro VIII Com. commonestratum dedimus. In summâ, ut negotium hocce eo rectius percipias, ac pag. 514 ibidem diximus, prout materia Cometam ambiens, permanens, vel mutabilis, continua vel divisa, longior vel brevior, caput Cometæ pluribus vel paucioribus, majoribus vel minoribus nucleis, materiâq; iis intermixtâ constat; vicisim prout hi nuclei variâ formâ ac figurâ prædicti, tum Solares radii per caput trajecti vividores, vel longiores sunt; sic Cometarum alii caudas referunt longiores, alii breviores, alii continuas, alii interruptas, & divisas, alii item constantes, alii mutabiles.

Unde verò diversitas colorum & luminis in caudis nascatur? Quare caudæ plerunq; capitis colorem æmulentur? Unde clarescant & hebetentur? Cur circa caput plerunq; lucidores? Unde nonnunquam in medio quasi medullam aliquam, modò obscuriore, modò splendidiorem reliquâ parte refe-rant, hâc vice itidem, ob arctiores pagellas hujus opusculi, dicere nequeo: quare iterum Curiosum Lectorem ad Cometographiam ablego.

Ad ultimum, priusquam dissertatiunculae nostræ planè finem imponamus, operæ est, de variâ, tam verâ, quam apparente magnitudine caudarum aliquid in medium proferre. Est autem earum longitudo duplex, alia appa-

*Capita, nec
non Caudæ co-
metarum non-
nunquam scin-
tillant vibranti-
quæ radios.*

*Quibus de
caulis id eve-
mar.*

*Autor sum-
matim rem ex-
ponit, unde
Caudæ tam mi-
norum in medium
varient.*

*Diversissime
questiones, de
Caudarum lu-
mine & colore.*

*De apparen-
& vera longi-
tudine Cauda-
rum.*

rens, alia vera. Apparens est illa, quam oculis ac Telescopiis in nostro aliisq; per gradus circuli dijudicavimus, ac instrumentis dimensi sumus, vel quam rudiores secundū pedes, ulnas, imò perticas & hastas discernunt, atq; aliam atq; aliam, diverso tempore, exhibet magnitudinem. At vera caudarum longitudo est ea, quam reverā per se posidet Cometa, atq; in Semid. Terræ, vel juxta millaria & stadia determinatur. Unde evenit, quod s̄p̄ius curta quædam coma reverā longior sit illā multām prolixiori apparenti: ut mox pleniū percipies. Apparens exoritur ex Cometarum vario situ, distantia à Terrâ, & Èlongatione à Sole, anguloq; visionis; exinde nunc major, nunc minor apparet, adeò ut hæc apparens, cum verā longitudine nihil planè habeat commune. Quā verò ratione ea omnia proveniant, Schematismis pariter opus est, quos in Cometographiâ abundè tradidi, atq; ea sufficiant. Cum primis longā serie deduximus: ubi cauda apparens longissima in hâc vel illâ distantia, non verò in Quadraturâ semper Solis, ut pleriq; autumant, videatur? Quo Cœli loco caudæ velocissimè; contrâ, ubi tardissimè crescent ac decrescent? Ex quibus rationibus etiam in Conjunctione, quod instar Paradoxi est, cauda omnium procerissima sit; tum certo positu cauda ad 180° excurrere poscit? Postremò, cauda, ut ut reverā sit longissima, tamen certo respectu ad Solem & Terram, nihil planè de ipsâ caudâ appetet; sed Cometa extus omni syrmate, instar disci videtur. Quibus adjecta sunt diversa axiomata, ex variis Cometarum caudis constructa, alia ut taceam.

*Vnde apparens
Cauda longitudo
do descendat.*

*Quo Cœli loco
cauda apparens semper sit
longior, & ubi
velocissime
crescat & de-
crecat.*

*Nonnumquam
etiam omnium
longissima
cauda evane-
scit.*

*Quæcumq; a-
liis Cometi, et
iam huic com-
petunt.*

*Exterit an-
tis Cometas qui
longè prolixio-
rem caudam
præseculerunt,
atq; hic novis-
simus.*

*An in ipsâ
oppositione, Co-
metæ posse
exhibere Co-
mae?*

Antequam autem hinc discedamus ad veram caudæ longitudinem, haud abs re eset, ut phænomena illa cum nupero Cometæ conferrentur; sed nimis prolixum, ut facile intelligis, foret negotium. Subsistit igitur, non nisi hæc annexens: quod illa omnia, quæcumq; in genere de caudis dicta fuere, etiam nupero Cometæ competant: ejusq; caudam veram, ut fieri plerunq; folet, à principio paullatim crevisse; deinde rursùs certâ proportione decrevisse; minimè verò reipsâ adeò discrepantem fuisse, quām apparens se se nobis ostendit; potuit tamen etiam eo tempore omnium longissima videri, ubi admodum breviori barbâ apparuit. Prolixissima autem omnium dierum 22 grad. visa est. Quæ longitudo, ut ut satis evidens & notabilis fuerit, tamen alii Cometæ apparueré, qui multo productiorem possiderunt. Utpote: anno ante Christum 371, Observatore Aristotele, cauda alicujus Cometæ tertiam Cœli partem obtendit: anno ante Christ. 122 cauda magnitudine suâ quartam Cœli partem æquavit: anno Christi 1618, certis diebus 60, 70, imò ultra 100 grad. ut vult Celeberrimus Longomontanus, Cometa caudam produxit. Ut certum fit, varias subire longitudines, nulliq; mensuræ alligari.

Quod restat, quæritur non immerito; quare Cometa nuperus, circa ipsam oppositionem Solis, quod multis penè videbitur absurdum, barbam satis prolixam 6 vel 7 grad. exporrerexit, die 28 Decemb. silente scilicet Lunâ; & quidem sursum erectam, instar caudæ Pavonis. Rursùs hic distinguendum est, inter distantiam, seu situm Cometæ respectu Eclipticæ. Nam hoc quidem negare absolum est; sicuti reliquorum Cometarum exempla clarè evincunt:

evincunt: quando videlicet Cometa in ipsâ Eclipticâ residet, ubi Sol, Terra & Cometa in uno eodemq; plano existunt, quod tum, etiamsi caudæ vera longitude omnium sit maxima, nihil penitus quicquam caudæ appareat; sed ea tantum, si latior est ipso corpore, crinibus suis circumcingit caput, ut instar Hirci, & Hirsutum Cometæ appareat: prout planè in nostro certis diebus, cùm ejus latitudo ad $2\frac{1}{2}$ grad. extenderetur, manifestè observatum est; atq; pag. 536 Cometog. rectè deductum est. Atvero, quando Cometa insignem Latitudinem prà se fert Australē, ut in nostro die 28 Decemb. contigit, ad 49° , nullâ certe ratione fieri potest, ut absq; omni caudâ appareat, si quâ reverâ prædictus est; sed ex necessitate, magnam partem caudæ nobis ob oculos ponit, & quidem erexitur sursum semper Aquilonem, Eclipticamq; versus. Econtra Cometâ obtinente aliquam latitudinem notabilem borealem, atq; extra planum Eclipticæ constituto, barbam omnino deorsum vicissim Eclipticam versus promittit; ac si deviatio caudæ esset immensa; imò cauda quasi in obversum Solis, sive ad Solem exporrigeretur: cùm tamen fallacia visus sit, ut doctiores bene intelligunt; pro verâ scilicet longitudine caudæ, atq; distantiâ à Terrâ Soleq; quorum exempla passim in Historiis occurunt.

Sed similitudine dicta phænomena, ut eò clarius ab omnibus percipiantur, declareremus. Jaceat trabs longissima cum Spectatoris oculo in uno eodemq; prorsus plano, vel libellatim duetu horizonti parallelo; sic ut extremitas planè sit ab oculo aversa: dico, quod tum nihil quicquam de longitudine trabis deprehendes, sed illam tantummodo sub figurâ planè quadratâ, ejus latitudinem & altitudinem complectente, conspicies. Quod si vero oculus attollitur supra directionem trabis, vel trabs infra oculum in eâ directione demittitur, illico tanto major pars longitudinis ejus in oculos incurret à parte superiori, quanto sublimior oculus existit; sic ut pars illa trabis conspicua quasi erecta videatur. Viceversa, si oculus deprimatur sub directionem trabis priorem; ab inferiore parte aliquam particulam trabis, pro majore & minore depressione spectabis.

Sed adhuc dilucidius: hocce phænomenum nil est nisi obiectio, occultatio, vel Eclipsis caudæ, quæ à capite fit, atq; eclipsatur: propterea etiam convenienter cum Eclipsi Solari comparari potest. Igitur, quando Luna conjuncta est Soli, nullam omnino respectu nostri habens latitudinem, tum Eclipsis datur totalis Solaris, atq; Luna obtigit corpus Solare. Verum, quando Luna Australis est, tantummodo à parte inferiore partialis accedit Eclipsis; contrarium in latitudine Boreali deprehenditor. Simili nunc modo, quando caput Cometæ in oppositione est, & quidem in Eclipticâ, nobiscum scilicet & Sole in uno eodemq; plano, cauda à capite obtegitur; & si cauda amplior est ipso capite, caput in ipsâ quasi comâ conspicitur, eaq; cingitur, ac si esset ab omni parte hirsutum & villosum; si vero latitudo caudæ æquat diametrum capitum, planè cauda occultatur; sic ut tum Cometa penitus orbicularis, instar disci appareat, atq; tum totalis accedit Eclipsis caudæ. Constituto vero capite in latitudine aliquâ Australi, extra scilicet planum Eclipticæ, tunc cauda quasi ab inferiore parte obtegitur, & à superiore parte particula

*Nomunquam
in Oppositiōne
capit villosum
& hirsutum
apparet.*

*Quando Co-
metæ in Oppo-
sitione Cauda
magis villosum
eriguntur; rur-
sus quando do-
minuntur.*

*Similitudine
hanc inconve-
nientem res de-
claratur.*

*Potest cauda
à capite modo
totaliter mo-
do partialiter;
tum à parte su-
periori, tum in-
feriori eclipsi-
ris.*

*In totali cau-
de obcurau-
ne qualiteram
sit facies Come-
tae.*

quædam, quasi erecta, spectatur: contrarium rursus in latitudine Cometæ Boreali deprehendes, nempe caudam à superiore parte obtegi, & particulam videri à partē inferiore. Ex quibus abundè clarum est, quod etiam in ipsā op-

*Posunt Cometæ etiam in op-
positione modo
nullam modò al-
liqualem ofen-
dere caudam.*

ositione Cometæ & Solis, posse dari, ut ita loquar, totalis, etiam partialis, tam à superiore, quam à inferiore parte Eclipsis Caudæ; quod monstrandum erat.

Deniq; ut ad finem properemus, paucis quoq; consideranda est vera

*Longitudo cau-
dae, ab
amplitudine At-
mosphære Co-
metæ, et utsupri-
mum dependet.*

caudæ Longitudo; quæ autem eò major datur, quo atmosphæra Cometicæ amplior, nucleiq; capitis solidiores sunt. Nam nuclei quo solidiores, eò radii

*Longitudo vera
caudæ quorun-
da Cometarum
tam circa ini-
tium, quin si-
nem apparito-
nis.*

Solares vividiùs fortiusq; reflectuntur, atq; ita etiam longiores existunt; præfertim si Cometa à Sole removetur: demonstrante Opticâ, ut suo loco expo-

suimus. Quantæ autem longitudinis Syrma fuerit reipsâ novissimi Cometæ, demum ex calculo elucescat. Jubaris Cometici 1652 (quod pariter obser-

vavimus) longitudo vera extitit initio die 20 Decemb. 27 $\frac{1}{2}$ S. Terræ; cir-

ca exitum verò die 4 Januarii jam 192 Semid. Terræ; cùm tamen longitudo caudæ apparenſ ab exordio 7° & in fine 1° 30' tantum observata sit. Rur-

sus caudæ longitudo vera Cometæ 1618 à principio die 1 Decemb. 32 S. Terræ, atq; in egressu 252 $\frac{1}{2}$ Semid. T. extitit. Item Cometæ 1607 die 16

Sept. caudæ longit. 82 $\frac{1}{2}$ S. T. & rursus 10 Octob., licet utraq; die, cauda ap-

parens eset eadem 10 sc. grad., nihilominus vera longitudo ad 1301 S. T.

reipsâ excreverat, quantam in aliis vix reperi.

*Longitudo cau-
de vera, in
fine semper
major, quam
tempore mer-
medio, ut ap-
parent, ut ap-
parens longe fu-
minor.*

Judicare igitur cuivis promptum est ex his Cometis, non minùs ex pluri-
mis aliis in Cometographiâ exhibitis; quod vera Cometarum longitudo
caudæ semper circa exitum reipsâ major extiterit, quam ex illâ apparente mi-
nore fieri unquam debuisse. Quare evidenti argumento est, quod materia
illa subtilior atmosphæra, in quâ radii Solares alias fistuntur, simili modo cir-

ca Cometarum interitum, ut in materiâ capitis, supra pag. 48 luculenter, nec
non pleniùs, plurimis iconibus Lib. VII Cometog. ostendimus, magis ma-
gisq; extendatur & dilatetur. Quod argumentum est instar omnium, ad
demonstrandum ex nostrâ Theoriâ ortum & interitum Cometarum; quâ ra-
tione nimis initio paullatim congregetur, coaguletur, condensetur; rursus
in fine, pari ferè modo dissolvatur, attenuetur, dissipetur. Præterea pariter
ex reliquis Cometis ritè observatis perspicuum est, quod sèpiùs (ut modò di-
ximus) licet cauda apparenſ e. g. Cometæ 1618, 104 grad. apparuerit; ta-
men per se genuina caudæ longitudo tantum fuerit 438 Semid. T. Econtra-
riò in Cometâ anni 1607, licet cauda apparenſ longè brevior 10 tantummo-
do grad. conspecta fit; tamen vera longit. ad 1301 S. T. hoc est, 1119000
mill. germ. excreverit. Interim tamen longitudo hæc vera non in singulos

dies certâ proportione crescit, vel decrescit; sed sine lege, prout materia in
majori, vel minori copiâ ad atmospharam affluit, vel decedit: exemplis haud
paucis in Cometographiâ clarè ostendentibus.

*An Cometæ e-
vanescant im-
minuendo; an
verò dissolu-
ne permittantur.*

Quâ occasione haud incongruè plurimæ Quæſtiones enodari possent;
utpote: Quare Caudæ in conum fastigiatæ ferè nunquam sub maximo viſio-
nis angulo ſpectentur? Quando Syrma inſtar caudæ Pavonis appareat; ut
in nostro die 28 contigit? An culpis ipſa caudæ ad Terram usq; pertingere
poſſit?

*Quoniam que-
ſtiones de cau-
dâ inter cate-
ras natuſ dignas in Co-
metogr. fuerint
disquisitæ.*

posit? Quā facie tum appareat? De Cometarum Eclipsibus, earumq; affectionibus. De umbrā Cometicā. An caudæ vera longitudo æquare, vel excedere possit conum umbrae Cometicæ. An umbra ad caudas conspicendas aliquid conferat? An Cometa ab umbrā Terrenā eclipsari possit? Quā facie tum videretur? hujusq; generis alia; sed cùm ea omnia non minùs largiter pertexta in Cometog. fuerint, plura de iis dicere supersedeo.

Atq; hæc ferè sunt, quæ in hocce Prodromo Cometicō, tam de nuperi, quām aliorum Crinitorum Siderum vario Motu, Distantiâ à Terrâ, Generatione, Caudis, aliisq; diversis Phænomenis breviter disserere proposuimus; reliqua accuratiora ex calculo eruta, plurimisq; figuris æneis illustrata ac demonstrata, cum ipsis trium Cometarum observationibus ex ipso Cœlo à nobis de promptis, si DEUS vitam otiumq; concesserit, quantocuyus in Cometographiâ exspectabitis. Quò autem mantisæ loco, atq; melioris intellectūs gratiâ, ea omnia, quæ de hoc negotio Cometicō dispersē, ac aliquantò prolixiori serie proposita fuere, in uno quasi habeas fasciculo; dico, & quidem iisdem ferè verbis in Cometogr. pag. 390, Lib. VII. expressis: quod Cometa, ex mente nostrâ, corpus sit æthereum crinitum, seu barbatum, temporaneum, haud omnino quoad caput globosum, sed disciforme, ex halitibus fumidisq; evaporationibus tam Solis, quām reliquorum Planetarum omnium conflatum; & quidem ex multifariis corpusculis, nucleusq;, partim rotundis, partim diversis irregularibus, inspersâ hinc illinc materiâ rariori compositum: cuius universa materia, nullo prorsū nativo, instar eorum corporum, ex quibus prodiere, gaudet lumine; sed omne quod habet, à Sole prorsū haurit. Cujus insuper cauda ex radiis reflexis refractisq; Solaribus procreatur, dum in medio quodam rariori, ceu in Atmosphærâ Cometicâ, Cometam circumdante, à parte à Sole aversâ fistuntur. De reliquo, corpus ipsum mobile est, non quidem motu duplici, in quodam eccentrico, & super axem, ut reliqua corpora ætherea & æterna, sed tantum motu propemodum rectilineo, faciem semper Soli rectâ fermè obvertendo, secundum istum impetum, quem Atmosphæra ista prior primæ coagulatæ materiæ ejectæ impresit, atquè communicavit.

Ad extremum, partium nostrarum esse videtur, ut nunc simul nonnulla de significationibus Cometarum, ut fieri plerunq; solet, adjiciam. Nam in eâ omnino sum sententiâ, quod plurimi, etiam longè certiora & sublimiora dentur, non adeo de iis solliciti sint, quām de his minùs certis, multoq; abjectioribus: de quibus hominibus Seneca reetè & scitè loquitur Cap. I. Lib. VII. Natur. Quæst. quod magis nova quam magna mirantur, Et qui nesciunt, utrum debent Cometas mirari an timere; hos, inquam, ad Prædictiones acriùs ora oculosq;, quām ad ea suprà discussa conversuros; cùm tamen, non solùm meo, sed & judicio multorum Profundissimorum naturæ Scrutatorum, hæc illis infinito prætent, atq; longè longeq; veriora ac præstantiora sint iis, quæ ex Astrologiâ ratione Cometarum prædici, vel potius divinari queunt. Veruntamen, cùm certo mihi constet, eos nempe, præ ceteris, partim istis nimis superstitionis, partim vanis prædictionibus se ob- lectantes,

*Generatim
tantummodo o-
mnis in hocce
epiciclo per-
stringere volu-
tus; specia-
tiora vero in
cometographi-
am rejeran-
tur.*

*Generalis &
accurata co-
metæ descrip-
tion ad mentem
auctoris.*

*Homines ple-
rung; novita-
tū cupidi sunt.*

*Quare Autò
de prædictioni-
bus Cometarū
nihil hæc vice
addiderit.*

lectantes, vix talia ex me percepturos, qualia sibi fortè imaginati sunt ; tum in primis, ut denuò cum præmemorato Philosopho loquar, non defint quam plurimi ubivis terrarum, qui terreat, qui significaciones ejus graves prædicent; satius esse duco, sententiam nostram hâc de re adhuc differre, atq; in Come-

*Ad narran-
dam DEI glo-
riam, verita-
temq; eruendā,
unicē omnia
fuerunt exposi-
ta.*

to, pro conclusione rejicere. Abrumpo igitur, rogans humanissimè Benignissimum Lectorem, ut si quæ in hocce opusculo videbuntur vel nova, vel disfona, neutiquam sibi persuadeat, me ea omnia vel ostentandi, vel vanam gloriolam aucupandi ergo professum esse, absit, absit ! sed unicè ad Veritatem magis magisq; in DEI O. M. rerum harum Sublimium Supremi Directoris Gloriam ac Honorem, unà cum nunquam satis Laudatissimâ Regali Societate Nostrâ, pro Scientiâ Naturali promovendâ, juxta tenues nostras ingenii vires, detegendam, propagandamq;. Quod si vero quisquam alias certiora, ac

faciliora, ex unâ invariata hypothesi demonstratu, salvis universis Phænomenis, in medium adducere posuit, liberum esto ; si me victum video, sponte meâ cedam, velaq; vertam. Sed antequam aliquis præ cæteris vividiori, ac servidiori ingenio præditus, de iis, quæ vix in quibusdam vel leviter à nobis attacta fuere, æquum suum ferat judicium, rogo iterum iterumq;, quâm of-

ficiosè, cum omnia & singula non eâ ratione, ut facile intelligis, abundè, sicuti quidem fieri debuisset, ob opusculi brevitatem deduxerim ; multò minùs Schematismis, sufficientiq; calculo, sine quibus utiq; res est impossibilis, re-ctè demonstraverim, ut totam nostram Cometographiam (cujus novem Libri jam favente Divino Nunnine penitus excusi) exspectet, perlegat, perpen- datq; ; reliquos Libros restantes, nec non accuratam Descriptionem & Deli- neationem, cum ipsis Observationibus alterius recentissimi Cometa, à die 6 ad 20 Aprilis, à me pariter summâ industria observati, eò alacrius citiusq; additurus, quò promptius intellexero, saltem nonnemini Inquisitorum rerum Cœlestium, intentionem contemplationesq; quales

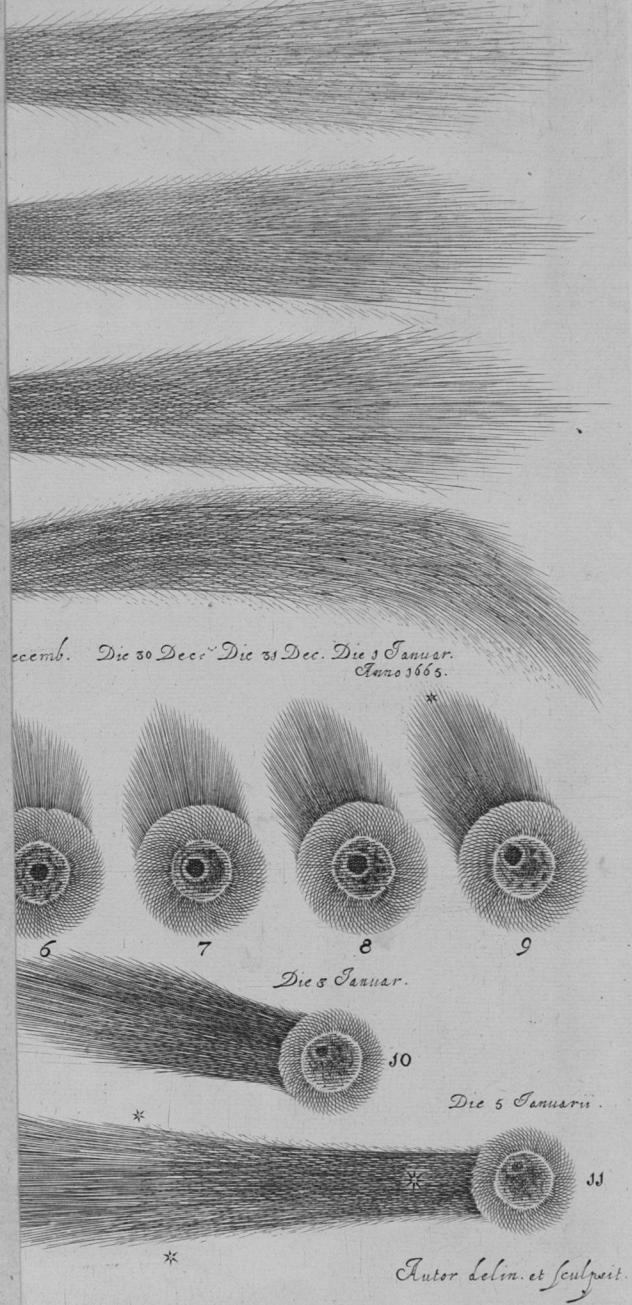
quales nostras haud usq; adeò displicuisse.

F I N I S.

Ordo Figurarum : Figura A, pag. 4. Figura B, pag. 12. Figura C, pag. 22.

anno 1664 et 1665 observatus à Toe Karello.

Cometa anno 1664 et 1665 effervatus à Sol Hoveling.

Die 14 Decemb. mane.

Die 15 Decemb.

Die 18 Decemb.

Die 21 Decemb.

Die 29 Decemb. Die 30 Dec. Die 31 Dec. Die 3 Januar.
Anno 1665.

*

6

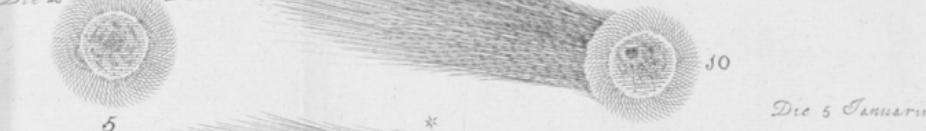
7

8

9

Die 3 Januar.

Die 28 Decemb.

5

*

10

Die 5 Januar.

11

Fig. A

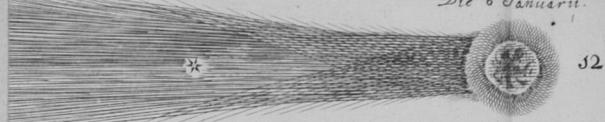
*

Autor delin. et sculpsit.

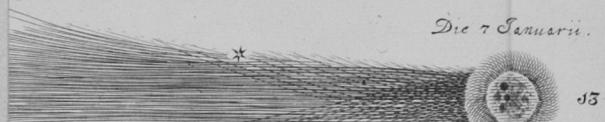
Cometa observatus à Joh. Hevelio.

Die 6 Januarii.

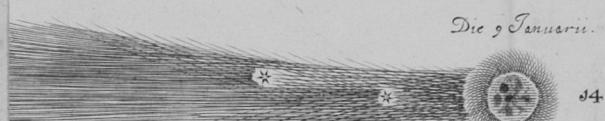
52

Die 7 Januarii.

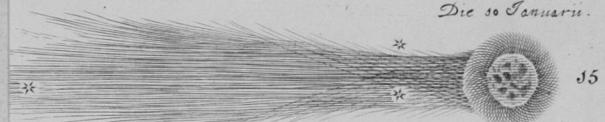
53

Die 9 Januarii.

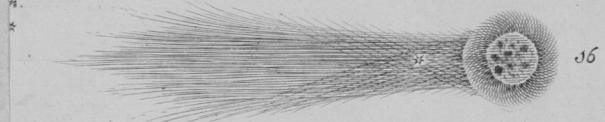
54

Die 10 Januarii.

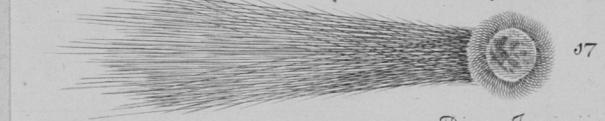
55

Die 17 Januarii.

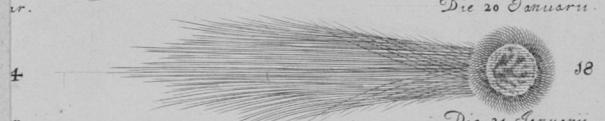
56

Die 19 Januarii.

57

Die 20 Januarii.

58

Die 21 Januarii.

59

Die 24 Februarie.

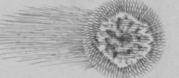
27

Die 25 Februarie.

26

Die 25 Januar.

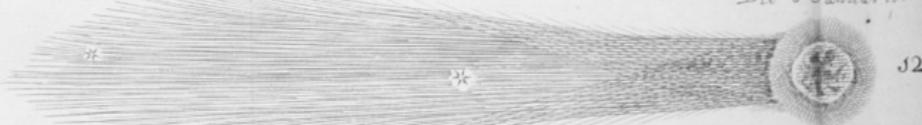

20

Autor delineavit et Sculpsit.

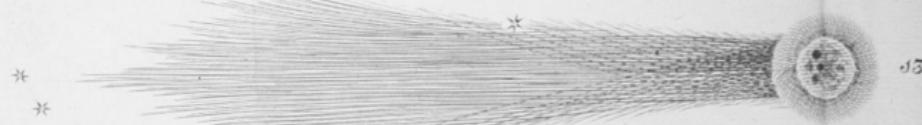
Cometa obseruatus à Joh Hevelio.

Die 6 Januarii.

52

Die 7 Januarii.

53

Die 9 Januarii.

54

Die 27 28 30 Januarii.

28

Die 2 Februar.

55

22

Die 3 Februar.

56

23

Die 4 Februar.

57

24

Die 5 Febr.

58

Die 16 Februar.

25 Die 14 Februar.

Die 15 Februar.

Die 13 Januar.

59

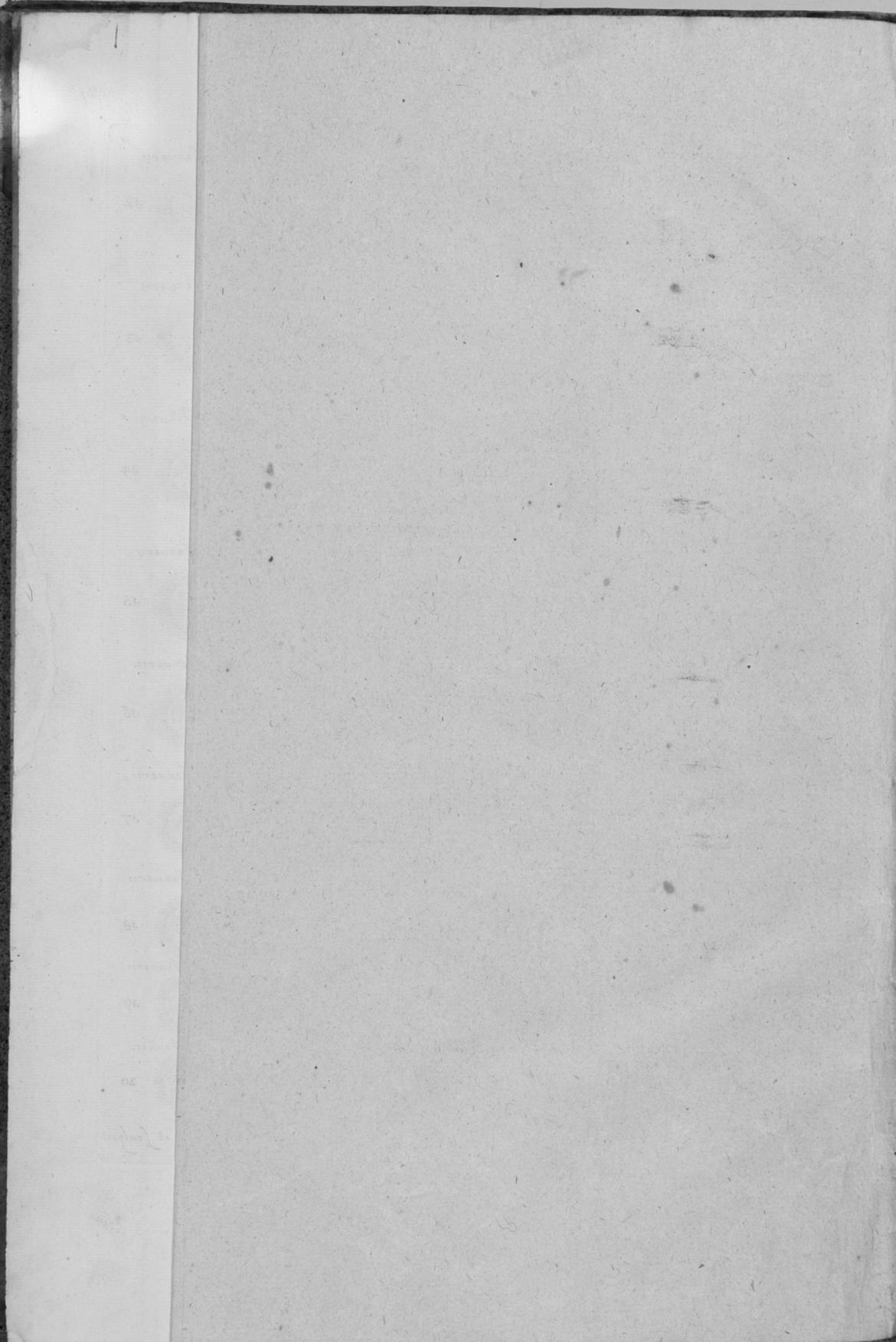

20

Autor delineavit et sculpsit.

Fig. B.

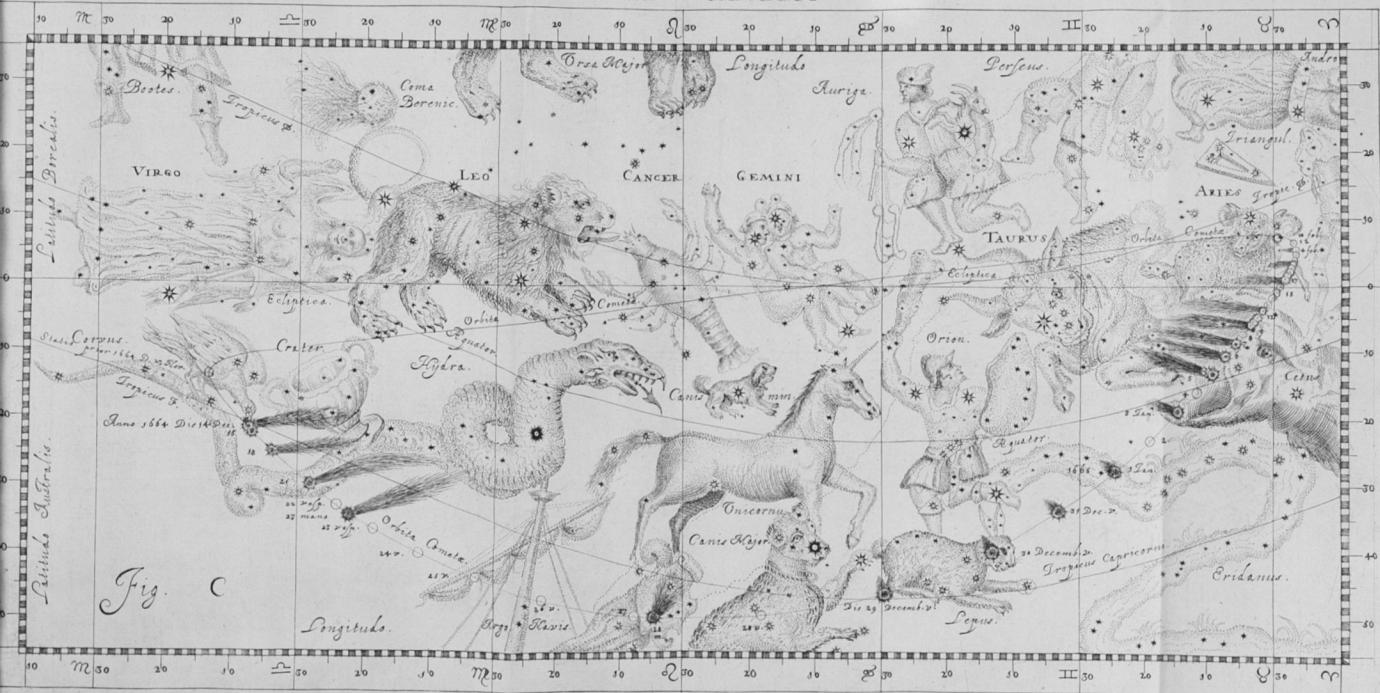
64 ET 1665 A
GEDANI,
ATVS, DELINEATVS, A
A
TOHANNE HEVE

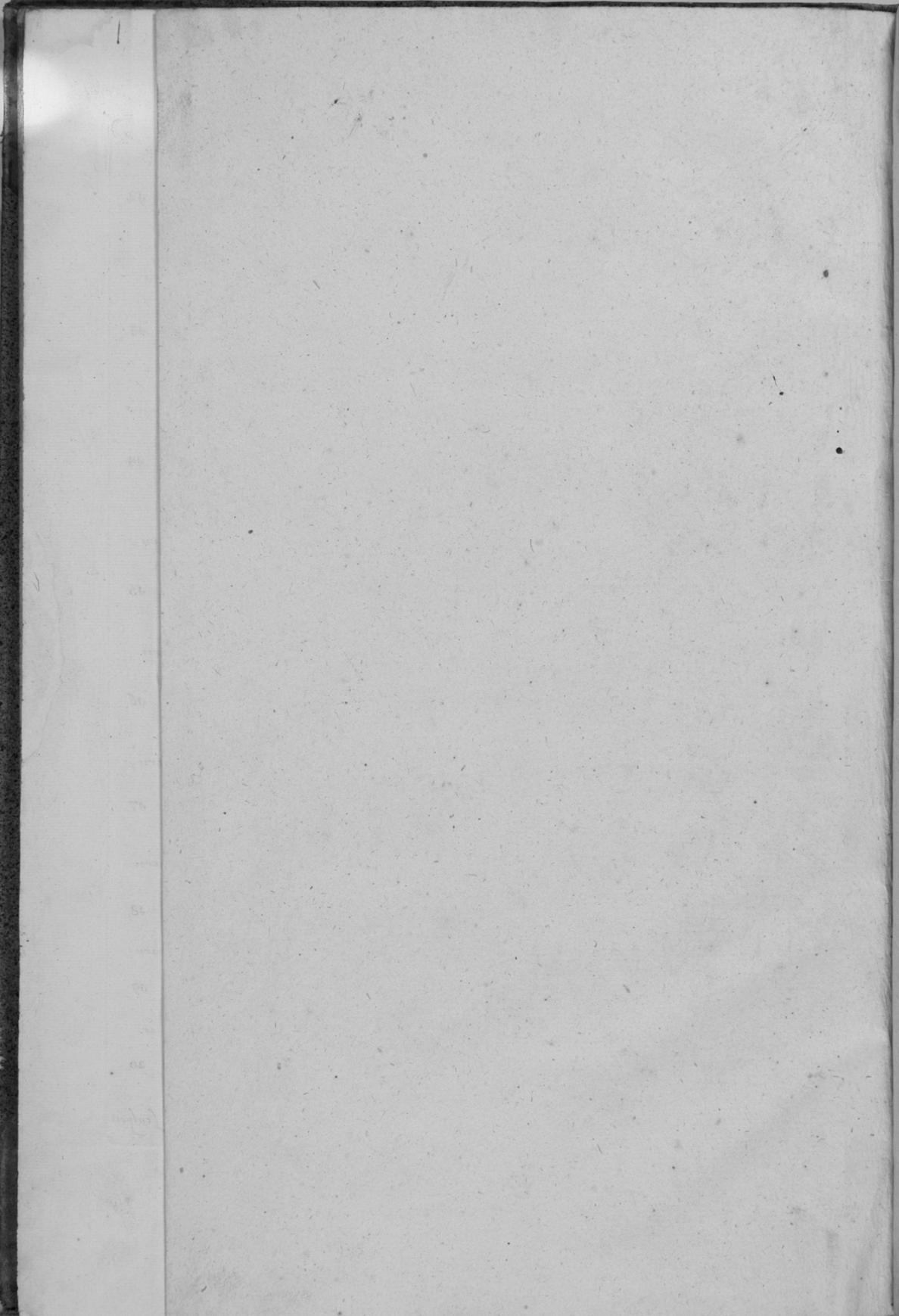

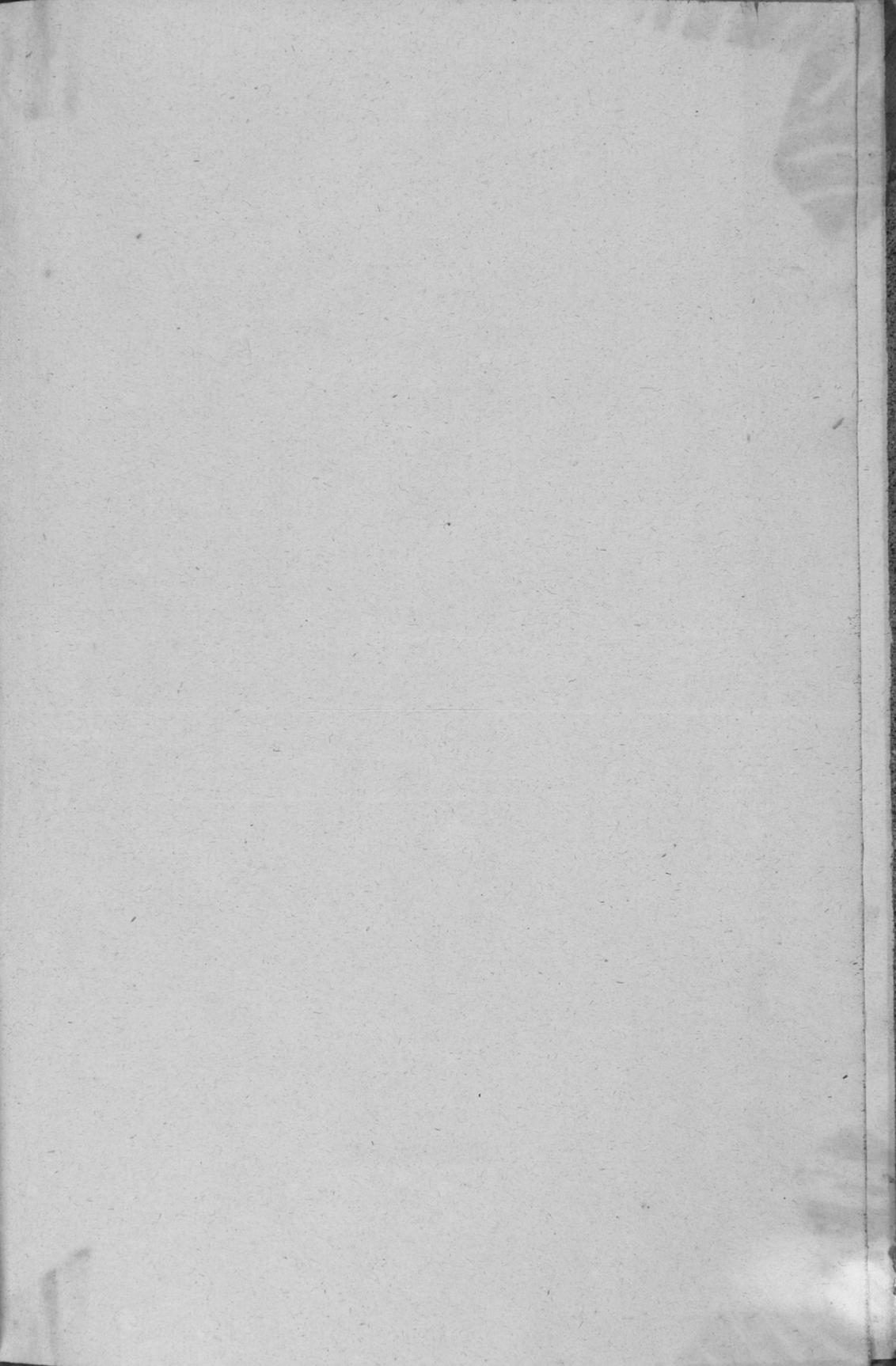
BRUNNIS FEBR

CVR SVS COMETÆ ANNO 1664 ET 1665, A DIE 14 DECEMB. AD DIEM 18 FEBR.
GEDANI,
OBSERVATVS, DELINEATVS, & RIQVE INCISVS,
A
IOHANNE HEVELIO.

UB WIEN

+AM230445005

BIBLIOTHEK
der k.k. Sternwarte
WIEN
(Währing, Türkenschanze.)

No.

717
A

717
A

